

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohávkem ve věci

žalobce: **JUDr. PhDr. M. H.**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Janem Szewczykem
sídlem Kaprova 15/11, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČ 000 25 429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
IČO 697 97 111, sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 44 845 377,60 Kč

takto:

- I** Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci 1 904 956,94 Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně od 9. 7. 2017 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II** **Zamítá se** žaloba v části, kterou se žalobce po žalovaném domáhá zaplacení 42 940 420,66 Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky od 9. 7. 2017 do zaplacení, a dále kterou se domáhá zákonných úroků z prodlení z částky 44 845 377,60 Kč od 15. 11. 2016 do 8. 7. 2017.
- III** Žalobce je povinen uhradit žalovanému na **náhradě nákladů řízení** 3 725,34 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

- IV Žalovaný je povinen **zaplatit České republice** – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení 489,70 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V Žalobce je povinen **zaplatit České republice** – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení 1 223,14 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 16. 11. 2016 nejprve domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 96 565 818,60 Kč, která je složena z částky 419 732,60 Kč jako náhrada škody spočívající v nákladech na obhájce v trestním řízení a v nákladech žalobce, z částky 6 389 633 Kč jako náhrada škody spočívající v ušlém zisku, z částky 13 912 703 Kč jako náhrada nemajetkové újmy způsobená negativní medializací, z částky 64 720 000 Kč jako náhrada nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí a z částky 11 123 750 Kč jako náhrada nemajetkové újmy za nesprávný úřední postup. Žalobce uvedl, že dne 22. 12. 2011 bylo proti němu zahájeno na základě usnesení policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor korupce a ochrany zájmů EU pod č. j. [REDAKCE] (věc dále označovaná jako „Dálnice“) trestní stíhání pro trestné činy přijímání úplatku podle § 160 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákona a porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 trestního zákona, spáchaného ve formě účastenství (pomocník). Nároky z tohoto trestního stíhání jsou uplatňovány u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE]. Dne 15. 3. 2012 bylo proti žalobci zahájeno stejným policejním orgánem pod č. j. [REDAKCE] trestní stíhání pro spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Dne 9. 8. 2013 byla tato věc vyloučena ze společného řízení k samostatnému projednání a nadále byla vedena pod č. j. [REDAKCE], přičemž usnesením stejného policejního orgánu ze dne 27. 6. 2014 pod č. j. [REDAKCE] bylo proti žalobci zahájeno další trestní stíhání pro spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku (věc dále označovaná jako „Držení pornografie“). Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. [REDAKCE] bylo trestní stíhání žalobce pro trestný čin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií zastaveno podle § 231 odst. 1, § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu. Dne 9. 10. 2015 žalobce písemně prohlásil, že trvá na projednání věci. Usnesení o zastavení trestního stíhání nabylo právní moci dne 23. 10. 2015. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 2. 2016, sp. zn. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 5. 2016. Žalobce je též od 29. 3. 2012 trestně stíhán stejným policejním orgánem pod č. j. [REDAKCE] (věc dále označovaná jako [REDAKCE]) pro trestný čin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) spáchaný formou spolupachatelství a pro trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku spáchaného v jednočinném souběhu s trestným činem podvod. Tato trestní věc byla následně vedena pod č. j. [REDAKCE] nakonec pod č. j. [REDAKCE] a není dosud rozhodnuta. Proti žalobci bylo též vedeno trestní stíhání ode dne 2. 4. 2013 pod č. j. [REDAKCE] (věc dále označovaná jako [REDAKCE]) pro spáchání trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona ve spolupachatelství a pro spáchání trestného činu pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona v účastenství ve formě pomoci. Nároky z tohoto trestního stíhání jsou uplatňovány u Obvodního soudu pro Prahu 2 v řízení vedeném pod sp. zn. [REDAKCE]. Žalobce byl v průběhu trestního řízení zastoupen obhájcem JUDr. Janem Szewczykem a JUDr. Petrem Topinkou, za jejichž obhajobu vznikla žalobci škoda. Žalobci též vznikla škoda v podobě cestovného. Dále se žalobce domáhá náhrady ušlého zisku ve výši 6 389 633 Kč, přičemž podstatnou část této škody zahrnul

do stejného nároku projednávaného v jiném soudním řízení. Žalobce zdůraznil, že souběh s trestním stíháním pro přečin držení dětské pornografie činil jakoukoliv výdělečnou činnost poškozeného nemožnou. Žalobce má vzdělání, které umožňuje, aby se například věnoval pedagogické práci s předškolní či školní mládeží v oboru umění, bylo i reálně uvažovat o angažmá v akademické sféře, je však zřejmé, že člověk v přímém televizním přenosu obviněný z trestného činu spojeného s páčáním sexuálního násilí na dětech, má jak k práci s dětmi a mládeží, tak do sféry akademické přístup zapovězený. Důvody, pro které se žalobce nemohl výdělečné činnosti věnovat, přetrvaly ještě po několik měsíců od skončení předešlého trestního stíhání. Ušlý zisk žalobce vypočítal z daňových přiznání, kdy před zahájením trestního stíhání v roce 2011 byl jeho reálný příjem ██████████ Kč, přičemž se kalkuluje s postupným růstem tohoto příjmu v letech následujících. Předpokládané příjmy žalobce by v letech trestního stíhání činily postupně 5 359 625 Kč v roce 2012, 7 101 503 Kč v roce 2013, 9 409 491 Kč v roce 2014, 12 467 576 Kč v roce 2015 a 16 519 538 Kč v roce 2016. Ušlý příjem požaduje za tři a půl měsíce v roce 2015 od 16. 9. 2015 do 31. 12. 2015 a za dva měsíce v roce 2016, kdy trestní stíhání trvalo. Ušlý zisk vypočítal rovnicí $12\,467\,576 \text{ děleno } 12 \text{ násobeno } 3,5 + 16\,519\,538 \text{ děleno } 12 \text{ násobeno } 2$. U žalobce byla znalcem doc. MUDr. Karlem Hynkem diagnostikována posttraumatická stresová porucha, která se u žalobce projevuje kolísající intenzitou, poruchami spánku, flashbaky, ztrátou soustředění, nemožností koncentrace a v případě ataků těchto symptomů poškozený upadá do stavu letargie a není prakticky schopen jakékoliv činnosti, tím méně činnosti výdělečné ve smyslu práce na zakázkách. I tato skutečnost má vliv na objem příjmů, kterých byl žalobce schopen dosahovat. Dále žalobci vznikla újmy způsobená negatívni medializací, což dokládá monitoringem tisku. Žalobce byl v přímé souvislosti s nezákonným trestním stíháním označován jako pedofil, z tohoto titulu poškozený žádá 13 912 703 Kč. Žalobci vznikla nemajetková újmy za nezákonné trestní stíhání ve výši 64 720 000 Kč. Pokud jde o konkrétní výpočet výše nemajetkové újmy, pak žalobce vyšel jakožto ze základu ze svého posledního reálného ročního příjmu ve výši 4 045 000 Kč, který vnímá jako ocenění jednoho roku svého bezstarostného bytí. Tuto částku (nikoli její zvýšení pro navazující roky jak je uvedeno výše) pak žalobce násobí 16 roky života, po které bude negativními dopady trestního stíhání nadále zasažen, přičemž dobu 16 let určil žalobce jakožto rozdíl předpokládaného důchodového věku (67 let) a jeho aktuálního metabolického věku (dle tvrzení žalobce tento činí s ohledem na reálnou opotřebovanost a zdravotní stav jeho organismu podle měření před podáním žaloby 51 let). K samotné výši požadovaného zadostiučinění pak žalobce dále argumentuje, že výše zadostiučinění musí odpovídat vnímání hodnoty peněz konkrétním poškozeným, jež je determinována zejm. výší jeho příjmů, tedy že musí toto být vnímáno indexem životní úrovně poškozeného, čímž žalobce dospívá k závěru, že v jeho případě se musí jednat o částku v řádech desítek milionů Kč, a to s ohledem na předchozí příjmy a životní úroveň žalobce, neboť odškodnění v nižších řádech by nebylo (již jen pro svoji nízkou výši) způsobitelné žalobci poskytnout požadovanou satisfakci. Žalobce dále uvádí, že zde není případu, který by se v podstatných znacích s případem žalobce shodoval. Jeho případ je výjimečný. Poškozený byl trestně stíhán pro přečin, který je společensky vnímán jako závadové jednání spojené s páčáním sexuálního násilí na dětech, tedy pro jednání, které je vnímáno jako jeden z nejzávažnějších trestných činů, jejich pachatelé jsou „zředy hodné trestu smrti“. Je-li člověk takto obviněn, ocitá se na nejnižším dnu společnosti, ztrácí definitivně základní lidskou důstojnost a ulpí na něm stigma. Žalobce poukázal na to, že v trestním stíhání byly důkazy opatřovány nestandardně v jeho neprospěch, žalobce má za to, že šlo o nátlak v souvislosti s trestním stíháním žalobce pro tvrzenou hospodářskou a korupční trestnou činnost v kauze ██████████ Zákonem stanovená maximální lhůta pro skončení fáze vyšetřování přečinu držení dětské pornografie činila 2 měsíce. Vyšetřování přitom prakticky trvalo od 15. 3. 2012 do 26. 6. 2015. Zákonem stanovená maximální lhůta pro skončení vyšetřování byla překročena více jak 18 krát. Pokud jde o délku řízení před soudem, obžaloba byla podána 29. 4. 2015 a řízení pravomocně skončilo 18. 5. 2016. Co se týká následků způsobených trestním řízením v osobní sféře poškozeného, pak žalobce měl za sebou působení ve společensky vysoce prestižních pracovních pozicích, později úspěšně

podnikal, dosahoval nadprůměrných příjmů – konkrétně v řádu milionů korun ročně, měl tomu odpovídající životní úroveň i materiální zabezpečení a jistoty. Zastával významný post v prestižní vědeckovýzkumné organizaci evropského významu, měl pouze kompenzovatelné zdravotní potíže, plně se seberealizoval, dostávalo se mu uznání, měl před sebou perspektivu dalšího kariérního růstu, nadto žil ve spokojeném dlouhodobém partnerském vztahu s předpokladem založení vícečetné rodiny, měl hezký vztah s dcerou z předchozího vztahu, rodiči i blízkými příbuznými, dosahoval úspěchu v natolik odlišných oborech lidského konání, jakými jsou sport a umění, a mezitím vším stačil vystudovat dvě vysoké školy a stát se postupně doktorem filozofie a doktorem práv. Co se týká období, kdy byl ve vazbě, pak tyto nátoky z titulu nezákonné vazby uplatňuje v jiném soudním řízení. Zničujícím způsobem přispěla i masivní medializace, když žalobce byl vnímán jako osoba pedofilní orientace. Trestní stíhání zasáhlo i do životů rodičů poškozeného. Stejněmu tlaku byla vystavena i rodina bratra žalobce, po šesti letech partnerského vztahu opustila žalobce i jeho tehdejší partnerka Mgr. K. K. s tím, že prvotním impulzem bylo již trestní stíhání pro hospodářskou a korupční trestnou činnost. Avšak stíhání pro přečin držení dětské pornografie schrálo v ukončení vztahu roli pověstné poslední kapky. Na žalobce byl orgány činnými v trestním řízení činen nátlak, kdy žalobce dokonce přestal na čas komunikovat s okolím a opakovaně projevovat suicidiální tendence, což později řešil s pomocí vězeňského psychologa. Žalobce se též nemohl věnovat svým zájmům, a to sportu a umění. Seberealizace v oblasti automobilového sportu nepřicházela s ohledem na její relativní ekonomickou náročnost vůbec v úvahu, neboť trestní stíhání připravilo žalobce nejen o příjmy, ale zároveň i o úspory a postupně jej vedlo do dluhů. Žalobce byl před zahájením trestního stíhání členem amatérského hudebního souboru, pro obnovení fungování souboru podstoupil řadu velmi nedůstojných kroků. Žalobce o svůj předchozí bezproblémový život nenávratně přišel. Tento stav je neobnovitelný, je sociálně invalidou, trestní stíhání mělo dopady i do jeho zdraví fyzického a psychického, má diagnostikovanou posttraumatickou stresovou poruchu, jeho předchozí onemocnění [REDAKCE] se zhoršuje a při tomto onemocnění je nutné vyhnout se jakémukoliv zbytečnému stresu či jiné psychické zátěži. Trestní stíhání trvalo dlouhou dobu, a to 4 roky a 2 měsíce. Nakonec se žalobce domáhá náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem, tedy porušení povinností vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Zákonem stanovená maximální lhůta pro skončení vyšetřování byla překročena více jak 18 krát. Žalobce má za to, že bylo objektivně možné rozhodnutí vydat v přiměřené lhůtě čtyř měsíců. Nad rámec přiměřené lhůty, tedy dobu od 15. 7. 2012 do 29. 4. 2015, považuje žalobce za nedůvodný průtah ve vyšetřování. Pokud jde o vyčíslení této škody, žalobce vychází ze stejného principu popsaného u ocenění imateriální újmy, kterým je ocenění „bezstarostného života“ a o který nedůvodným prodloužením trestního stíhání prokazatelně přišel. Výchozí částkou je tedy poslední prokazatelný příjem žalobce ve výši 4 045 000 Kč v roce 2011, násobený počtem celých měsíců, po které průtahy ve vyšetřování trvaly, tedy 2 roky a 9 měsíců, tj. 33 měsíců, čímž žalobce dospívá k částce 11 123 750 Kč.

2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nároky v ní uplatněné neuznává. Uvedla, že žalobce u ní uplatnil dne 15. 11. 2016 nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy v celkové výši 96 565 818,60 Kč za trestní stíhání vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE] sestávající z nákladů vynaložených na obhajobu v trestním řízení ve výši 402 887,55 Kč, náhradu ušlého zisku ve výši 6 389 633 Kč, náhradu cestovního žalobce k orgánům činným v trestním řízení ve výši 16 845 Kč a poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za trestní stíhání žalobce ve výši 78 632 703 Kč (sestavující z částky 13 912 703 Kč za medializaci trestního stíhání a částky 64 720 000 Kč za ostatní nemajetkovou újmu) a přiměřené zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení ve výši 11 123 750 Kč. Žalovaná uplatněnému nároku částečně vyhověla, když poskytla žalobci přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním ve výši 250 000 Kč a zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení ve výši 50 000 Kč. Žalovaná v souladu s judikaturou uzavřela, že v případě žalobce došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu §

8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 15. 3. 2012. Žalovaná nespороvala, že újma žalobci v důsledku nezákonného trestního stíhání vznikla, nicméně nedosahuje takové intenzity, aby ji bylo nutno odškodnit nad rámec již vyplacené částky 250 000 Kč, když v rozhodné době byla proti žalobci vedena celkem čtyři trestní stíhání, proto újma žalobci nevznikla pouze předmětným trestním stíháním. Trestní řízení bylo vedeno před dvěma stupni soudů v celkové délce 5 let a 2 měsíců, jednalo se o důkazně složitou věc, byl navrhován výslech řady svědků a zpracování znaleckých posudků, žalovaná celkovou délku řízení hodnotí jako nepřiměřenou. Při výpočtu náhrady ji žalovaná snížila o 25 % za složitost řízení a navýšila ji o 30 % za význam řízení pro žalobce, celkem přiznala žalobci 50 000 Kč.

3. Při jednání soudu dne 15. 1. 2018 vzal žalobce svou žalobu co do požadavku na zaplacení náhrady nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí ve výši 250 000 Kč a za nesprávný úřední postup ve výši 50 000 Kč zpět z důvodu, že žalovaná žalobci tyto částky po podání žaloby uhradila. Řízení bylo v rozsahu zpětvzetí usnesením vyhlášeným na tomto jednání zastaveno.

4. Podáním ze dne 10. 2. 2018 reagoval žalobce na poučení, jichž se mu dostalo na jednání, konaném dne 15. 1. 2018, a v návaznosti na poučení o koncentraci řízení. Pokud jde o náhradu škody, spočívající v nákladech na obhajobu v trestním řízení, pak žalobce uvádí, že požaduje, jakožto škodu, náhradu všech nákladů, které se skutečně vynaložil na obhajobu v průběhu trestního řízení, a to ve výši, kterou skutečně uhradil oběma obhájčům. Žalobce poukazuje na to, že čelil obvinění, týkající se držení dětské pornografie, přičemž proti němu stál mnohočetný státní aparát. Žalobce tak má za to, že je odůvodněn jeho požadavek, aby mu byly uhrazeny skutečně vynaložené náklady na oba obhájce, kteří ho v této části trestního řízení zastupovali. Žalobce nesoúhlasí s tím, aby mu byla přiznána škoda pouze ve výši nákladů na obhajobu dle advokátního tarifu, přičemž poukazuje na to, že on byl nucen hradit odměnu smluvní, a to oběma právním zástupcům. Žalobce dále uvádí, že ho v této věci zastupovali dva obhájci, JUDr. Jan Szewczyk a JUDr. Petr Topinka. Žalobce poté specifikuje, že pokud jde o JUDr. Szewczyka, pak tento vyúčtoval za rok 2012 částku 28.800 Kč a za roky 2013 až 2016 částku 111.320 Kč, tedy celkem 140.120 Kč, včetně DPH. K tomu cestovné a náhradu za promeškaný čas, včetně DPH ve výši 19.751,55 Kč, tedy celkem žalobce uplatňuje, pokud jde o náhradu nákladů na obhajobu JUDr. Janem Szewczykem, částku ve výši 159.871,55 Kč. Pro případ, že by odměna za zastupování tímto právním zástupcem měla být vyčíslena dle advokátního tarifu, s čímž však žalobce zásadně nesoúhlasí, pak žalobce poukazuje na to, že hodnota jednoho úkonu právní služby, dle advokátního tarifu, u předmětného trestního činu 1.500,00 Kč plus 300,00 Kč režijní paušál plus DPH s tím, že tento zástupce učinil v roce 2012 8,5 úkonu a v roce 2013 až 2016 27,5 úkonů, které v tomto podání žalobce blíže specifikuje, což dle výpočtů žalobce činí celkem částku, včetně režijního paušálu, 77.893,50 Kč, včetně DPH. K tomu cestovné a náhrada za promeškaný čas ve výši 19.751,55 Kč, tedy celkově by odměna činila 97.645,00 Kč. Pokud jde o rozsah právních služeb, poskytnutých JUDr. Petrem Topinkou, tak žalobce opakovaně zdůrazňuje, že požaduje, jakožto škodu, částku, kterou tomuto advokátovi skutečně uhradil, přičemž specifikuje, že tento právní zástupce poskytl žalobci v roce 2012 právní služby v rozsahu 104 hodin a v letech 2013 až 2016 v rozsahu 46 hodin, což činí, vzhledem k dohodnuté hodinové sazbě, celkově částku 360.920 Kč. Žalobce k tomuto však uvádí, že tomuto zástupci ve skutečnosti uhradil částku 260.500,00 Kč, a tuto požaduje, jakožto náhradu škody. Pokud by odměna tohoto advokáta měla být určena v souladu s advokátním tarifem, s čímž žalobce nesoúhlasí, pak žalobce poukazuje na to, že hodnota úkonu právní služby, podle advokátního tarifu, činí částku 1.500,00 Kč plus 300,00 Kč režijní paušál plus DPH, tedy za rok 2012 se jedná o 10 úkonů a za rok 2013 a 2014 o 2,5 úkonu, tedy celkem by náklady obhajoby, dle advokátního tarifu, činily částku ve výši 26.863,50 Kč. Pokud jde o platbu nákladů na právní zastoupení, pak žalobce specifikuje, že tyto hradil prostřednictvím svého bratra Ing. J. H. na základě uzavřené smlouvy o půjčce z 2. 1. 2012 s tím, že uvádí, že úroky z této smlouvy o půjčce nejsou v tomto řízení uplatňovány. Žalobce dále požaduje na náhradě škody částku, kterou vynaložil na náklady spojené s

vypracováním znaleckých posudků, přičemž, pokud jde o znalecký posudek MUDr. Jany Spilkové, zaplatil částku 25.000,00 Kč, pokud jde o posudek MUDr. Karla Hynka, zaplatil částku 25.000,00 Kč a pokud jde o posudek, vypracovaný MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc., zaplatil částku 30.000,00 Kč, a za doplněk tohoto posudku 6.000,00 Kč. Celkem tak žalobce vynaložil hotové výdaje v předmětné trestní věci v celkové výši 86.000,00 Kč. Žalobce dále uvádí, že z důvodu trestního stíhání s ním byl ukončen pracovní poměr u Mgr. I. N. nicméně že v souvislosti s tímto, žádné nároky v rámci řízení, nevznáší. Pokud jde o prokázání tvrzení žalobce ohledně výše ušlého zisku, k označení důkazů pak žalobce uvádí, že navrhuje samostatným oddílem tohoto podání změnu žalobního petitu, když žalobce v návaznosti na poučení soudem upřesňuje, že jednak přestal plnit smlouvy s v tomto podání uvedenými obchodními partnery, když došlo k ukončení spolupráce v důsledku trestního řízení, a dále nemohl plnit další kontrakty či o uzavření dalších kontraktů usilovat. To vše i s ohledem na skutečnost, že mu byly odňaty potřeby pro podnikání, konkrétně mobilní telefon a notebook, čímž přišel o zcela zásadní data pro rozvoj své podnikatelské činnosti. Rovněž pak poukazuje na to, že v důsledku stíhání pro trestný čin sexuální povahy nebyl považován za seriózního obchodního partnera, což mu činilo, minimálně do doby pravomocného zproštění obžaloby pro tento trestný čin, značné obtíže v podnikání. Žalobce poukazuje na to, že se tak dostal do absolutní sociální izolace a že je i logickým, že osoba s nulovými sociálními kontakty má rovněž nulový potenciál ekonomický. Žalobce dále uvádí, že k 31. 12. 2012 své marné snažení ukončil a podnikatelskou činnost přerušil s tím, že se zaregistroval u úřadu práce a pobíral podporu v nezaměstnanosti. Žalobce dále uvádí, že situaci řešil tím, že založil rodinu s tím, že se bude realizovat v roli rodiče na rodičovské dovolené. Žalobce dále v podání specifikuje, pokud jde o ušlý zisk, jednotlivé kontrakty, které pro zahájené a běžící stíhání nemohly být plněny, a dále ty, které nebylo uzavřít pro běžící trestní stíhání, přičemž v příloze tohoto podání (č.l. 181) žalobce připojuje výpočet ušlého zisku z obchodních případů zastluvněných k termínu zahájení trestního stíhání, v tabulce č. 2 pak uvádí (č.l. 183) výpočet ušlého zisku z obchodních případů, které nebylo možné realizovat pro běžící trestní stíhání, v tabulce č. 3 (č.l. 184) pak sumarizuje výpočet ušlého zisku na celkovou částku 37.214,812,00 Kč. Žalobce zdůrazňuje, že takto vyčíslený ušlý zisk je nutno považovat za minimální. Pokud jde o srovnání případu žalobce s jinými případy odškodňování nemajetkové újmy, pak žalobce zopakoval, že neexistuje případ, který by s věcí poškozeného snesl srovnání a ve smyslu judikatury Nejvyššího soudu tak má za to, že neexistuje případ, který by se v podstatných znacích s případem poškozeného shodoval, jak to tato judikatura předjímá. Důvody, pro které srovnání provést nelze, spatřuje žalobce v tom, že byl obviněn z trestného činu, spojeného s páčáním sexuálního násilí na dětech, pokud jde o povahu trestné činnosti, a pokud jde o okolnosti vydání usnesení o zahájení trestního stíhání, pak poukazuje na to, že došlo k rozšíření již dříve zahájeného trestního stíhání, že byl osobou veřejně známou, že docházelo k nestandardním, až excesivním postupům orgánů činných v trestním řízení a že trestní stíhání bylo nezákonným nátlakem na obviněného. Pokud jde o délku trestního stíhání, poukazuje na to, že byla maximální doba vyšetřování excesivním způsobem překročena, a pokud jde o následky způsobené v osobnostní sféře, pak poukazuje na masivní negativní medializaci, trvalé a nezhojitelné následky na jeho osobě a trvalé poškození zdraví. Žalobce opakuje, že se nepodařilo dohledat případ, který by se s věcí v jeho případě v podstatných znacích shodoval, nebo který by měl alespoň dostatek shodných či rozdílných znaků. Poukazuje tak na to, že by odškodnění mělo být poskytnuto s ohledem na ekonomickou realitu ČR a obecné vnímání spravedlnosti žalobcem. K srovnání žalobce dává případ Navalnyy vs Russia (rozsudek ESLP ze dne 4. 12. 2014 v konečné podobě ze dne 20. 4. 2015), ve kterém přiznal Evropský soud pro lidská práva tomuto odpůrci ruského režimu částku 26 000 EUR za 16 dnů trvajících zásah do práv stěžovatele, což představuje v přepočtu 44.920,00 Kč, když žalobce k tomuto srovnání uvádí, že rovněž na něj byl vyvíjen nátlak v souvislosti s údajným nelegálním financováním politických stran a žalobce pak přepočítává požadovanou částku finančního odškodnění na dobu trvání jeho řízení, když dospívá k částce 42.439,00 Kč denně, tedy méně, než bylo přiznáno panu Navalnyyimu. Žalobce pak uzavírá, že požadované zadostiučinění,

konstruované na základě někdejších příjmů žalobce, má přímou vazbu na ekonomickou realitu ČR a s ohledem na požadavek kompenzace doživotní újmy, způsobené žalobci, jej pak lze vnímat jako spravedlivé, neboť reflektuje intenzitu zásahu do životního postavení žalobce a výjimečnost tohoto zásahu. Žalobce pak tímto podáním rozšířil žalobu o částku 53.484,00 Kč, pokud jde o náklady vynaložené na obhajobu JUDr. Janem Szewczykem, dále o 50.000,00 Kč, pokud jde o náklady vynaložené na obhajobu JUDr. Petrem Topinkou, a dále o částku 30.825.170,00 Kč, pokud jde o ušlý zisk. Žalobce pak rekapituluje, že tedy požaduje částku 523.216,55 Kč na nákladech právního zastoupení JUDr. Jana Szewczyka (159.871,55 Kč), nákladech právního zastoupení JUDr. Petra Topinky (260.500,00 Kč), hotových výdajích za znalecké posudky (86.000,00 Kč) a cestovního (16.845,00 Kč). Dále náhradu ušlého zisku ve výši 37.214.812,00 Kč, dále zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 78.632.703,00 Kč, skládající se ze zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 64.720.000,00 Kč a újmu, způsobenou negativní medializací ve výši 13.912.703,00 Kč, a dále náhradu způsobenou nesprávným úředním postupem ve výši 11.123.750,00 Kč. Celkem tak žalobce požaduje 127.494.481,55 Kč.

5. Na doplnění tvrzení ze strany žalobce reagoval žalovaný podáním ze dne 4. 3. 2018, ve kterém učinil nesporným 26 úkonů právní služby, vykonaných JUDr. Szewczykem a 1,5 úkonu vykonaných JUDr. Topinkou. Zbytek úkonů právní služby žalovaný nadále sporuje, přičemž nesporné úkony v tomto podání specifikuje. Pokud jde o škodu, tvořenou náklady na obhajobu, poté žalovaný nadále uvádí, že žalobce nedostatečně tvrdí a prokazuje otázku úhrady plateb prostřednictvím půjčky od bratra Ing. [REDAKCE] H. [REDAKCE] K otázce tvrzeného ušlého zisku ve výši 37.214.812,00 Kč pak žalovaný uvádí, že nesouhlasí s touto změnou žaloby, a poukazuje na to, že požadované rozšíření je duplicitním uplatněním tohoto nároku ve vztahu k řízení, vedeného u zdejšího soudu pod [REDAKCE] a rovněž poukazuje na to, že žalobce nedostatečně určitě splnil povinnost tvrzení ohledně vzniku ušlého zisku. Pokud jde o nemajetkovou újmu, pak žalovaný uvádí, že je nutno vycházet z částky 78.632.703,00 Kč, jako součtu částky 64.720,00 Kč, jakožto zadostiučinění na nemajetkovou újmu, a částky 13.912.703,00 Kč, jakožto újmy způsobené negativní medializací, přičemž žalovaný v tomto nadále poukazuje na to, že takto požadovaná částka zadostiučinění se zcela vymyká výši běžně poskytovaného zadostiučinění za nemajetkovou újmu v souvislosti s trestním stíháním, kdy žalovaná poukazuje na to, že uznávaná výše činí částku 1.500,00 Kč a 4.000,00 Kč za 1 měsíc trestního stíhání, přičemž žalovaná poskytla žalobci částku 250.000,00 Kč za 50 měsíců trestního stíhání, tj. částku 5.000,00 Kč za 1 měsíc trestního stíhání, tedy má za to, že poskytnuté zadostiučinění je dostatečným, a to i s ohledem na rozsáhlou medializaci případu, když na druhé straně žalobce nebyl vystaven riziku vysokého trestu. Žalovaná rovněž poukazuje na to, že v paralelním odškodňovacím řízení v trestním řízení [REDAKCE] byla navíc žalobci poskytnuta částka 130.000,00 Kč na odškodnění nemajetkové újmy. Žalovaná dále namítá, že žalobce nesplnil povinnost uvést srovnatelné rozhodnutí, které by požadovanou výši zadostiučinění odůvodňovalo. Pokud jde o nárok ve výši 11.123.750,00 Kč za nesprávný úřední postup, pak žalovaná uvádí, že tento se zcela vymyká judikaturnímu rámci, když žalovaná tento nesprávný úřední postup odškodnila částkou 50.000,00 Kč, kdy vyšla z roční částky odškodnění ve výši 15.000,00 Kč, dospěla tak k základní částce odškodnění 47.500,00 Kč, kterou ponížila pro složitost věci o 25 % a zvýšila pro význam pro žalobce o 30 %, tedy celkově navýšila o 5 % Kč, čímž dospěla, po zaokrouhlení, právě k částce 50.000,00 Kč.

6. Usnesením vyhlášeným na jednání konaném dne 9. 4. 2018 soud připustil rozšíření žaloby o náklady obhajoby JUDr. Jana Szewczyka ve výši 53 484 Kč a obhajoby JUDr. Petra Topinky ve výši 50 000 Kč a zároveň nepřipustil rozšíření žaloby o částku ve výši 30 825 170 Kč v požadavku na úhradu ušlého zisku.

7. Podáním ze dne 20. 7. 2018 vzal žalobce svou žalobu co do požadavku na zaplacení 51 523 925 Kč částečně zpět (4 669 357 Kč za ušlý zisk, 38 832 000 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím a 8 022 568 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou

nesprávným úředním postupem), žalovaná s částečným zpětvzetím žaloby souhlasila a řízení tak bylo v rozsahu zpětvzetí zastaveno usnesením vyhlášeným na jednání konaném dne 24.7.2018.

8. V podání z 20. 7. 2018 pak žalobce odůvodňuje změnu žalobních požadavků takto. Pokud jde o ušlý zisk, požaduje tento žalobce za období od 1. 10. 2015 do 29. 2. 2016 v částce 1.720.276,00 Kč, přičemž poukazuje na znalecký posudek č. 1002/64/2018, vypracovaný Moore Stephens ZNALLIX, s. r. o., který soudu založil. V návaznosti na přístup znalce k vyčíslení ušlého zisku, kdy znalec vycházel z obchodních případů ke dni škodné události již běžících a nekalkuloval s obchodními příležitostmi, které ušly, a dále při zohlednění nákladů, které by žalobce musel vynaložit, a jež znalec rovněž zohlednil, pak žalobce dospívá k částce ušlého zisku, kterou nadále žalobce požaduje, a tedy i rozdílu, tj. v částce 4.669.357,00 Kč, kde žalobce bere žalobu zpět. Pokud jde o zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, pak žalobce nadále trvá na částce 13.912.703,00 Kč, jakožto zadostiučinění za negativní medializaci, nicméně pokud jde o zadostiučinění za nemajetkovou újmu v souvislosti s trestním stíháním jako takovým, nadále požaduje částku 25.638.000,00 Kč, a v rozdílu, tedy v částce 38.832.000,00 Kč bere žalobu zpět. Žalobce k tomuto uvádí, že nadále za svůj někdejší příjem v roce 2011, při zohlednění výdajů, považuje částku 1.618.000,00 Kč, resp. 134.834,00 Kč měsíčně a jak již uváděl v žalobě, jelikož má za to, že má před sebou dobu minimálně 16 let dožití, násobí tuto částku příjmu z roku 2011 šestnácti a dospívá k částce zadostiučinění, kterou nyní požaduje. Pokud jde o požadavek na zadostiučinění za nesprávný úřední postup ve formě nepřiměřené délky řízení, pak žalobce nadále požaduje částku 3.051.182,00 Kč a v částce 8.022.568,00 Kč bere žalobu zpět, když žalobce toto odůvodnil tím, že dle jeho názoru, došlo k průtahům v délce 23 měsíců, což násobí měsíční částkou svých příjmů z roku 2011, tj. částkou 134.834,00 Kč a dospívá k požadovanému zadostiučinění.

9. **Předmětem řízení tak po výše uvedených změnách zůstaly žalobní nároky v součtu 44 845 377,60 Kč.** Konkrétně: 523 216,60 Kč – obhajné, cestovné, znalečné; 3 051 182 Kč – finanční zadostiučinění za újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení; 39 550 703 Kč - finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím (25 638 000 Kč – nemajetková újma za samotné trestní stíhání + 13 912 703 Kč – nemajetková újma za medializaci) a 1 720 276 Kč – ušlý zisk.

10. Na jednání konaném dne 21. 7. 2020 pak žalobce navrhl ještě rozšíření žaloby o zákonné úroky z prodlení z částky 44 845 377,60 Kč od 15. 11. 2016 do zaplacení a soud tuto změnu žaloby připustil. Žalovaná na toto reagovala námitkou promlčení ve vztahu k takto uplatněným úrokům z prodlení.

11. Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že díky trestnému stíhání žije v ústraní v sociální izolaci, jeho společenské kontakty jsou minimální. Trvá na tom, že jeho trestní stíhání pro držení dětské pornografie mělo excesivní charakter ze všech vůbec zkoumatelných úhlů pohledu a excesivnímu charakteru té věci musí odpovídat i odškodnění, které musí být též výjimečné. Kauza dětské pornografie byla prvních několik let vedena jako rozšíření věci [REDAKCE]. U vzniku těch věcí stáli totiž policisté a státní zástupci, jejichž metody práce byly minimálně nestandardní a nezákonné. Pokud je o kauzu držení dětské pornografie, tak nenávratně změnila celý zbytek života žalobce. Kauza jako celek pak zasáhla několik let jeho života, které se obvykle označují jako produktivní léta. Žalobce pochází z malé [REDAKCE] vesnice [REDAKCE] kde si lidé vidí do talíře a ví o sobě všechno. V mládí vstoupil do hnutí [REDAKCE] později byl jeho [REDAKCE]. Potkával tam schopné lidi, kteří mu do budoucna dávali různé šance. Následně, když na konci 90. let začal pracovat ve státních službách, nejprve [REDAKCE] tak potkával další zajímavé lidi. Chodil do práce, zároveň studoval a měl přítelkyni, která již měla dítě. Dcera s ním vyrůstala a dodnes říká žalobci tatínku. Dařilo se mu dobře, postupně se stal ve 27 letech pověřeným [REDAKCE] a pak byl ještě dva roky [REDAKCE]. V životě se mu dařilo, vystudoval dvě vysoké školy, složil dvě rigorózní zkoušky, získal dva doktoráty, rostly jeho příjmy a též i společenská prestiž. Byl v radě vědeckovýzkumné instituce

██████████ Po odchodu ██████████ začal podnikat, o klienty neměl nouzi. Pracoval za hodinovou sazbu 5 000 Kč a mezi roky 2010 až 2011 vzrostl jeho příjem o 65 %. V roce 2011 byl jeho hrubý měsíční příjem ve výši ██████████ Kč. Tehdy vzhlížel do budoucnosti s relativně velkým optimismem. Vedl společenský život, chodil mezi lidi, stýkal se s lidmi, požíval i jisté vážnosti, držel si spojení i na akademický sektor a ještě studoval v ██████████

██████████ Uprostřed předvánoční atmosféry dne 21. 12. 2011 byl zadržen zásahovou skupinou Policie ČR a dne 23. 12. 2011 byl vzat do vazby. Již od počátku vnímal obvinění v kauze ██████████ jako nedůvodné a šel z toho strach. Pokud by nevzniklo nezákonné trestní stíhání ve věci ██████████, nikdy by nevzniklo nezákonné trestní stíhání ve věci dětské pornografie. Obvinění ve věci ██████████ stála na dvou svědectví utajených svědků Mgr. S██████████ a I██████████ S██████████ dříve K██████████. Policisté se tedy podíleli na výrobě falešného důkazu proti žalobci, lví podíl na tom měl kpt. H██████████ Následně vznikla aféra s tzv. ██████████

která žalobce definitivně přesvědčila, že orgány činné v trestním řízení jsou zneužívány pro jiné záměry a že se zapojily do boje politického. Tento seznam samozřejmě vyrobil nebo vymyslel někdo na straně OČTŘ. Žalobce se začal bát o život. Tehdejší ministr vnitra ██████████ v ██████████

Jak ve věci ██████████, tak ve věci dětské pornografie, bylo zneužití policie a státního zastupitelství lidmi spojenými s tehdejší politickou stranou Věci veřejné. Nedokáže popsat ten šok, kdy mu JUDr. Szewczyk na Ruzyni sdělil, že byla nalezena dětská pornografie na disketách. Až dne 11. 3. 2014 se dozvěděl, že měla být nalezena při domovní prohlídce, kde byl žalobce zadržen, a že následně mělo dojít k úkonu rozpečetění dat, o kterém se žalobce ani jeho obhájce nikdy nedozvěděl. Jedním z hlavních aktérů závěrečného nálezu dětské pornografie byl kpt. H██████████ Když si policajti půjčovali žalobce na takové projížďky po Praze se záminkou, že ho převáželi ke znalci, tak na žalobce tvrdě nastoupili, že by ocenili nějaké poznatky o skutečném pozadí financování ██████████ Žádná kauza ██████████ nebo dětská pornografie je v podstatě vůbec nezajímala. Žalobci došlo, že po něm chtějí, aby křivě obvinil někoho jiného z trestného činu, neboť zavřít H██████████ na skutečný politický úspěch málo. Chtělo to nějaké zvučné jméno. Když se žalobce nesesypal jenom z prosté vazby, na což se hodně spoléhalo, tak bylo nutné zahájit akci držení pornografie. Trestní stíhání bylo zahájeno s cílem žalobce poškodit, když bylo použito minimálně jako další úroveň nezákonného nátlaku na žalobce. Též bylo zahájeno zjevně bezdůvodně. Osvobozující rozsudek v kauze držení dětské pornografie stál na závěru, že žalobce nelze s údajnou dětskou pornografií na disketách jakkoliv spojit. Pokud by orgány činné v trestním řízení postupovaly skutečně nezávisle a zákonně, tak takový jednoduchý závěr musely učinit už ve fázi prověřování, v tom spatřuje žalobce zjevnou bezdůvodnost trestního stíhání. Zásah nezákonného rozhodnutí je neodvratný a trvalý a žádný osvobozující rozsudek nepomůže. Existuje též enormní disbalance mezi společenskou nebezpečností vyjádřenou výší trestní sazby a mezi sociálním vnímáním společenské nebezpečnosti, protože konzument dětské pornografie je minimálně předstupeň pedofila. Co se týká medializace, tak zprávy o trestním stíhání otiskly noviny, informaci však dostaly od policie. Primárním škůdcem je tedy stát. Původcem té informace byl někdejší ██████████ Z monitoringu tisku a jeho analýzy vyplývá, že M██████████ H██████████ je pedofil, a to nikoliv nějaký M██████████ H██████████ ale ten M██████████ H██████████ ten bývalý ██████████ který sedí ve vazbě kvůli stamiliónovému vytunelování, ten, který bydlí v tomto domě, kterého vidíte na obrázku v novinách, a ten vypadá takto, protože je též na fotce. Z článků vyplývá, že o žalobci bylo psáno, jako že je zkorumpovaný úředník a je čuně, ukáží se u dětského porna. Trestní stíhání a jeho medializace měla dopad i na okolí žalobce. Z rodičů se ze dne na den stali ti, kdo vychovali toho úchyla, jeho bývalá partnerka tou, co s tím úchylem žila a dokonce s ním chtěla mít děti, a neteř, synovec a dcera se stali objektem takových těch soucitných pohledů. Televize ██████████ následně zneužila reportáž, v které byl zachycen žalobce se svojí dcerou na stavbě, kde se slavnostně stíhala páska, a kterou žalobce držel v náručí, tak ta reportáž po obvinění vyzněla tak, jako že žalobce je

hovado, úchyl a pedofil. Kauza dětské pornografie byla jen dalším stupněm nátlaku na žalobce, aby začal nezákonně spolupracovat s orgány činnými v trestním řízení, či spíše s osobami, které orgány činné v trestním řízení zneužívaly k prosazení svých soukromých či politických zájmů. Patrně každého, kdo se o kauze dozvěděl, zaujala věc a byla kladena otázka, proč by si někdo ukládal dětskou pornografii na diskety o kapacitě 1,44 MB. Navíc bylo znalecky prokázáno, že k erotické stimulaci je ta věc nevhodná, obchodovat se s ní nedá, tak na co by se asi hodila. Trestní stíhání bylo zahájeno se zřejmým úmyslem žalobce poškodit. Vězni s obviněním ze zločinu spojeného s páčáním sexuálního násilí na dětech se stanou objektem šikany. Z důvodu podezření o manipulaci s důkazy podal žalobce trestní oznámení na neznámého pachatele, nicméně tato oznámení se označují jako součást obhajoby, založí se do spisu a tím je to vyřízené. Nikdy se takovými podáními nikdo seriózně nezabývá a dnes je již vše promlčeno. Žalobce v průběhu vyšetřování předložil orgánům činným v trestním řízení svůj znalecký posudek, kdy psychiatr ve spolupráci se znalkyní sexuoložkou došli k závěru, že žalobce netrpí žádnou sexuální úchylkou, zejména ne pedofií. Přesto následoval návrh státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze, a to tříměsíční pozorování ve vězeňském blázinci. V tomto návrhu státní zástupkyně obelhala soud a posudek předložený žalobcem zapřela. Žalobce se zcela vážně začal bát o svůj život. Bylo to období, kdy za celou dobu té kauzy byl nejbližší sebevraždě. Díky té korupční kauze nikam chodit nesměl, neboť byl neustále sledován policií a díky té kauze dětské pornografie, po tom ani netoužil. Lidé začnou najednou hledat ve všem vysvětlení, že žalobce vlastně ve skutečnosti pedofil je, akorát to léta mistrně skrýval, a teď to na něho prasklo. Žalobce je též muzikant, to je obecně tolerantní prostředí, nicméně i tam musel dramaticky přísahat, že žádné holčičky neprznil apod. Tváří se, že neexistuje. To vše dopadá na psychiku člověka. Nakonec lékařskou pomoc vyhledal, byl krátce hospitalizován v psychiatrické léčebně, dodnes je v ambulantní péči psychiatra a podstupuje psychofarmakologickou medikaci. Nelze exaktně oddělit, jestli je to dopad té či oné kauzy, nicméně kauza dětské pornografie byla poslední kapka. Kauza dopadla i do jeho materiální sféry, proto nárokuje též ušlý zisk. Ve spojitosti s kauzou dětské pornografie pak za období od září 2015 do února 2016. Kdykoliv žalobce našel někoho odvážného, kdo by podstoupil rizika spolupráce s ním, s člověkem nařčeným z tunelování, distribuce úplatků a černého financování politických stran, tak to nařčení z pedofilie nepřekonal nikdo. V říjnu 2013 skončil na úřadu práce, byl v podstatě nezaměstnatelný. Materiální situaci vyřešili tak, že zvolili po poradě s partnerkou a lékaři jednoduché řešení, že si pořídí dítě, o které se bude starat žalobce a manželka půjde zpět do práce vydělávat. Nebylo to svobodné rozhodnutí, ale bylo učiněno pod nátlakem nezákonných rozhodnutí. Absurdita té kauzy dostoupila svého vrcholu, když se začal odvíjet příběh zvaný [REDAKCE] který neměl jiný cíl, než to uměle protáhnout. Následně na [REDAKCE] vtrhla Generální inspekce bezpečnostních sborů a zadržela vyšetřovatele kauzy [REDAKCE] bohužel však nikoliv ty, kteří vydírali svědky a oparfovali falešné důkazy, ale ty, kteří měli tu drzost na to upozornit. Následně kauzu držení dětské pornografie přebrala Českobudějovická expozitura [REDAKCE] a všichni ti lidé, co s tím případem měli něco společného, tak se někam uklidili a celá kauza jakoby zmizela ze záje kamer. Soudní znalec Procházka ve znaleckém posudku uvedl, že byl zajištěn text erotické povídky [REDAKCE] jejíž hrdinka o sobě tvrdí, že je jí 16 let, a to by mohlo naplnovat znaky dětské pornografie. Státní zastupitelství nařídilo policejnímu orgánu, aby žalobce stíhal pro skutek držení erotické povídky, jakožto dětské pornografie. Je to naprostý unikát, dokladující křečovitou snahu žalobce prostě za něco stíhat.

12. Z výslechu svědka Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] soud zjistil následující. Svědek je bratrem žalobce a popsal zásahy do osobnostní sféry žalobce vyvolané trestním řízením celkově, a to i ve vztahu k trestnímu řízení, posuzovanému v tomto řízení. Svědek uvádí, že trestní stíhání obecně mělo zcela zásadní vliv na život žalobce a tento zásadně změnilo, a pokud jde o zásahy, způsobené trestním stíháním pro držení dětské pornografie, pak tyto zásahy byly mnohem citelnější, neboť vedly ke společenskému odsouzení žalobce a to jak na úrovni podnikatelské, tak na úrovni sociálních osobních vazeb, pokud jde o kamarády apod. Svědek potvrdil, že trestní stíhání

ovlivnilo rodinný život žalobce, když přispělo nebo vedlo k rozpadu dosavadního partnerského soužití, což ovlivnilo vztah žalobce i k dceři jeho partnerky, která sice nebyla dcerou žalobce, ale kterou vychovával od útlého věku, a zejména pro předmět trestního řízení, který se týkal dětské pornografie, považoval tyto zásahy v oblasti rodinného života za obzvláště citelné, neboť se dotkly nejenom jeho samotného, ale i dcery jeho partnerky. Svědek obecně vyslovoval domněnku, že trestní řízení bylo vedeno účelově, a to již ve fázi, kdy byl žalobce stíhán pro ekonomické aktivity, přičemž svědek má za to, že trestní stíhání pro držení dětské pornografie bylo pouze snahou vystavit žalobce ještě většímu tlaku ze strany orgánů činných v trestním řízení, když sama podstata tohoto trestného činu nemohla být naplněna, což, dle názoru svědka, muselo být policií známo. Svědek rovněž uvádí, že on sám byl zasažen tímto trestním stíháním, neboť svému bratrově pomáhal, a to jednak tím, že za něj hradil právní služby, ale i tím, že byl připraven za něj poskytnout záruku pro případ propuštění z vazby. Svědek uvádí, že v časové souvislosti s těmito jeho úkony v rámci trestního řízení byl poté vystaven rovněž domovní prohlídce, která neměla žádného logického důvodu a chápe ji jako mstu za ochotu pomoci svému bratrově. Pokud jde o dopady do pracovní sféry, svědek potvrdil, že žalobce zasáhlo trestní stíhání v době, kdy přecházel ze státní správy do soukromého podnikání, a jelikož jeho soukromé podnikání bylo stavěno na důvěře a na kontaktech, které si vybudoval, pak trestní stíhání jeho podnikatelskou aktivitu de facto zcela zastavilo, a to právě i vzhledem k tomu, že předmětem stíhání bylo držení dětské pornografie, tedy se žalobcem nechtěl mít nikdo raději nic společného, aby nebyl vystaven riziku spojení s osobou žalobce, který je stíhán pro takovýto trestný čin. K příjmu žalobce svědek potvrdil, že tyto před zahájením trestního stíhání dosahovaly částek řádu set tisíc měsíčně až několika milionů ročně. Pokud jde o zdravotní dopady, svědek potvrdil jednak problémy v zdravotní oblasti fyzického zdraví, zejména problémy se zády, a dále problémy v oblasti psychického zdraví, zejména zhoršený psychický stav. Svědek popisoval deprese. Rovněž svědek popisoval, že došlo ke změně charakteru osoby žalobce v souvislosti s trestním stíháním, kdy tento se více uzavřel do sebe a až do dnešní doby přetrvává to, že se žalobce straní kolektivu, v němž se nachází vícero lidí, patrně z důvodu obavy, aby nebyl vystaven konfrontaci ve vztahu k těmto trestním řízením. Svědek rovněž popisoval, že u žalobce sleduje změnu v tom smyslu, že již není tak orientovaný na úspěch a tak aktivní, jako byl dříve, zejména pokud jde o společenský život. Svědek nemohl potvrdit, jak dlouho byl žalobce na rodičovské dovolené s potomky z nového vztahu. Pokud jde o dopady do sféry svědka samotného, pak tento ještě popisoval, že v rámci domovní prohlídky se ztratilo zhruba půl milionů Kč, které patřily svědkovi a které se již nikdy nepodařilo dohledat, nicméně úkony k jejich vymožení svědek nečinil, neboť vzhledem k postupu orgánů činných v trestním řízení měl za to, že by toto bylo beznadějně, což odůvodňoval zejména tím, že z předmětné domovní prohlídky nebyl pořízen žádný záznam pro tvrzené poruchy na všech zařízeních. Z výpovědi tohoto svědka má soud rovněž za prokázané, že svědek, jakožto bratr žalobce, hradil náklady na právní služby, související s obhajobou žalobce, když svědek potvrdil, že poskytl bratrově/žalobci půjčku tím, že průběžně hradil faktury, vystavené právními zástupci, a že měl s bratrem uzavřenu smlouvu o půjčce, na které bratr ještě aktuálně dlužní částku okolo 2 milionů Kč na jistinu. Svědek rovněž uváděl, že sám byl v rámci tohoto trestního řízení, co by svědek, zastoupen jinou právní zástupkyní, nicméně tato částka činila ve vztahu k částkám, hrazeným za obhajobu žalobce, marginální položku v řádech tisíců Kč.

13. Z výslechu svědkyně Ing. M. H. soud zjistil následující. Svědkyně je bývalou švagrovou žalobce, k čemuž svědkyně uvádí, že byla manželkou bratra žalobce, nicméně v důsledku trestního stíhání byla i širší rodina vystavena takovému tlaku, že tím utrpěl i její vztah s bratrem žalobce, který v posledku vyústil až v rozvod. Pokud jde o zásahy do osobnostní sféry žalobce, pak svědkyně potvrdila, že žalobce byl před zahájením trestního stíhání aktivní a pohodový člověk, nicméně v důsledku trestního stíhání došlo ke zřejmé jeho charakteru, když si celou záležitost značně vyčítal a uzavřel se do sebe, přestal komunikovat s okolím. Pokud jde o profesní dopady, tak svědkyně popisovala, že tyto byly zcela zásadní, kdy přešel o naprostou

většinu obchodních partnerů a nemohl již dále podnikat, neboť jej všichni měli za pedofila. Svědkyně má za to, že žalobce podnikal před trestním stíháním zhruba 2 roky a že jeho příjmy byly nadstandardní, [REDAKCE] Přesnou částku nezná. Pokud jde o dopady do rodinného života žalobce, svědkyně potvrdila, že v důsledku trestního stíhání došlo k rozpadu partnerského soužití žalobce s jeho přítelkyní, což mělo dopad i na vztah žalobce k dceři této přítelkyně, která sice není dcerou žalobce, ale ke které měl vřelý vztah a kterou pomáhal vychovávat, což rovněž obtížně nesl. Pokud jde o zásahy do zdravotní sféry, pak svědkyně potvrdila, že žalobce byl vystaven velkému psychickému tlaku a měl psychické problémy, se kterými se i léčí. Pokud jde o zásahy do sociální sféry, pak svědkyně potvrdila, že žalobce opustila většina kamarádů, resp. se mu začala pro jistotu stranit.

14. Z výslechu svědka Mgr. R. [REDAKCE] K. [REDAKCE] soud zjistil následující. Svědek se účastnil vyšetřování celé kauzy [REDAKCE] jejíž součástí bylo vyšetřování i případu dětské pornografie. Svědek uvedl, že případ přebíral od pana pplk. V. [REDAKCE] J. [REDAKCE] a popisoval nestandardní okolnosti, které měly, dle jeho názoru, vyšetřování celé kauzy vůči žalobci provázet. Svědek jednak uváděl, že mu spisový materiál byl předáván postupně, přičemž tento čítal přes 100 svazků a že mu některé materiály byly pplk. J. [REDAKCE] předány až následně, po dlouhém období, když odcházel pplk. J. [REDAKCE] do důchodu. Řada těchto materiálů nebyla zažurnalizována a svědek popisoval způsob vedení dosavadního vyšetřování jako chaotický a nekompetentní, když poukazoval jednak na faktické chyby při vedení spisů, tak i na právní pochybení. Svědek na toto reagoval tím, že podal podnět na Generální inspekci bezpečnostních sborů, neboť měl za to, že zejména pan H. [REDAKCE] a pan K. [REDAKCE] jednali vyloženě v rozporu s trestním řádem a se zákonem a rovněž tak pan J. [REDAKCE] Pokud jde o samotný trestný čin dětské pornografie, pak svědek uváděl, že chtěl toto trestní stíhání vyčlenit z hlavního proudu trestního stíhání. Jednak proto, že mu věc byla nepříjemná, ale hlavně proto, že měl zásadní pochyby o tom, že je toto trestní stíhání důvodné. Svědek uváděl, že mu státní zástupkyně JUDr. Jahodovou bylo sděleno, že vyčlenění možné není, neboť je to jediné, co orgány v trestním řízení na žalobce mají, což se svědkovi následně potvrdilo, neboť bylo zjištěno, že původní vazba byla nařízena nedůvodně. Svědek pak popisoval to, že samotné trestní stíhání pro držení dětské pornografie považoval za absurdní i s ohledem na to, že měly být nalezeny materiály na zastaralých disketách, když žalobce nedisponoval ani přístrojem, kterým by bylo možno tyto diskety přehrát, resp. později byl nalezen nějaký nefunkční počítač, který snad disketovou mechaniku měl. Svědek rovněž popisoval, že poté, co byl nalezen další počítač žalobce, tak paní V. [REDAKCE] pomíchala materiály, které byly na tomto počítači s dříve nalezenými materiály na disketách, dle názoru svědka, za účelem zmanipulování podkladů pro znalecké zkoumání žalobce v oblasti sexuologie. Dle názoru svědka bylo i laickým okem seznatelné, že nalezené podklady nejsou dětskou pornografií. Svědek dále uváděl, že vzhledem k tomu, že upozorňoval na různá pochybení v rámci celého trestního stíhání, mu z tohoto důvodu, dle jeho názoru, byla nakonec věc odňata a i on sám byl vystaven vyšetřování, v rámci kterého se našly při domovní prohlídce stejné materiály s dětskou pornografií, což svědek interpretoval tím, jako by někdo na příslušných místech disponoval jednou sadou fotek dětské pornografie, kterou takto různě podstrkoval, když to bylo zrovna zapotřebí. Konkrétně svědek pak za držení dětské pornografie stíhán nebyl, neboť bylo uzavřeno, že nelze zjistit, kde se materiály při domovní prohlídce našly. Svědek dále popisoval okolnosti vyšetřování celé kauzy držení dětské pornografie, kdy samotné usnesení o zahájení trestního řízení mu bylo předáno až později, nikoli se spisem, přičemž k zahájení mělo dojít zhruba 1 rok před tím, než kauzu, jakožto hlavní vyšetřovatel, převzal a svědek opakoval, že on měl zájem na vyloučení celé kauzy tak, aby se tato projednávala samostatně, nicméně opakovaně poukazoval na to, že na tomto nebyl zájem zejména ze strany státní zástupkyně JUDr. Jahodové a pana Č. [REDAKCE] Rovněž opakovaně popisoval porušování povinností při vyšetřování ze strany operativců pana H. [REDAKCE] a pana K. [REDAKCE] resp. dříve i pana J. [REDAKCE] Tyto se týkaly mj. výslechu svědkyně, paní K. [REDAKCE] která byla, dle tvrzení svědka opita, aby podala vysvětlení, a dále výslechu svědka dr. S. [REDAKCE], kdy dle tvrzení svědka, mělo dojít ke sloučení několika nesourodých kauz za účelem, aby tento mohl pod

utajenou identitou vypovídat, když jinak toto nebylo možné, neboť byl pracovníkem advokátní kanceláře. Svědek rovněž popisoval, že zde byl tlak na řešení celé kauzy ze strany vedení stíhání zastupitelství, nicméně uváděl, že Vrchní státní zastupitelství se podařilo státní zástupkyni přesvědčit, že kauzu je dále třeba řešit, a že jí není třeba okamžitě skončit, jak bylo ze strany Vrchního státního zastupitelství po nástupu dr. Bradáčové požadováno. Svědek má za to, že celé vyšetřování bylo vedeno i z jiných ohledů nestandardně, kdy docházelo k různým manipulacím se spisem, resp. tento byl nekompletní, po různých místech, až následně byly nacházeny různé jeho části, na což svědek opakovaně upozorňoval. Rovněž svědek upozorňoval na to, že došlo k nestandardní komunikaci mezi státními zástupci a operativci, z které byl on, jakožto vyšetřovatel, často vynechán. Svědek pak dále popisoval okolnosti výslechu utajené svědkyně [REDAKCE] a pochybení, které v rámci tohoto nastaly, ať už se týkají formálních chyb, jako faktické uvedení bydliště za situace, kdy toto mělo být skryto, apod., tak zejména okolnosti jejího výslechu, kdy, dle informace svědka, byla tato svědkyně (viz výše) opita tak, aby byly získány potřebné podklady pro zahájení trestního stíhání ve věci úplatku, a to včetně svědkem tvrzeného nátlaku na tuto svědkyni, pokud se týká jejích dětí. Svědek poté uvádí, že následovalo trestní stíhání na něj a vyšetřování GIBS, nicméně dle tvrzení svědka, praví viníci pan K [REDAKCE] ani pan H [REDAKCE] nikdy kárně stíhání nebyli. Svědek pak opakovaně popisuje, že dle jeho názoru docházelo ze strany státní zástupkyně JUDr. Jahodové k nestandardním postupům, zejména pokud jde o předání, resp. odebrání spisu poté, co byl vyměněn svědek jakožto hlavní vyšetřovatel, a pokud jde o dotazy ohledně uniků ze spisu, pak svědek má za to, že je pravděpodobné, že v rámci vyšetřování unikly určité informace k médiím, v tomto ohledu svědek označil jako možné podezřelce pana H [REDAKCE] jakožto přímého nadřízeného svědka, a dále JUDr. J [REDAKCE]. Svědek pak uváděl, že si na nestandardní způsoby vyšetřování opakovaně stěžoval, činil o nich záznamy do spisu, nicméně nikdy nic vyšetřeno nebylo. Rovněž záležitosti řešil na pravidelných poradách se svými nadřízenými. Pokud jde o samotné trestní stíhání ohledně držení dětské pornografie, pak svědek uváděl, že za nestandardní považoval to, že paní V [REDAKCE] jako analytička, nahrála na CD, kde měly být pouze data z posuzovaného počítače, i dřívější obrázky z disket tak, aby došlo k promíchání těchto podkladů, a bylo tím ovlivněno zkoumání v oblasti sexuologie, na což svědek upozorňoval. Svědek pak rovněž opakovaně uváděl, že samotné trestní stíhání pro dětskou pornografii mu přišlo absurdní, neboť samotné obrázky byly velmi malé a nebylo na nich nic zásadního tak, aby tyto, byť jen teoreticky, mohly někoho vzrušovat. Svědek pak potvrdil opakovaně to, že identické obrázky měly být nalezeny i v rámci domovní prohlídky u něj doma, což považuje za značně absurdní. Pokud jde o samotné trestní stíhání v oblasti dětské pornografie, pak svědek opakovaně označil za nestandardní to, že mu bylo ze strany státního zastupitelství sděleno, že tuto kauzu nelze vyčlenit, neboť je to jediné, co na žalobce je k dispozici, a to i s ohledem na skutečnost, že žalobce je držen ve vazbě. Rovněž jako nestandardní svědek opakovaně označil to, že žalobce nedisponoval zařízením, na kterém bylo vůbec možné diskety přehrát. K výslovnému dotazu svědek potvrdil, že má za to, že trestní stíhání ve věci dětské pornografie bylo účelovým trestním stíháním ve vztahu k tomu, aby na žalobce byl vyvinut větší tlak v souvislosti s hlavní věcí trestního stíhání, což žalobce dovozuje právě z výše uvedených pochybení, které činily celé trestní stíhání pro dětskou pornografii zcela nedůvodným.

15. Z výslechu svědka P [REDAKCE] H [REDAKCE] soud zjistil následující. Svědek působil jakožto vyšetřovatel v kauze [REDAKCE] nicméně sám se na vyšetřování pornografie přímo nepodílel. Resp. k tomuto uvádí, že ví, že ve spise materiál k vyšetřování této trestné činnosti byl, že dříve na jiném útvaru tuto trestnou činnost vyšetřoval, nicméně vzhledem k tomu, že byl na [REDAKCE] [REDAKCE] tak tam spis neměl co dělat a on se konkrétně vyšetřování této věci nezabýval. Svědek potvrdil, že vyšetřování vedl V [REDAKCE] J [REDAKCE] po něm R [REDAKCE] K [REDAKCE] a dále potvrdil, že zde byla hlavní část práce na operativních policie, kteří rovněž komunikovali na pracovní bázi se státním zastupitelstvím. Spis byl rozsáhlý, a proto se ohledně něj konaly často porady. Rovněž svědek potvrdil, že měl za to, že věc by měla být vyloučena k samostatnému šetření, neboť nespádala pod útvar šetření finanční kriminality, nicméně se tak nestalo. Pokud jde o konkrétní operativce,

označil svědek pana H. a pana K. Státní zástupkyní byla JUDr. Jahodová. Svědek nepotvrdil, že by si byl vědom toho, že by došlo k úniku informací ze strany orgánů činných v trestním řízení k médiím, nicméně poukázal na to, že nebyl u celého trestního řízení od počátku. On sám žádné informace médiím nepředával. Svědek byl nakonec z vyšetřování odvolán a byl vyšetřován GIBSem, přičemž od té doby neměl do spisu už přístup. Svědek nepotvrdil, že by měl informace o tom, že by trestní řízení ve věci pornografie bylo uměle vyvoláno, pouze potvrdil, že samotný trestní spis, jako celek, byl pospojován z několika spisů jako takových.

16. Z výslechu svědka Z. R. soud zjistil následující. Tento svědek byl kamarádem, resp. kolegou žalobce a popsal zásahy do osobnosti sféry žalobce. Uvedl, že žalobce zná dlouhou dobu, více jak 20 let, a to jak z přátelských styků, tak společně působili jakožto kolegové v jedné mládežnické organizaci. Svědek potvrdil, že u žalobce došlo ke změně jeho chování v důsledku trestního stíhání jakožto celku, více se uzavřel, obává se veřejnosti a již není takový, jaký byl před tímto stíháním. Svědek uvedl, že nedokáže moc oddělit jednotlivé větve trestního stíhání, nicméně pokud jde o pornografii uvedl, že ta na něj dopadla patrně nejhůře, a to i s ohledem na to že vychovával dceru své přítelkyně, kterou považoval za svou vlastní dceru a na kterou to mělo velmi negativní dopad, resp. obával se její reakce, a svědek zprostředkovával i to, kdy se dcera se stíháním žalobce pro obvinění z držení dětské pornografie nakonec vyrovnala. Toto do sféry žalobce významně zasáhlo. Stejně tak do sféry žalobce zasáhlo to, že se obával, jak bude na jeho rodinu v širším smyslu nahlíženo, zejména v místě jeho bydliště. Pokud jde o zásahy do sociální sféry, pak svědek uváděl, že žalobce přišel o většinu svých kamarádů. Pokud jde o zásahy do profesní sféry, pak svědek potvrdil, že žalobce začal rozvíjet své podnikání, přičemž se mu dařilo, byl ekonomicky úspěšný, nicméně v důsledku trestního stíhání podnikat přestal a jeho příjmy byly de facto nulové. Jaká je aktuální situace ohledně výdělkových poměrů žalobce, svědek nevěděl. Svědek dále uvedl, že má za to, že žalobce i v době, kdy nebyl vazebně stíhán, pocíťoval stejné problémy, a to zejména po zdravotní stránce, kdy navštěvoval psychiatra a kdy poté vnímal celé trestní stíhání jako účelově namířené proti němu. Svědek uvedl, že žalobce rovněž kompenzační řízení vnímá jako neadekvátní, vzhledem k částkám, které mu byly doposud vyplaceny.

17. Z výslechu svědka MUDr. K. H. soud zjistil následující. K dotazu soudu tento svědek, který byl znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, uvedl, že plně stvrzuje závěry, které přijal v posudku, který vypracoval na žalobce dne 6. 11. 2016. K tomuto svědek dále uvedl, že byl v mezidobí pravomocně odsouzen, a že mu byla zakázána znalecká činnost. Nicméně v době, kdy posudky vypracovával, oprávnění měl. Svědek potvrdil, že osobně prováděl psychiatrické vyšetření žalobce, a pokud jde o jeho psychický stav, pak odkázal na závěry, uvedené v posudku, když tedy se jednalo o zhoršující se posttraumatickou poruchu, která byla v době vypracování posudku dosti závažná a ještě kulminovala s tím, že byly možné i problémy somatické, zejména ve vztahu k ezofagitidě. Pokud jde o psychické problémy, ty se projevovaly pak depresivní náladou, flashbacky a neustálým přemýšlením, co se stalo a jaké důsledky mu to přinese či může přinést. Svědek rovněž potvrdil, že psychický stav žalobce se v průběhu trvání trestního řízení postupně zhoršoval, když ztrácel optimistické výhledy na to, že řízení bude brzo ukončeno způsobem, který by žalobce považoval za spravedlivý. Svědek dále potvrdil, že žádný rozumný psychiatr není schopen oddělit újmu, která byla způsobena jednotlivými větvemi trestního stíhání, tedy nejde procentuálně vyčíslit, na kolik se na psychických obtížích žalobce podílelo právě trestní stíhání pro držení dětské pornografie.

18. Z výpovědi svědka O. D. soud zjistil následující. Svědek byl kamarádem žalobce, zejména však spolu spolupracovali v oblasti poskytování úvěrů, což je hlavní činností svědka. Svědek podniká prostřednictvím společnosti [REDAKCE] která se zabývá [REDAKCE]. Svědek uvedl, že rozsah jeho činnosti je zhruba 50 % vázán na fyzické osoby a zhruba 50 % na právnícké osoby. S žalobcem v letech 2010 a 2011 spolupracoval na základě uzavřené

rámcové smlouvy, kdy jejich spolupráce spočívala v tom, že žalobce zprostředkoval svědkovi kontakty na subjekty z podnikatelské sféry, které měly zájem na zajištění financování. Přitom se jednalo o subjekty, k nimž by se svědek jinak nedostal, a to zejména s ohledem na kontakty žalobce, které byly pro svědka velmi významné.

Svědka pak opakovaně uváděl, že celý jeho obchod, resp. podnikání, je založeno na důvěře, resp. celá spolupráce s bankami, je založena na důvěře, na tzv. reputačním riziku, kdy banka vyhodnocuje celou řadu dalších kritérií pro to, zda úvěr poskytne či nikoliv, přičemž se nejedná vždy o kritéria jak právní, či ekonomická. Svědek pak v této souvislosti uváděl, že od okamžiku, kdy byl žalobce vzat do vazby v souvislosti s trestnou činností, pro kterou byl vyšetřován ve vztahu k hlavní linii trestního stíhání, tj. úplatky, přestal se žalobcem spolupracovat, a to zejména z důvodu obavy, aby nebyl s žalobcem spojován, neboť by právě mohl přijít o dlouze budovanou důvěru ze strany bank. Svědek pak konkrétně popisoval, že měl i jedenou problém v souvislosti s financováním výstavby [redacted] neboť v této souvislosti pak daný subjekt měl být spojován i s panem H [redacted] v souvislosti s hlavní větví trestního stíhání. Svědek pak potvrdil, že žalobce byl v důsledku zahájeného trestního stíhání pro podnikatelskou sféru, v níž podnikal, fakticky postaven do situace, kdy jeho podnikání absolutně nebylo nadále možné, neboť jak uvedl, princip presumpce neviny je ctěn v právním prostředí, nicméně v ekonomickém prostředí presumpce neviny nefunguje, a kdo byl jednou stíhán, tak s sebou nese toto riziko i do budoucna, bez ohledu na to, jak jeho trestní stíhání dopadlo, resp. toto se projeví právě v tom, že nemá potřebnou důvěru ze strany například bank, nebo je zde pouhá obava o to, že by v rámci celého obchodního případu mohl nakonec vyvstat nějaký problém ve vztahu k takto stíhané osobě a celý obchod by mohl nedopadnout. Z tohoto důvodu pak svědek popisoval, že ukončil spolupráci s žalobcem, resp. pouze dokončil jeden rozjednaný případ. Pokud jde o konkrétní objemy spolupráce v roce 2010 a 2011, pak svědek uvedl, že tyto se pohybovaly v řádu milionů, možná milion a půl, konkrétně uzavřeli asi 8 nebo 9 dodatků, přičemž k tomuto uvedl, že měli uzavřenou rámcovou smlouvu se žalobcem, v okamžiku, kdy nějaký obchod vypadal, že skutečně dopadne, uzavíral se konkrétní dodatek, který se týkal tohoto obchodu. Svědek k tomuto uvedl, že odměna žalobce spočívala zejména v tom, že zprostředkoval kontakt na subjekty, které nakonec financování využily, tedy že jeho činnost nemusela být časově náročná. V podstatě to byla odměna za zprostředkování této možnosti, neboť danými kontakty sám svědek nedisponoval, tedy z hlediska časového toto nemuselo žalobce nijak zásadně vytížit. Svědek dále uvedl, že podnikal i prostřednictvím fitmy [redacted] [redacted] nicméně svědek k tomuto uvedl, že vzhledem k legislativní změně, která umožnila spotřebitelům odstoupit snadněji od smlouvy, než tomu bylo dříve, resp. tuto vypovědět, pak podnikání prostřednictvím této společnosti svědek ukončil. Ke konkrétní formě spolupráce s žalobcem ohledně této společnosti pak uvedl, že zde takový problém ve vztahu k žalobci nebyl, neboť zde měl žalobce poskytovat poradenskou činnost, tedy nebylo zde takové riziko ztráty důvěry, nicméně obecně uvedl, že ukončil činnost v rámci této společnosti v souvislosti s předmětnou legislativní změnou a zejména proto tedy nadále poradenská spolupráce s žalobcem rozvíjena nebyla. Svědek sám uvedl, že je těžké rozlišit dopady, které způsobila hlavní větev trestního stíhání a držení dětské pornografie, nicméně uvedl, že samotné trestní stíhání pro dětskou pornografii zanechává v obchodním prostředí výrazně negativní dopady, neboť tento člověk je považován za pedofila a nikdo s ním pracovat nechce. Svědek rovněž poté uvedl, že spolupráce se žalobcem pro něj byla významná, nicméně pro uvedené důvody od této raději upustil, i když mu přinášela značné ekonomické zisky, a trhlínu

v ekonomické oblasti způsobenou nemožností spolupracovat se žalobcem se mu dodnes nepodařilo adekvátně nahradit, resp. takto významných kontaktů se mu nepodařilo znovu dosáhnout. Pokud jde o tendenci spolupráce, pak k tomuto svědek uváděl, že potenciál spolupráce s žalobcem byl dlouhodobý se vzestupnou tendencí a plně věřil tomu, že by se rozvinul do ještě větších objemů, kdy by mohl zajišťovat financování pro právnické osoby v rádech až miliard ročně.

19. Z výslechu svědka D. P. soud zjistil následující. Svědek spolupracoval se žalobcem, přičemž spolupráce byla realizována prostřednictvím společnosti [redacted] později začleněné do [redacted] jejímž prostřednictvím svědek podnikal. Spolupráce se žalobcem spočívala v potadenských činnostech, kdy si svědek, resp. jeho firmy, najímaly žalobce, jakožto externího poradce, vzhledem k jeho zkušenostem a kontaktům, které měl ze svého dřívějšího působení. Vzájemnou spolupráci započali zhruba v roce 2010 a dále se vyvíjela. Pokud jde o objem finanční této spolupráce, tak tuto svědek vyčíslil zhruba na částku [redacted] ročně. Svědek rovněž potvrdil, že spolupráce měla potenciál budoucího rozmachu a růstu, neboť nebylo žádného důvodu, pro který by bylo nutno tuto spolupráci ukončit. Naopak zde byl další potenciál, vzhledem ke zkušenostem a kontaktům žalobce, vzhledem k tomu, že tato činnost byla pro svědka obtížně nahraditelná, což potvrdili i tím, že na místo pana H. se adekvátního poradce sehnat nepodařilo, resp. tuto jeho činnost suplují vícero jinými osobami. Svědek potvrdil, že měl se žalobcem uzavřenu mandátní smlouvu a na jejím základě byly uzavírány konkrétní objednávky, a to vždy ve vztahu ke specifickým konkrétní záležitosti. Svědek uvedl, že k ukončení spolupráce se žalobcem došlo v důsledku zahájení trestního stíhání, přičemž svědek uvedl, že se o tomto dozvěděl dokonce od jednoho z klientů, pro kterého pracovali na příslušném projektu. Svědek potvrdil, že pro podnikatelské prostředí je sama skutečnost, že je zahájeno trestní stíhání důvodem, pro který dojde k ukončení spolupráce, zejména v tak citlivé oblasti, kdy je poskytováno poradenství, neboť reputační riziko, které je s tímto spojené, nechce nikdo nést. Svědek tak tedy potvrdil, že bez ohledu na to, jak se trestní stíhání vyvíjelo, pro jistotu ukončil další činnost s žalobcem, neboť se nechtěl vystavit nebezpečí, že v rámci některého z projektů bude konfrontován s informací, že žalobce je trestně stíhán a že by toto mohlo mít negativní dopad na jeho podnikání. Svědek rovněž výslovně potvrdil, že trestním stíháním pro pornografii bylo toto reputační riziko ještě znásobeno, a spolupráci se žalobcem de facto vyloučil. Rovněž svědek uvedl, že bez ohledu na to, že byl žalobce obžaloby pro držení dětské pornografie zproštěn, resp. i zbývající částí trestního řízení dopadly pro žalobce dobře, takže toto nevedlo k obnově jejich spolupráce právě z důvodu, že v obchodním prostředí již žalobce nesl cejch osoby, která byla trestně stíhána a raději s ním nikdo nechce být spojován, právě pro reputační riziko, související s citlivostí a důvěrou v oblasti podnikání, v níž se žalobce i svědek pohybují. Svědek tak výslovně potvrdil, že jediným důvodem pro ukončení spolupráce bylo zahájení trestního stíhání vůči žalobci, což bylo prohloubeno ještě zahájením trestního stíhání pro držení dětské pornografie, a že nebýt tohoto, byl zde velmi pravděpodobný předpoklad dalšího rozvoje spolupráce a jeho progresu.

20. Z výslechu svědka I. Š. soud zjistil následující. Svědek působil jakožto speciální pedagog v ruzyňské věznici v době, kdy byl žalobce umístěn ve vazbě. Svědek potvrdil, že žalobce snášel vazbu velmi špatně a k prohloubení jeho problémů došlo v situaci, kdy byl navíc obviněn z trestného činu, týkajícího se pedofilie. Svědek obecně ze svých zkušeností potvrdil, že podezření ze spáchání trestného činu, týkajícího se pedofilie je něco, co vždy postavení vězně velmi zhorší a vystaví ho značnému riziku v prostředí, kde se nachází, zejména pokud jde o možné napadení či násilí. Žalobce tak byl veden pod označením MON, což je zkratka „možná oběť napadení“, a byl proto ve zvláštním režimu sledování, resp. ochrany tak, aby nedošlo na jeho osobě k nějaké újmě. Svědek potvrdil, že se žalobcem probíral v inkriminovaném období otázku jeho vazby a souvisejících osobních problémů několikrát týdně. Svědek rovněž potvrdil, že žalobce nesl vazbu úkorně i s ohledem na svůj předchozí životní standard, a společenské postavení, což je u osob v obdobném postavení obvyklé. Jako příklad uváděl svědek dr. Ratha či

paní Jourovou. Svědek popsal, že speciální zahájení trestního stíhání pro držení dětské pornografie znamenalo u žalobce zlom v jeho chování, kdy přestal komunikovat a měl strach o svůj život. Právě z toho důvodu, že pedofilové jsou ve vězeňském prostředí vystaveni značnému riziku, že budou napadeni. Svědek rovněž potvrdil, že žalobce považoval trestní stíhání za vymyšlené a účelové, zejména v části, která se týká dětské pornografie, a to právě s úmyslem ztížit jeho postavení ve vazbě a zlomit ho. Svědek rovněž potvrdil, že žalobce měl být výhledově převezen do [REDACTED] s tím, že tato nemá dobrou pověst ani v očích svědka, jakožto speciálního pedagoga, a že pro žalobce toto znamenalo značnou hrozbu a obavu z dalšího vývoje, což vnímal rovněž jako nátlak na svoji osobu, aby spolupracoval způsobem, který orgány činné v trestním řízení vyžadovaly. Svědek nepotvrdil, že by byl nějak nestandardním způsobem on nebo někdo z věznic kontaktován ze strany státního zastupitelství či jiných orgánů činných v trestním řízení. Svědek z pozice své odbornosti potvrdil, že pedofilie je typ trestné činnosti, která dokáže člověka společensky zcela zničit do konce života. Svědek potvrdil, že informace o tom, že žalobce je trestně stíhán i pro pedofilii, byla ve věznicí obecně známa, zejména s ohledem na informace, které byly sděleny v deníku [REDACTED].

21. Z výpovědi svědka J. [REDACTED] II. [REDACTED] soud zjistil následující. Svědek se na vyšetřování trestné činnosti žalobce podílel jako vyšetřující policista, přičemž uvedl, že se podílel zejména na trestné činnosti v její hlavní části, tj. vyšetřování pro podezření z úplatků, které se týkaly dálničních odpočívek. Pokud jde o trestní řízení ve vztahu k držení dětské pornografie, svědek uvedl, že popírá, že by toto trestní řízení bylo iniciováno ze strany nějakých lobbistických skupin nebo politických stran, když toto zaznamenal pouze následně z tisku, nicméně ze své vlastní činnosti neví, že by na něj, či někoho v jeho okolí, někdo činil nátlak, aby toto trestní stíhání zahájil. Uvedl, že trestní stíhání pro přečin, týkající se držení dětské pornografie bylo standardním trestním řízením, které bylo realizováno podle příslušných právních předpisů. Svědek k tomu uvedl, že toto řízení, jakožto celek, bylo standardní až do doby, než přišel pan K. [REDACTED] jakožto vyšetřovatel, přičemž působení pana K. [REDACTED] označil za kádrový omyl celého útvaru a svědek má za to, že jeho působení významně ovlivnilo celý výsledek trestního řízení. Pokud jde o průběh trestního řízení, pak svědek potvrdil, že je mu známo, že byly podávány různé stížnosti, byl realizován dozor, dohled, byly podávány stížnosti na Ústavní soud apod., nicméně z těchto nevyplývaly žádná pochybení, alespoň co si svědek tedy vybavoval. Pokud byl svědek dotazován ke konkrétním informacím ohledně toho, kdo činil jednotlivé úkony, či kdo se podílel na jednotlivých úkonech, kdo je zadával apod., pak svědek odkazoval na spisový materiál s tím, že si detaily již nepamatuje. Svědek popřel, že by byly předávány informace médiím jinak, než prostřednictvím tiskového mluvčího, přičemž on sám žádné informace médiím nepředával, ani mu není známo, že by tak činil někdo z jeho okolí, tedy s výjimkou tiskového mluvčího, když svědek uvedl, že informace neposkytoval on sám ani tomuto tiskovému mluvčímu. Svědek se rovněž vyjádřil k existenci dokumentu nazvaného [REDACTED] kdy uvedl, že mu není známo, že by takový nějaký dokument byl nalezen, ani že by o něm on, v rámci vyšetřování, někdy hovořil. Z výpovědi svědka vyplývá, že se jedná o formulaci, vytvořenou médii. Pokud jde o skutečnost, proč byla dětská pornografie vyšetřována v rámci hlavní větve trestního stíhání, pak svědek odkázal na své nadřízené, kdy pouze tedy věděl, že k vyloučení do samostatného řízení ze začátku nedošlo. Ohledně konkrétního průběhu odkázal na spisový materiál. Detaily si nepamatoval. Svědek rovněž nebyl přítomen domovní prohlídce, která stála na začátku trestního stíhání pro držení dětské pornografie.

22. Z výslechu svědka R. [REDACTED] K. [REDACTED] soud zjistil následující. Svědek se podílel jako vyšetřující policista na vyšetřování v rámci trestního řízení, vedeného proti žalobci primárně v oblasti, které se týkalo hlavní větve trestního stíhání, tj. [REDACTED]. Svědek popřel, že by trestní stíhání ve věci držení dětské pornografie bylo vyvoláno nějakými nátlakovými jednáními, ať už ze strany různých skupin či orgánů činných v trestním řízení. On sám takovému postupu vystaven nebyl, ani mu není známo, že by se toto stalo. Pokud jde o komunikaci s médii, pak svědek sám s těmito nehovořil, odkázal na to, že ta byla vyhrazena

tiskovému mluvčímu a svědek sám nepředával informace ani tiskovému mluvčímu. Pokud jde o průběh trestního řízení jako takového, pak svědek se účastnil otisku disků ve věci držení dětské pornografie, přičemž uváděl, že toto proběhlo standardně ve standardních prostorách a pod kamerovým dohledem, rovněž poukazoval na to, že předmětný úkon byl předmětem stížnosti a nebyla shledána žádná pochybení. Svědek nepotvrdil, že by ve vztahu k žalobci byly činné úkony trestního řízení, pokud jde o dětskou pornografii, prioritně, ve snaze řízení právě ve vztahu k žalobci nějak upřednostnit či urychlit. Pokud jde o otázku dokumentu, nazvaného [REDAKCE] pak svědek nepotvrdil, že by tento byl nalezen, nebo že by on o něm hovořil nebo někdo jiný z orgánů činných v trestním řízení, pouze uvedl, že byl nalezen seznam účastníků monstrózní oslavy narozenin žalobce, což byl ale jediný seznam, který našel. Svědek uvedl, že on nebyl stíhán pro pochybení o kauze dětské pornografie. Svědek neměl informace o předmětné domovní prohlídce, která trestnímu stíhání v kauze držení dětské pornografie předcházela, neboť se této neúčastnil. Pokud jde o detaily, týkající se trestního řízení, jako jsou data účasti různých osob, úkonů, předvolávání k těmto úkonům, jejich pořadí apod., pak svědek odkazoval na vyšetřovatele celého trestního řízení a na spisový materiál s tím, že detaily si většinou nepamatoval. Svědek ukončil svou činnost na vyšetřování v rámci tohoto trestního řízení v souvislosti se stížnostmi pana K [REDAKCE] k jehož osobě se pro jistotu odmítl vyjádřit. Z výpovědi svědka tak soud nezjistil, že by v kauze držení dětské pornografie měla být zahájena na pokyn nadřízených orgánů nebo nátlakových skupin, a rovněž soud nezjistil, že by docházelo k únikům informací k médiím, ani že by docházelo k jinému účelovému jednání ve vztahu k žalobci.

23. Z výslechu svědka V [REDAKCE] soud zjistil následující. Svědek působil v rámci trestního řízení, vedenému vůči žalobci, jakožto vyšetřovatel, a pokud jde o samotné trestní stíhání pro držení dětské pornografie, pak svědek uvedl, že toto vyplynulo z trestní věci, týkající se zakázek a hospodaření [REDAKCE] konkrétně zde nařízených domovních prohlídek, kde byly zajištěny dokumenty, tj. předmětné diskety, které byly následně vyhodnoceny tak, že na nich může být dětská pornografie, a bylo zahájeno trestní stíhání vůči žalobci. Svědek popřel, že by na něj nebo na někoho jiného, byl vyvíjen nátlak v tom smyslu, aby předmětné trestní stíhání ve věci držení dětské pornografie proti žalobci zahájil. Svědek tak popřel, že by se jednalo o objednávku politickou či nějakou jinou. Svědek uvedl, že on sám pro své aktivity v rámci držení dětské pornografie kázeňsky projednáván nebyl. Ke konkrétnímu průběhu zahájení trestního stíhání ve věci držení dětské pornografie pak svědek uvedl, že pokud jde o domovní prohlídku, na které byly tyto diskety nalezeny, pak policie vycházela z toho, že se jedná o prostory, které užívá žalobce, a proto učinila závěr, že diskety mohou patřit žalobci, a proto bylo toto trestní stíhání zahájeno, přičemž byly zjišťovány i okolnosti, které se týkaly toho, kdo jiný může užívat tyto prostory, nicméně pokud jde o pochybení namítané v tom směru, že diskety byly pak vráceny jiné osobě, pak svědek k tomuto neměl informace, neboť v průběhu vyšetřování z kauzy odešel a za jeho působení se již diskety nevracely, tedy se nemohl vyjádřit k tomu, proč měly být diskety vráceny někomu jinému než panu H [REDAKCE] jak tvrdil žalobce. Svědek dále uváděl, že žalobce byl domovní prohlídce přítomen, nicméně konkrétně si nevybavoval, co žalobce k jejímu průběhu namítal. Nevybavoval si ani, že by žalobce namítal, že je advokátním koncipientem, a proto nemůže být prohlídka realizována, nebo že by měla podléhat omezením z tohoto důvodu. Pokud jde o postoupení věci držení dětské pornografie, resp. o její vyloučení k samostatnému projednání, tak svědek k tomuto rovněž neměl bližší informace, neboť neznal obsah rozhovoru mezi panem K [REDAKCE] a státní zástupkyní JUDr. Jahodovou. Svědek uvedl, že příslušnost Okresního soudu Praha – východ v celé kauze byla založena patrně z rozhodnutí státního zastupitelství, které věc takto vyhodnotilo. K samotnému průběhu domovní prohlídky ohledně jejího zadokumentování svědek neposkytl konkrétnější informace, resp. nevěděl, zda a z jakého důvodu fungovala technika k zaznamenání průběhu této domovní prohlídky. Pokud jde o vyšetřování v souvislosti s držením dětské pornografie, pak svědek uvedl, že předmětné diskety byly podrobeny znaleckému zkoumání, a proto nebyli předvoláni obhájci, a nemá za to, že tento

proces byl v souladu s procesními předpisy. Pokud jde o samotné rozpečetění datových nosičů, pak k tomuto, dle jeho názoru, došlo v únoru 2012. Svědek uváděl, že protokol o rozpečetění datových nosičů nebyl antidatován a tento byl součástí spisového materiálu, nicméně přehled spisu byl vyhotoven až v době, kdy on už u policie nepůsobil, a proto se k výhradám ohledně absence tohoto protokolu nebyl schopen vyjádřit. Svědek uvedl, že žádal od znalce předběžnou zprávu o šetření předmětných disket z důvodu, že chtěl mít informaci, zda takto získané materiály mohou mít pro trestní řízení význam či nikoli. Přesné detaily ohledně počtu disket a toho, zda byly všechny předány ke zkoumání, si již nepamatoval. Svědek dále uvedl, že ve věci s médii komunikoval tiskový mluvčí, kterému se předávali informace interně. On konkrétně předával informace nadřízeným. Svědek potvrdil, že on sám zprávy v tisku nijak aktivně nedementoval, a to ani pokud jde o vyšetřování dětské pornografie, ani pokud jde o tzv. [REDAKCE]. Svědek dále uvedl, že usnesení o zahájení trestního stíhání konzultoval se státní zástupkyní, což je běžný postup, zejména pokud jde o vyhodnocení důkazní situace. Pokud jde o pozorování žalobce v [REDAKCE], pak, dle sdělení svědka, tento návrh, po konzultaci, vyšel ze strany státní zástupkyně. Svědek uvedl, že na vyšetřování této kauzy skončil v červnu 2012, když byl odvolán pro tvrzená pochybení. Svědek dále k usnesení o zahájení trestního stíhání ve věci držení dětské pornografie uvedl, že podezření ve vztahu k žalobci vyplynulo z toho, že diskety byly nalezeny ve věcech žalobce, nebyl schopen vysvětlit, proč poté policie vracela diskety různým osobám, a to i s ohledem na to, že v té době již u policie nepůsobil. Svědek popřel, že by docházelo v této kauze k nátlaku na svědky. Pokud jde o vytýkaná pochybení ve způsobu vedení vyšetřování celého řízení, pak svědek poukázal na to, že v předmětném trestním řízení bylo zajištěno velké množství materiálu a bylo nárazově třeba velkých kapacit, což mohlo vést k tomu, že došlo k pochybení, neboť bylo třeba postupovat co nejrychleji, a to i s ohledem na trvající vazbu žalobce. Svědek potvrdil, že si byl vědom toho, že trestní stíhání pro dětskou pornografii je zahajováno již v době, kdy žalobce je ve vazbě. Rovněž potvrdil, že trestní vyšetřování bylo, jakožto celek, dozorováno aktivně ze strany státního zastupitelství. Svědek nepotvrdil, že by poskytl médiím jakékoliv informace, a to ani ohledně [REDAKCE], když uvedl, že o tomto slyší nyní poprvé a není mu známo, že by to bylo předmětem medializace. Svědek potvrdil, že jednou předával informace osobně tiskovému mluvčímu, ve zbytku nevěděl, jak tento informace získává. Svědek dále uvedl, že si není vědom toho, že by bylo politické nebo jiné zadání stíhat žalobce pro co nejvíce trestných činů, nicméně připustil, že zde existovala celá řada materiálů a listin, z nichž vyplývala další podezření, a tyto bylo třeba prověřovat, což tedy souvisí s rozsáhlostí celého trestního stíhání. Pokud jde o kontrolu spisu ze strany státního zastupitelství, pak potvrdil, že tato se konala zhruba jednou týdně, a k dodržení lhůt pro zahájení trestního stíhání uvedl, že za něj tyto patrně porušeny nebyly, neboť on de facto po několika měsících byl vyměněn.

24. Z výslechu svědka Mgr. [REDAKCE] M. [REDAKCE] soud zjistil následující. Svědek pracoval v roce 2011 a stále aktuálně pracuje jako [REDAKCE] tj. jednoho z klientů žalobce. Svědek uvedl, že společnost [REDAKCE] byla novou rozvíjející se společností v oblasti [REDAKCE] a že měla zájem na spolupráci s osobami etablovanými v tomto oboru, což přesně splňoval žalobce. Svědek potvrdil, že se žalobcem byla uzavřena smlouva na poradenství v oblasti obchodu a získávání nových kontraktů a že pro společnost [REDAKCE] byla spolupráce s žalobcem velmi žádanou a výhodnou, neboť již předtím spolupracovali s jiným [REDAKCE] což mělo značné úspěchy, a vkládaly tak naděje do spolupráce se žalobcem, neboť právě on disponoval potřebnými kontakty v oboru silničního stavebnictví. Hodnota spolupráce spočívala zejména v tom, že žalobce znal, nebo měl kontakty na osoby, které mohly znamenat pro společnost [REDAKCE] příliv nových zakázek nebo i jen to, že by pracovali pro jiné větší společnosti jako subdodavatelé, když žalobce měl nejen potřebné kontakty, ale právě i tu schopnost, že s ním tyto osoby vůbec hovořily a že je mohl kontaktovat, zvedly mu telefon, odpovíděly mu na email apod. Svědek potvrdil, že k rozvoji spolupráce

nedošlo, neboť žalobce byl trestně stíhán a v podstatě tímto okamžikem ztratil, jakožto poradce, absolutně na své hodnotě, neboť spíše naopak nechtěli být s osobou žalobce spojováni, aby toto pro ně nemělo negativní dopady. Pokud jde o pravděpodobnost a rozsah spolupráce, pak svědek uváděl, že bylo vysoce pravděpodobným, že by společnost se žalobcem dlouhodobě spolupracovala, neboť byl přesně tou osobou, která v sobě kumulovala jednak odborné znalosti a jednak potřebné kontakty, což je poměrně vzácné, když svědek uváděl, že tuto činnost, kterou měl vykonávat žalobce jako poradce se plně nahradit nepodařilo, resp. nepodařilo se ji nahradit tak, aby všechno toto byl schopen zajistit jeden jiný člověk. Z výpovědi tohoto svědka tak má soud za prokázané, že smlouva žalobce tak, jak byla uzavřena se společností [redacted] by došla svého naplnění a žalobce by skutečně podle ní vykonával činnost pro tuto společnost a měl z ní příjmy tak, jak tyto byly uvedeny, a to dlouhodobě. Rovněž z výpovědi tohoto svědka lze mít za prokázané, že trestní stíhání obecně bylo důvodem, který žalobce diskvalifikoval z poradenské činnosti, neboť naopak se stal osobou nechtěnou, proti které je vedeno trestní stíhání a která může povést případného spolupracujícího subjektu značně poškodit.

25. Z výpovědi svědkyně S [redacted] K [redacted] soud rovněž zjistil, že žalobce byl pro společnost [redacted] činný jakožto poradce, resp. byl za tímto účelem najat na základě uzavřené smlouvy. Svědkyně uváděla, že pravděpodobně žádnou fakturu nevystavil a činnost nebyla zahájena, když příčinu svědkyně spatřovala v tom, že žalobce byl nedostupný a nebylo s ním možné komunikovat. Konkrétní příčiny této nepřítomnosti svědkyně neznala, pouze se domnívala, že to asi nějak souvisí s trestním stíháním. Pokud jde o pravděpodobnost spolupráce se žalobcem i tato svědkyně uváděla, že žalobce v sobě kumuloval jedinečné schopnosti, spočívající v odborných znalostech a kontaktech na potřebné osoby, tedy byl pro nově se rozvíjející společnost [redacted] velkým přínosem a od spolupráce s ním si hodně slibovali. Bylo tedy velmi pravděpodobné, že by společnost se žalobcem dlouhodobě spolupracovala a tato spolupráce se tak dále rozvíjela, neboť společnost měla zájem na dalším růstu, k čemuž jí měl mj. dopomoci právě žalobce. I z výpovědi této svědkyně má soud za prokázané, že spolupráce žalobce se společností [redacted] byla vysoce pravděpodobná a trvala by delší dobu a rovněž to, že tím, že žalobce byl nedostupný pro tuto společnost ztratil na ceně.

26. Z výslechu znalce JUDr., Ing. Lukáše Křístka, MBA ze znaleckého ústavu BDO ZNALEX, s. r. o. (dříve Moore Stephens ZNALEX, s.r.o.) soud zjistil následující. Tento znalec k dotazu soudu opakovaně plně potvrdil závěry obsažené ve znaleckém posudku č. [redacted] z 2. 7. 2018, a to včetně dodatku č. 1 z 14. 2. 2019 a dodatku č. 2 z 28. 8. 2019 a dodatku č. 3 z dne 5. 3. 2020. Pokud jde o otázku nákladů, pak znalec uvedl, že žalobce uplatňoval výdajový paušál, tj. že byl v tomto ohledu povinen vést pouze tzv. daňovou evidenci, tj. evidenci vydaných faktur, nebyl povinen konkrétně evidovat realizované výdaje, jakožto náklady skutečné. Znalec proto k vyčíslení nákladů přistoupil tak, že skutečné náklady žalobce, jakožto podnikatele, odhadl, kdy k typovým nákladům přiřadil určité částky dle svých odborných znalostí, a dospěl k částce nákladů [redacted] Kč měsíčně, se kterou dále pracoval. Znalec k tomuto uvedl, že tuto částku nákladů považuje spíše za vyšší než nižší. K tomu znalec ještě uvedl, že jelikož stanovil náklady pravděpodobně ve vyšší výši, učinil pravděpodobnějším zisk, který znaleckým posudkem vyčíslil, neboť obecně čím je stanoven zisk nižší, tím je větší pravděpodobnost, že by tohoto bylo ve skutečnosti dosaženo. Pokud jde o otázku kapacit žalobce ve vztahu k dosahování příjmů, které žalobci měly ujít, pak znalec k tomuto uvedl, že vyšel ze založených smluv, přičemž zohlednil skutečnost, že podnikání žalobce je vysoce individuální, když je vázáno na jeho konkrétní schopnosti a zejména na jeho konkrétní vazby na jiné osoby. Tedy vyšel z toho, že by žalobce nemohl vytvořit větší podnikatelský celek, kdy by služby poskytoval někdo za něj, a znalec tedy posuzoval ušlý výdělek na straně žalobce, s ohledem na kapacitu žalobce, tedy na to, že by musel pracovat sám. Toto bylo pro znalce základním pracovním postupem, proto vyšel při stanovení ušlého zisku z kapacit pro jednoho člověka a z tohoto důvodu tak při uvažovaném ušlém zisku

rovněž nezohlednil některé příjmy, které by jinak teoreticky bylo možno dosáhnout ve větším celku. Konkrétně se jedná o smlouvu se společností [redacted] ve výši [redacted] Kč ročně, a dále nezohlednil možné výdělkové ve vztahu ke společnosti [redacted] (zde nejenom pro kapacitní důvody, ale i z důvodu, že tato společnost se nezdála do budoucna solventní). Znalec se rovněž vyjádřil k režimu práce 24/7 v tom smyslu, že žalobce musel být neustále dostupný k řešení případných problémů, nicméně s tím, že toto neznamená, že by pracoval skutečně 24 hodin po 7 dní v týdnu. Jedná se o jakousi formu pohotovosti, která je využita v případě potřeby. Tedy ani tento režim práce nevyklučuje práce pro více subjektů zároveň, pouze je třeba lepší organizace práce. Znalec se dále vyjádřil i k otázce, proč nezohlednil skutečnost, že sazby, které žalobce používal za své poradenské služby v roce 2016 a 2017 byly nižší než v roce 2009 až 2011 a vyšel ze sazeb, dosahovaných v roce 2009 až 2011, k čemuž znalec uvádí, i s odkazem na judikaturu Ústavního soudu, že jakožto znalec je povinen vycházet z informací, které byly k dispozici k datu, ohledně něhož ocenění zpracovával. Tedy pro správnost znaleckých závěrů není možno vycházet z informací, které bylo možno získat až po datu, ke kterému je ocenění činěno, a takto ani znalec nepostupoval, když pokud jde o příjmy v roce 2016 a 2017, tj. po posuzovaném období, nezohlednil tyto jakožto informace pro stanovení výše ušlého zisku, ale pouze pro ověření toho, že příjmy žalobce by i po vzetí do vazby a trestního stíhání byly nadále možné a obecně k ověření toho, že jím stanovená výše ušlého zisku za posuzované období není nereálnou. Znalec poté odkazoval na to, že tento postup je z odborného hlediska správným a odkazoval právě na judikaturu Ústavního soudu. Poté znalec v rámci svého výslechu poukázal na konkrétní obchodní případy z roku 2010 a dalších let, z nichž vycházel, a dále se vyjádřil i k daňovým příznáním s tím, že je zcela obvyklým, že v daňových příznáních podnikatelský subjekt uvádí příjmy, které skutečně dosáhl, a bylo by nelogickým, aby daňové příznání podnikatelů uváděl příjmy, které reálně neinkasoval, neboť by tím pouze musel z takto nezískaných částek zaplatit daň. Pokud jde o otázku, jak trestní stíhání ovlivnilo výdělkové možnosti žalobce, znalec uvedl, že je dle jeho názoru zcela logický závěr, že člověk, který je trestně stíhán, navíc pro podezření související s dětskou pornografií, je značně omezen, ne-li zcela vyloučen, z podnikatelské činnosti za situace, kdy jako u žalobce je předmětem jeho podnikání poskytování poradenských služeb, které je založeno na solidnosti, kontaktech s vlivnými osobami a obecně serióznosti. Znalec se pak rovněž vyjádřil k 1. dodatku znaleckého posudku, který se týká podnikání žalobce v roce 2018 s tím, že žalobce k tomuto uvedl, že obecně příjmy, dosahované žalobcem, v roce 2018, potvrzují závěry, které znalec učinil na základě informací, které měl dříve k dispozici, tedy obdobně jako u příjmů z roku 2016 a 2017. Nepoužil tyto data pro určení výše ušlého zisku, když vycházel z dat, které byly k dispozici k oceňovanému období, nicméně použil tyto informace pro ověření svých závěrů s tím, že uvádí, že tyto příjmy z roku 2018 jeho závěry potvrzují. Znalec pak rovněž uvedl, že skutečnost, že v zadání znaleckého posudku byla chybně vyčíslena doba trvání vazby, namísto 8 měsíců v délce trvání 20 měsíců, když zadavatel chybně uvedl 21. 12. 2011 až 23. 8. 2013 namísto správně 2012, že pro něj nebylo relevantním posouzení, z jaké příčiny žalobce nemohl podnikatelskou činnost vykonávat, tedy to, zda byl konkrétně ve vazbě, nebo jeho podnikatelská činnost byla nemožná pouze z důvodů probíhajícího trestního stíhání a znalec tak tedy shrnul, že tato chyba nic nemění na jeho znaleckých závěrech. Navíc poukazuje na to, že měl k dispozici spis, v němž byly informace o trvání vazby obsaženy. Znalec se pak rovněž vyjadřoval k otázkám týkajícím se společnosti [redacted] k námitkám strany žalované, že na základě kontraktu s touto společností žalobce fakticky neobdržel žádné finanční plnění, když k tomuto znalec uvedl, že to, zda měla tato smlouva potenciál dlouhodobého trvání a využívání ze strany klienta či nikoli, u tohoto klienta neověřoval, když toto není součástí jeho znalecké činnosti, avšak poukázal na to, že pokud by na základě této smlouvy žalobce plnění neinkasoval, pak by obdobného plnění mohl dosáhnout ze smluv u jiných společností, konkrétně společností [redacted] nebo [redacted] které právě z kapacitních důvodů do výpočtu ušlého zisku nezahrnul, a které by pro případ, že by některá smlouva vypadla, mohly zcela tyto příjmové výpadky na straně žalobce nahradit. Znalec se pak ještě závěrem vyjádřil k tomu, že není schopen rozlišit mezi jednotlivými trestními stíháními,

jakožto příčinou pro to, že žalobce nemohl podnikat, neboť není kritérií, na základě nichž by tuto nemožnost mohl od sebe odlišit, přičemž poukázal na to, že zkoumání příčiny nemožnosti výkonu podnikatelské činnosti nebylo jeho znaleckým úkolem, když jeho znaleckým úkolem bylo právě stanovení výše ušlého zisku a vyjádření se k pravděpodobnosti jeho dosahování v posuzovaném období. Z doplňujícího výsledku znalce JUDr. Ing. Lukáše Křístka MBA, realizovaného dne 19. 5. 2020 soud zjistil dále následující. Znalec potvrdil závěry uvedené ve znaleckém posudku ohledně výše ušlého zisku tak, jak tento vyčíslil za předmětné období 1. 10. 2015 až 29. 2. 2016 s tím, že uvedl, že kritérium kapacitní meze, které spočívá v tom, že žalobce má určitou mez, nad kterou již není schopen podnikatelskou činnost vykonávat, se ukázalo jako správným, když toto kritérium bylo vůdčím principem pro stanovení ušlého zisku za posuzované období. Z dodatku č. 1 a č. 3 totiž vyplývá, že příjmy žalobce v roce 2018 a 2019 korespondují s ušlým ziskem tak, jak tento vyčíslil znalec, tedy znalec výslovně uvedl, že je hrdý na to, že zvolil tuto metodiku, neboť se zcela jednoznačně projevila jakožto správná, když příjmy z let 2018 a 2019 korespondují s příjmy z roku 2011 a potvrzují tak závěry, na nichž je vystaven ušlý zisk stanovený samotným znaleckým posudkem. Pokud jde o dodatek č. 2, pak znalec rovněž potvrdil, že pro něj délka trvání vazby byla irelevantní hodnotou, neboť úkolem znalce je vyčíslit výši ušlého zisku a délka trvání vazby nebyla vstupní hodnotou, kterou by musel posuzovat, neboť nezkoumal příčinu, tedy nezkoumal, proč žalobce výdělečnou činnost nevykonává, ale rozhodující pro něj bylo to, že není výdělečně činný a délka trvání vazby tak tedy pro znalce neměla žádnou relevanci. V rámci své výpovědi znalec poté srozumitelně odkazoval na jednotlivé části znaleckého posudku a jeho závěry a stejně tak na závěry a odůvodnění dodatků k posudku, z nichž srozumitelně vyplynulo, jaké závěry znalec učinil, jaké závěry jsou v těchto posudcích formulovány a z jakých příloh znalec vycházel. Pokud jde o námitky žalované, pak znalec vysvětlil, že pokud jde o výši určení ušlého zisku v relevantním období, pak vyšel právě z kritéria kapacitní meze, kterou určil na základě objemu činností a příjmů v roce 2011, což jak uvedl, se mu následně potvrdilo zkoumáním let 2018 a 2019. Na takto vystavěné kapacitní mezi poté znalec odhadl výši ušlého zisku za předmětná období, přičemž z provedeného dokazování má za jednoznačné, že v případě, že by došlo k odpadnutí některého z klientů, bylo v silách žalobce, tohoto bezprostředně nahračit klientem jiným a dosahovat okamžitě příjmů obdobných. Toto znalec potvrzoval tím, že skladba klientů žalobce se měnila, tedy žalobce byl v tomto ohledu flexibilní a rovněž tím, že zde existovaly zakázky, které žalobce sice zasmělně mohl (██████████), nicméně které znalec nezohlednil, neboť měl za to, že přesahují kapacitní možnosti žalobce, nicméně z tohoto úhlu pohledu dokládají, že žalobce měl i nad rámec znalcem stanovené kapacitní meze konkrétní možnosti dosahovat dalších příjmů. Z výpovědi znalce se tak podává, že kapacitní mez žalobce je schopen žalobce vždy beze zbytku naplňovat. Znalec dále vypověděl, že pro něj nebyla natolik zásadní otázka identity společností, nicméně zkoumal její bonitu, to znamená to, zda by byly schopny závazky, jenž měly vůči žalobci, skutečně hradit, přičemž v tomto ohledu znalec odkazoval na vyjádření ke konkrétním společnostem, jak tyto uvedl v odůvodnění svého posudku. Pokud jde o námitku strany žalované, týkající se nesprávnosti výpočtů, pak znalec odkázal na příslušné pasáže dodatku č. 3 ke znaleckému posudku a jasně specifikoval, z jakých příjmů v roce 2019 vyšel, když tyto rozdělil na příjmy, které žalobce inkasoval v roce 2019, nicméně pocházejí z faktur za rok 2018 a příjmy z roku 2019, které pocházejí přímo z faktur vystavených tentýž rok. Pokud šlo o námitku žalované, že je příjem za rok 2019 vyčíslen ve výši 102,14% kapacitní meze žalobce, pak znalec odkázal na to, že má za to, že jím určené závěry, ohledně ušlého zisku jsou plně relevantní a že toto odůvodňuje již sama inflace.

27. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. ██████████ soud zjistil, že usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, expozitura České Budějovice, oddělení odhalování a vyšetřování ze dne 9. 8. 2013, č. j. ██████████ bylo vyloučeno ze společného trestního řízení doposud vedeného pod sp. zn. ██████████ obviněných Ing. I. ██████████ JUDr. H. ██████████ Mgr. W. ██████████ J.

N. [redacted] PhDr. M. [redacted] R. V. [redacted] Mgr. S. [redacted] Ing. I. [redacted] JUDr. V. [redacted] Mgr. K. [redacted] a Ing. B. [redacted] věc obviněného žalobce – spáchání přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií ve smyslu § 192 odst. 1 trestního zákoníku s tím, že věc bude nadále vedena pod sp. zn. [redacted]. Z odůvodnění vyplývá, že proti žalobci bylo dne 15. 3. 2012 pod č. j. [redacted] zahájeno trestní stíhání ze spáchání uvedeného přečinu. Žalobce udělil dne 30. 12. 2011 plnou moc advokátovi JUDr. Jana Szewczykovi. Žalobce podal stížnost prostřednictvím obhájce JUDr. Petra Topinky dne 14. 8. 2013, kterou odůvodnil dne 27. 8. 2013. Usnesením Nejvyššího státního zastupitelství, odbor závažné hospodářské a finanční kriminality ze dne 25. 10. 2013, č. j. [redacted] byla stížnost zamítnuta jako nedůvodná. Ve spise je založen záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 23. 2. 2012 ve věci podezření ze spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, kterého se mohl dopustit žalobce. Ze spisu se podává, že usnesením policejního orgánu ze dne 22. 12. 2011, [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce a Ing. P. [redacted] J. [redacted] N. [redacted] a Mgr. R. [redacted] W. [redacted] jako obviněných ze spáchání trestných činů přijímání úplatku a pokračujícího trestního činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 160 odst. 1, 3 písm. a) a § 255 odst. 1, 3 trestního zákona. Ze spisu se dále podává, že usnesením policejního orgánu ze dne 15. 3. 2012 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce pro přečin dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku (výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií), neboť je dostatečně odůvodněn závěr, že [redacted]

Usnesení o zahájení trestního stíhání bylo žalobci doručeno dne 15. 3. 2012 a následně i jeho obhájci JUDr. Janu Szewczykovi. Dne 18. 3. 2012 podal žalobce stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání, která byla odůvodněna dne 17. 4. 2012 obhájcem JUDr. Janem Szewczykem. Usnesením Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 17. 4. 2012 byla stížnost jako nedůvodná zamítnuta. Usnesením policejního orgánu ze dne 29. 3. 2012, č. j. [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce, PhDr. T. [redacted] M. [redacted] R. [redacted] V. [redacted] Mgr. M. [redacted] S. [redacted] a Ing. V. [redacted] I. [redacted] pro účastenství na spáchání zločinu podvod dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Usnesením policejního orgánu ze dne 17. 1. 2013 byly spojeny ke společnému řízení trestní věc vedená pod č. j. [redacted] a pod č. j. [redacted] s tím, že věc bude nadále vedena pod č. j. [redacted]. Usnesením ze dne 11. 9. 2012 bylo rozhodnuto, že se spojují ke společnému řízení trestní věc pod č. j. [redacted] č. j. [redacted] a č. j. [redacted] s tím, že věc bude nadále vedena pod č. j. [redacted]. Dne 19. 12. 2011 nařídil soud domovní prohlídku v objektu rodinného domu žalobce. Ve spise je založena fotodokumentace z domovní prohlídky a seznam zajištěných věcí. Dne 19. 1. 2012 byl sepsán protokol o ohledání věci, a to obsah zapečetěný v obale. Dne 23. 3. 2012 byl vyslechnut policejním orgánem žalobce od 9.00 hodin za přítomnosti svého obhájce JUDr. Jana Szewczyka, výslech byl ukončen v 10.25 hodin. Dále byl žalobce vyslýchán dne 17. 4. 2012 od 8.45 hodin za účastní svého obhájce JUDr. Jana Szewczyka do 9.40 hodin. Ve výslechu žalobce bylo pokračováno dne 27. 8. 2012 od 9.40 hodin za účasti obhájce JUDr. Jana Szewczyka, do 14.50 hodin. Dne 15. 6. 2012 byl u Vrchního státního zastupitelství v Praze pořízen zápis o ústně podaném vysvětlení s JUDr. Janem Szewczykem. Předmětem vysvětlení byla stížnost na chování státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze. Dne 8. 10. 2012 byl vyslechnut policejním orgánem svědek M. [redacted] H. [redacted] od 10.00 hodin do 11.00 hodin, mezi obhájci je uvedena JUDr. Romana Hlyková. Dne 30. 10. 2012 byla vyslechnuta svědkyně K. [redacted] K. [redacted] od 9.00 do 9.45 hodin, účasten byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Dne 5. 4. 2012 byla vyslechnuta svědkyně Mgr. K. [redacted] Č. [redacted] od 13.00 do 13.35 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Szewczyk. Dne 5. 4. 2012 od 8.33 hodin byl vyslechnut svědek H. [redacted] Č. [redacted] do 9.30 hodin, přítomen byl JUDr. Szewczyk. Dne 1. 10. 2013 nahlézel do spisu žalobce na základě své žádosti, a to na oddělení PČR v Českých Budějovicích. Dne 13. 2.

2012 byl přibrán znalec Ing. Jiří Berger pro znaleckou činnost v oboru kybernetika, výpočetní a komunikační technika a bezpečnost informačních systémů k podání znaleckého posudku, aby vyhledal veškerá data související s trestnou činností vedenou pod [REDAKCE]. Z předběžné zprávy ke znaleckému posudku ze dne 22. 2. 2012 vyplývá, že [REDAKCE]. Znalecký posudek byl vypracován dne 7. 3. 2012, dne 11. 4. 2012 byl znalec požádán o doplnění posudku, který byl předložen dne 15. 6. 2012. Znalec byl vyzván v červenci 2012, aby znalecký posudek dále doplnil. Posudek byl doplněn v listopadu 2012 a v prosinci 2012. Opatřením z dubna 2012 přibral policejní orgán znalce prof. PhDr. Petra Weisse a MUDr. Ludka Daneše k vyšetření duševního stavu žalobce s tím, že mělo být zodpovězeno 14 otázek. V květnu 2012 sdělili znalci, že nemohou zpracovat znalecký posudek, neboť žalobce na otázku, zda se podrobí znaleckému vyšetření, odpověděl, že neodpoví bez porady se svým právním zástupcem. V květnu 2012 podal policejní orgán podnět státnímu zastupitelství k podání návrhu na nařízení vyšetření duševního stavu žalobce ve zvláštním oddělení nápravného zařízení. Toto bylo nařízeno Okresním soudem Praha-východ dne 1. 6. 2012, sp. zn. [REDAKCE] s tím, že bylo nařízeno pozorování žalobce na dobu 2 měsíců. Dne 22. 6. 2012 podal žalobce stížnost prostřednictvím obhájce JUDr. Petra Topinky. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 12. 7. 2012 napadené usnesení zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. V srpnu 2012 obviněný prostřednictvím svého advokáta JUDr. Jana Szewczyka navrhl doplnit dokazování psychiatrickým znaleckým posudkem ze dne 25. 6. 2012 vypracovaným MUDr. Karlem Hynkem, který byl zároveň připojen. V únoru 2012 byl přibrán znalec MUDr. Pavel Zeman k podání znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví pediatrie, k zodpovězení otázek, zda se u fotografií jedná o děti a případně o stanovení věku. Znalecký posudek byl předložen v červnu 2013. V dubnu 2013 byl přibrán znalec MUDr. Ivo Procházka k podání znaleckého posudku z oboru psychiatrie, odvětví sexuologie k zodpovězení 7 otázek, který byl předložen v prosinci 2013. V lednu 2014 sdělil [REDAKCE] policejnímu orgánu, že žalobce nebyl městským úřadem oznámen pro přestupek a z opisu evidence rejstříku trestů ze dne 15. 7. 2013 vyplývá, že žalobce nemá záznam v rejstříku trestů. V lednu 2014 byl obviněný vyrozuměn o možnosti prostudovat trestní spis. Obhájce v lednu 2014 požádal o změnu termínu a spis byl prostudován dne 5. 2. 2014 od 13.37 do 14.47 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk i žalobce. Dne 6. 11. 2013 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka žádost o vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie k zodpovězení dalších 5 otázek, též předložil znalecký posudek MUDr. Jaroslava Zvěřiny ze dne 23. 11. 2013. Dne 17. 1. 2014 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu dle § 157a odst. 1 trestního řádu. Dne 18. 2. 2014 navrhl žalobce doplnit dokazování a navrhl procesní postup v trestní věci. Policejní orgán v únoru 2014 tyto návrhy odmítl. V březnu 2014 byl spis vrácen Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 4 policejnímu orgánu k doplnění vyšetřování a prodloužil mu lhůtu k vyšetřování do 31. 5. 2014. Dne 24. 1. 2014 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu. V březnu 2014 byl obhájce vyrozuměn, že v postupu policejního orgánu nebylo shledáno žádné pochybení. V červnu 2013 byl doplněn znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika. Dne 26. 3. 2014 byl vyslechnut žalobce od 8.20 do 10.00 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Dne 29. 4. 2014 byl vyslýchán znalec Ing. Jiří Berger od 12.30 do 13.20 hodin, přítomen obhájce JUDr. Jan Szewczyk. V dubnu 2014 byl opět přibrán soudní znalec Ing. Jiří Berger k doplnění znaleckého posudku, týkající se přečinu dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Obhájce JUDr. Jan Szewczyk navrhl dne 2. 5. 2014 rozšířit znalecký úkol o zodpovězení dalších 4 otázek, návrhu bylo vyhověno. Dne 16. 5. 2014 byl vyslechnut znalec Ing. Jiří Berger od 10.05 do 12.00 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Znalecký posudek byl předložen v květnu 2014, znalec byl vyslechnut 28. 5. 2014 od 13.00 hodin do 13.20 hodin, přítomen obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Dne 11. 6. 2014 sepsal policejní orgán úřední záznam o tom, že vytvořil kopii povídky [REDAKCE]. Usnesením ze dne 27. 6. 2014, č. j. [REDAKCE]

252001 bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku s tím, že nejméně dne 21. 12. 2011, kdy byl zadržen, přechovával na svém externím disku soubor [REDACTED] s erotickou povídkou. Usnesení bylo doručeno žalobci dne 12. 7. 2014, dne 14. 7. 2014 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka stížnost proti usnesení, která byla odůvodněna dne 14. 8. 2014. Usnesením Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 2. 9. 2014 byla stížnost zamítnuta. Policijní orgán předvolal žalobce k výslechu na den 14. 7. 2014, dne 8. 7. 2014 požádal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka o stanovení nových termínů. Dne 7. 8. 2014 nahlížel do trestního spisu obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Dne 27. 8. 2014 bylo pokračováno ve výslechu žalobce od 10.40 do 11.02 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Ve výslechu žalobce bylo pokračováno dne 24. 9. 2014 od 10.00 do 11.25 hodin za přítomnosti JUDr. Jana Szewczyka. Dne 2. 10. 2014 byl od 10.00 hodin vyslýchán svědek Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] do 10.30 hodin za účasti obhájkyne Mgr. Romany Hyklové. J. [REDACTED] I. [REDACTED] udělil dne 1. 10. 2014 plnou moc advokátce Mgr. et Mgr. Romaně Hykové k zastupování před OČTR sp. zn. [REDACTED]. Dne 26. 3. 2014 byl vyslýchán svědek J. [REDACTED] H. [REDACTED] od 10.10 do 11.30 hodin za účasti JUDr. Jana Szewczyka. Dne 6. 3. 2014 od 10.00 hodin byla vyslechnuta svědkyně K. [REDACTED] K. [REDACTED] do 11.15 hodin, přítomen byl obhájce Jan Šramhauzer (což nebyl obhájce žalobce). Dne 7. 4. 2014 byla vyslýchána svědkyně K. [REDACTED] K. [REDACTED] od 10.05 do 10.50 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Dne 17. 10. 2014 sdělil obhájce žalobce JUDr. Jan Szewczyk možnost pokračování ve výslechu obviněného a k výzvě policejního orgánu zaslal dne 13. 11. 2014 požadované listiny. Dne 10. 12. 2014 byl vyslechnut žalobce od 11.10 do 11.20 hodin, přítomen byl obhájce JUDr. Jan Szewczyk. Dne 17. 5. 2012 podal žalobce prostřednictvím svého obhájce JUDr. Petra Topinky návrh na postup podle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu a podal námítky proti formulaci otázek položených znalci týkající se trestné činnosti dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Ke stanovisku se vyjádřilo Vrchní státní zastupitelství v Praze v květnu 2012. Dne 30. 5. 2012 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka návrh na doplnění dokazování, a to vyžádání si zdravotní dokumentace MUDr. Brejchy, psychiatra ve vazební věznici. Dne 28. 5. 2012 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka návrh na doplnění dokazování výslechem svědka M. [REDACTED] H. [REDACTED]. Dne 5. 6. 2012 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Petra Topinky žádost Nejvyššímu státnímu zastupitelství o vykonání dohledu nad postupem Vrchního státního zastupitelství v Praze. Dne 21. 1. 2015 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Petra Topinky podnět Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4 k postupu podle § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Dne 28. 1. 2015 byl vyslýchán žalobce od 10.00 do 11.05 hodin, přítomen obhájce JUDr. Jan Szewczyk. V březnu 2015 byl žalobce vyrozuměn o možnosti prostudovat trestní spis. Dne 9. 3. 2015 požádal žalobce o umožnění pokračovat ve své výpovědi. Do spisu nahlížel žalobce dne 18. 3. 2015. Dne 16. 3. 2015 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 4. Usnesením Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. [REDACTED] byla odmítnuta ústavní stížnost žalobce zastoupeného Mgr. Romanou Hykovou, kterou se žalobce domáhal zrušit příkazy k domovní prohlídce a vydání zabavených věcí. Odmítnuta byla i další ústavní stížnost žalobce usnesením Ústavního soudu ze dne 26. 2. 2013, sp. zn. [REDACTED]. V březnu 2015 byl obhájce žalobce vyrozuměn Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 4 s tím, že přezkoumal postup policejního orgánu, ve kterém nebylo sledováno pochybení. Dne 24. 3. 2015 byl vyslýchán žalobce od 13.15 hodin, od 14.35 do 14.40 hodin byla přestávka, pokračováno bylo do 15.17 hodin, kdy byla přestávka do 15.23 hodin, a výslech byl ukončen v 16.10 hodin, přítomen byl JUDr. Jan Szewczyk. Dne 26. 3. 2015 byl vyslýchán žalobce od 9.10 do 13.45 hodin za účasti obhájce JUDr. Jana Szewczyka. Dne 24. 2. 2015 podal žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka návrh na zastavení trestního stíhání pro trestné činy porušení povinností při správě cizího majetku a přijímání úplatků. Dne 13. 3. 2015 podal obhájce žalobce JUDr. Jan Szewczyk žádost o doplnění znaleckého posudku pro účely trestního stíhání pro trestný čin dle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, kdy zároveň předložil doplnění

znaleckého posudku od MUDr. Zvěřiny ze dne 24. 3. 2015. V dubnu 2015 podal policejní orgán návrh na podání obžaloby. Obžaloba byla podána v dubnu 2015 Obvodnímu soudu pro Prahu 4. V červenci 2015 byl předložen soudu doplněk znaleckého posudku znalcem Ing. Jiřím Bergerem. Dne 24. 7. 2015 požádal žalobce prostřednictvím svého obhájce JUDr. Szewczyka o doplnění znaleckého úkolu. V srpnu 2015 bylo nařízeno hlavní líčení na den 15. 9. 2015. Dne 7. 9. 2015 podal obhájce žalobce JUDr. Jan Szewczyk návrh na doplnění dokazování výslechy svědků a znalce MUDr. Jaroslava Zvěřiny. Návrh byl upřesněn podáním ze dne 10. 9. 2015. Dne 15. 9. 2015 se konalo hlavní líčení u Obvodního soudu pro Prahu 4 od 8.15 hodin, přítomen byl obhájce obviněného JUDr. Jan Szewczyk, hlavní líčení skončilo v 11.53 hodin. Byly čteny výpovědi žalobce, hlavní líčení bylo odročeno na den 14. 10. 2015 za účelem předvolání svědků. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30. 9. 2015, č. j. [REDAKCE] soud rozhodl, že se zastavuje trestní stíhání žalobce podle § 231 odst. 1, § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu, a to z důvodu promlčení trestního stíhání. V poučení bylo uvedeno, že v trestním stíhání se pokračuje, prohlásí-li obviněný do 3 dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá. Usnesení nabylo právní moci dne 23. 10. 2015. Dne 9. 10. 2015 prohlásil žalobce prostřednictvím svého obhájce JUDr. Jana Szewczyka, že trvá na projednání věci. Státní zástupce podal stížnost proti usnesení, kterou vzal následně zpět. V prosinci 2015 bylo vzato zpětvzetí stížnosti na vědomí Obvodním soudem pro Prahu 4. K dotazu soudu žalobce prostřednictvím obhájce sdělil dne 31. 12. 2015, že stále trvá požadavek na další projednání věci. Soud nařídil v lednu 2016 hlavní líčení na den 24. 2. 2016. Při hlavním líčení u Obvodního soudu pro Prahu 4 dne 24. 2. 2016 od 8.15 hodin byl přítomen obhájce JUDr. Jan Szewczyk, byl vyslýchán znalec Ing. Jiří Berger, svědkové M. [REDAKCE], I. [REDAKCE], O. [REDAKCE], D. [REDAKCE] a Z. [REDAKCE]. Byly čteny výpovědi svědků z přípravného řízení, čteny listinné důkazy, předneseny závěrečné řeči a byl vyhlášen rozsudek, kterým byl žalobce zproštěn obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal žalobce. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 2. 2016, č. j. [REDAKCE] nabylo právní moci dne 18. 5. 2016. Státní zástupce podal odvolání proti rozsudku v březnu 2016, v dubnu 2016 byl vyzván k odstranění vad odvolání. Odvolání bylo odůvodněno v dubnu 2016, kdy byl spis předložen odvolacímu soudu. K odvolání se vyjádřil žalobce prostřednictvím obhájce JUDr. Jana Szewczyka dne 29. 4. 2016. Při veřejném zasedání Městského soudu v Praze dne 18. 5. 2016 byl přítomen obhájce JUDr. Jan Szewczyk, veřejné zasedání trvalo od 13.00 do 14.05 hodin a bylo vydáno usnesení, kterým bylo odvolání státního zástupce zamítnuto. Toto usnesení odvolacího soudu nabylo právní moci dne 18.5.2016 a řízení bylo tímto pravomocně skončeno.

28. Pokud jde o průběh předcházejícího trestního řízení (trestní stíhání [REDAKCE], soud zjistil ze shodných tvrzení účastníků (mezi stranami probíhá dále mimo jiné spor vedený u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. [REDAKCE], který se týká právě odškodnění z tohoto předcházejícího trestního stíhání), že usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Odboru mezinárodní spolupráce a metodiky ze dne 22.12.2011, č.j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání trestného činu podplácení dle ustanovení § 161 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona a pokračujícího trestného činu porušování povinností při správě cizího majetku dle § 255 odst. 1, odst. 3 trestního zákona spáchaného ve formě účastenství dle § 10 odst. 1, písm. a) trestního zákona. Usnesením Okresního soudu Praha – východ ze dne 23.12.2011, sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce dle ustanovení § 67 písm. a), b) trestního řádu vzat do vazby s tím, že lhůta trvání vazby se počítá ode dne 21.12.2011. Dne 21.8.2012 byl žalobce propuštěn z vazby na svobodu. Usnesením státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 13.7.2015, č.j. [REDAKCE] bylo zastaveno trestní stíhání žalobce, neboť skutek není trestným činem a není důvod k postoupení věci. Řízení bylo pravomocně skončeno dne 16.9.2015. Takto zjištěný skutkový stav trestního řízení [REDAKCE] je pro posouzení předmětu tohoto sporu plně postačující, neboť je zejm. zřejmé, kdy bylo trestní stíhání [REDAKCE] zahájeno a skončeno a kdy byl v rámci něho žalobce stíhán vazebně. Soud proto nehodnotil další listinné

důkazy (nebo důkazní návrhy zamítl), pokud se tyto týkaly podrobností průběhu trestního řízení [REDAKCE] neboť toto není předmětem tohoto sporu, odškodnění z něj žaluje žalobce ve sporu jiném a učiněná rámcová zjištění jsou pro posouzení nároků uplatněných v tomto řízení plně postačující (opakovaně tvrzená pochybení v kauze [REDAKCE] musí žalobce tvrdit a prokazovat v druhém z odškodňovacích řízení).

29. Z konečného stanoviska žalované ze dne 13. 12. 2017 soud zjistil, že žalobce uplatnil u žalované dne 15. 11. 2016 nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy z nezákonného trestního stíhání žalobce. Žalovaná konstatovala, že v trestním řízení zahájeném proti žalobci usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, Odboru korupce a ochrany zájmů I:U ze dne 15. 3. 2012 pod č. j. [REDAKCE] došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., přiznala žalobci zadostiučinění ve výši 250 000 Kč za nemajetkovou újmu a za nezákonný postup orgánů činných v trestním řízení se žalobci omluvila. Za délku trestního řízení přiznala žalovaná žalobci zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč. Ostatním nárokům žalobce nevyhověla. Ze schvalovací doložky k plnění pak soud zjistil, že žalovaná uhradila obě částky žalobci dne 13. 12. 2017.

30. Ze znaleckého posudku č. [REDAKCE] vypracovaného znaleckým ústavem Moore Stephens ZNALEX, s.r.o. (nyní BDO ZNALEX, s.r.o.) soud zjistil následující. Výše ušlého zisku žalobce za období od 1. 10. 2015 do 29. 2. 2016 činí částku [REDAKCE] Kč. Z podkladů, z nichž znalec vycházel, se dále podává, že žalobce by v posuzovaném období vykonával podnikatelskou činnost v obdobném rozsahu, jako v době před zahájením trestního stíhání, tj. zejm. v období roku 2011. Z dodatku č. 2 ke znaleckému posudku ze dne 28. 8. 2019 soud zjistil, že na závěry znaleckého ústavu uvedené ve znaleckém posudku neměla vliv chyba v psaní spočívající v tom, že v původním posudku bylo ohledně data ukončení vazby chybně uvedeno datum [REDAKCE] namísto správného data [REDAKCE] a to z důvodu že znalec nezkoumal důvody, pro které ušel žalobci předmětný zisk, ale zabýval se jeho vyčíslením, tedy tato chyba neměla dopad do těchto závěrů znaleckého posudku, neboť se vyčíslení ani jeho metodiky nedotkla. Z dodatku č. 1 ke znaleckému posudku ze dne 14. 2. 2019 a dodatku č. 3 ke znaleckému posudku ze dne 5. 3. 2020 soud zjistil, že příjmy zjištěné u žalobce v letech 2018 a 2019 potvrzují, pokud jde o vyčíslení ušlého zisku na straně žalobce za předmětné období, závěry obsažené v původním posudku - oba tyto dodatky potvrzují, že výše ročního příjmu žalobce je dána podnikatelskou kapacitní mezí činnosti žalobce, ovlivněnou tím, že žalobce činnost vykonává samostatně a nemůže tomu být jinak, neboť vzhledem k charakteru této poradenské činnosti, vázanému výlučně na jeho osobu a jeho kontakty a know how nelze uvažovat o rozšíření podnikatelského kolektivu; rovněž oba tyto dodatky potvrzují, že podnikání žalobce je co do svého objemu de facto konstantní, neboť žalobce je schopen případné výpadky v příjmech plynule nahrazovat jinými obdobnými příjmy. Vzhledem k tomu, že v původním znaleckém posudku dospěl znalec k ušlému ročnímu zisku za rok 2015 ve výši [REDAKCE] Kč a za rok 2016 ve výši [REDAKCE] Kč a vzhledem k tomu, že dodatkem č. 1 byl vyčíslen roční příjem žalobce za rok 2018 ve výši [REDAKCE] Kč a za rok 2019 dodatkem č. 3 vyčíslen tento příjem ve výši [REDAKCE] Kč, tak má soud závěr ohledně výše ušlého zisku stanovený znaleckým posudkem za období 1. 10. 2015 – 29. 2. 2016 ve výši [REDAKCE] Kč těmito dodatky za potvrzený (neboť vychází právě z těchto vyčíslení na roční bázi).

31. Z obsahu trestního spisu má soud za prokázané, že ve věci držení dětské pornografie zastupovali žalobce jak JUDr. Jan Szewczyk, tak advokát JUDr. Petr Topinka. Ze smlouvy o poskytnutí právní služby ze dne 30. 12. 2011 soud zjistil, že mezi žalobcem a JUDr. Janem Szewczykem byla uzavřena smlouva o právním zastupování s hodinovou sazbou 2 000 Kč, a pokud jde o tohoto právního zástupce, pak soud dále zjistil, že fakturou č. [REDAKCE] ze dne 29. 12. 2011 vystavenou Ing. J. [REDAKCE] II. [REDAKCE] vyúčtoval tento právní zástupce právní služby za obhajobu žalobce ve výši 120 000 Kč s tím, že z příjmového pokladního dokladu se podává, že přímo žalobce tuto částku uhradil dne 29. 12. 2011. Dále z faktury č. [REDAKCE] vystavené Ing. J. [REDAKCE] II. [REDAKCE] za zastupování žalobce, soud zjistil, že tento advokát vyúčtoval odměnu právního

zastoupení ve výši 120 000 Kč s tím, že byla zaplácena na účet 16. 2. 2012. Dále z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 26. 3. 2012 soud zjistil, že byla vystavena odměna za obhajobu žalobce ve výši 132 624 Kč s tím, že tato byla zaplácena na účet 3. 4. 2012, a dále, že tento právní zástupce vyúčtoval fakturou č. [REDACTED] ze dne 31. 7. 2012 odměnu za obhajobu žalobce s tím, že faktura je vystavena na Ing. J. [REDACTED] I. [REDACTED] na částku 172 800 Kč s tím, že ze stvrzenky se podává, že tuto částku uhradil přímo J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 8. 8. 2012. Dále z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] I. [REDACTED] tímto právním zástupcem za zastupování žalobce v období květen 2012 - červen 2012 tento advokát vyúčtoval částku 98 400 Kč, která byla dle přiloženého příjmového dokladu uhrazena žalobcem dne 8. 8. 2012. Dále soud zjistil, že fakturou č. [REDACTED] vystavenou Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] za zastupování žalobce v červenci roku 2012, vyúčtoval tento právní zástupce částku 26 400 Kč s DPH s tím, že z příjmového pokladního dokladu se podává, že tuto částku uhradil přímo J. [REDACTED] H. [REDACTED]. Dále z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 20. 11. 2012 soud zjistil, že tento právní zástupce za srpen - listopad roku 2012 vystavil odměnu za zastupování žalobce ve výši 72 000 Kč včetně DPH s tím, že tato byla zaplácena 9. 11. 2012. Z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] ze dne 31. 1. 2013 na částku 24 200 Kč s DPH za zastupování žalobce soud zjistil, že tato částka byla takto vyúčtována. Z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 21. 5., 2013 soud zjistil, že za zastupování žalobce vystavil tento právní zástupce fakturu za duben 2013 - květen 2013 ve výši 36 300 Kč. Dále z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 15. 8. 2013 soud zjistil, že tento právní zástupce za obhajobu žalobce vyúčtoval částku 9 680 Kč a z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 18. 11. 2013 soud zjistil, že touto vyúčtoval tento právní zástupce za obhajobu žalobce částku 54 450 Kč. Dále z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 1. 9. 2014 za zastupování žalobce soud zjistil, že tento právní zástupce vyúčtoval odměnu za toto zastupování ve výši 69 454 Kč a z faktury č. [REDACTED] z 13. 3. 2015 vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] za obhajobu žalobce soud zjistil, že tento právní zástupce vyúčtoval odměnu ve výši 50 578 Kč a to za služby týkajících se září 2014 - března 2015. Z faktury č. [REDACTED] z 24. 6. 2015 soud zjistil, že právní zástupce vyúčtoval Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] za zastupování žalobce částku 79 134 Kč a z faktury č. [REDACTED] vystavené Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 4. 12. 2015 soud zjistil, že tento právní zástupce pak za zastupování v období červen - prosinec 2015 vystavil fakturu ve výši 81 554 Kč, a dále z faktury [REDACTED] soud zjistil, že tento právní zástupce Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] vystavil fakturu ze dne 17. 3. 2016, kterou vyúčtoval za zastupování žalobce, a to přímo ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 4, č. j. [REDACTED], částku ve výši 33 880 Kč. Z faktury č. [REDACTED] vystavené tímto právním zástupcem Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 15. 6. 2016 soud zjistil, že za zastupování v řízení před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDACTED] vystavil tento právní zástupce fakturu na částku 16 940 Kč. Dále z faktury č. [REDACTED] vystavené JUDr. Petrem Topinkou žalobci 19. 6. 2016 soud zjistil, že za obhajobu ve věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDACTED] bylo vyúčtováno 48 400 Kč s DPH, a dále soud zjistil, že žalobce uhradil JUDr. Petru Topinkovi za obhajobu 19. 2. 2015 částku 12 100 Kč. Dále, že částka účtována fakturou [REDACTED] byla uhrazena vkladem na účet 20. 6. 2016. Dále soud zjistil, že tomuto právnímu zástupci uhradil žalobce dne 15. 5. 2012 částku 50 000 Kč, dne 28. 5. 2012 částku 50 000 Kč, dále dne 9. 7. 2012 částku 50 000 Kč, dále dne 1. 10. 2013 částku 50 000 Kč. Ze všech těchto listinných důkazů a dále z účastnické výpovědi žalobce a svědků Ing. J. [REDACTED] H. [REDACTED] a Ing. M. [REDACTED] H. [REDACTED], má soud za prokázané, že oba právní zástupci účtovali žalobci za zastupování jak v kauze [REDACTED] tak v dalších kauzách, tj. i v kauze držení dětské pornografie odměnu za poskytované právní služby, a to za veškeré úkony, které v této věci učinili, a že takto vyúčtované odměny byly těmito právními zástupci skutečně uhrazeny. K tomuto soud doplňuje, že v řízení nebylo mezi stranami sporným, že částky byly skutečně těmito právními zástupci uhrazeny, tj. že těmito byla poskytnuta odměna za veškeré jimi vyúčtované úkony, když mezi stranami bylo sporným, kdo tyto částky uhradil, zda to byl bratr žalobce Ing. J. [REDACTED] I. [REDACTED] anebo sám žalobce.

32. Ze smlouvy o půjčce uzavřené mezi žalobcem a Ing. J. H. dne 2. 1. 2012 soud zjistil, že bratr žalobce Ing. J. H. se zavázal za žalobce hradit veškeré náklady na obhajobu, které souvisejí s trestním řízením, které bylo původně zahájeno ve věci Z. potvrzení o úhradě úroků z půjčky z 27. 8. 2015, 15. 9. 2015 a 15. 11. 2015 a v kombinaci s účastnickým výsledkem žalobce a svědeckou výpovědí bratra žalobce Ing. J. H. a Ing. M. I. má soud za prokázané, že bratr žalobce Ing. J. H. skutečně hradil za žalobce náklady na jeho obhajobu, a to nejen v kauze ale i v souvisejících trestních řízeních, a to včetně kauzy držení dětské pornografie, která je předmětem tohoto řízení. Z těchto provedených důkazů soud učinil závěr, že bratr žalobce Ing. J. H. se skutečně zavázal tyto právní služby hradit za žalobce, tj. soud má za prokázané, že bratr žalobce Ing. J. H. poskytl žalobci půjčku na úhradu nákladů na obhajobu žalobce v celé šíři trestního stíhání, tedy včetně kauzy držení dětské pornografie, tedy soud má za prokázané, že fakticky tyto náklady na obhajobu uhradil žalobce, když aktuálně takto vynaložené prostředky dluží svému bratrovi. Otázkou konkrétní výše dluhu žalobce vůči jeho bratrovi a jejího splácení se soud nezabýval, neboť jak uvedeno výše, dospěl k závěru, že finanční prostředky vynaložené na náhradu nákladů obhajoby byly finančními prostředky vynaloženými žalobcem, který tento získal od svého bratra, tedy že se nejednalo o platby Ing. J. H.

33. Z faktury č. 2 vystavené MUDr. Janou Spilkovou advokátní kanceláří JUDr. Petra Topinky dne 25. 6. 2012 soud zjistil, že tato znalkyně vyúčtovala za doplněk znaleckého psychiatrického posudku na žalobce částku 25 000 Kč včetně DPH, dále z faktury č. 38 vystavené MUDr. Karlem Hynkem advokátní kanceláří JUDr. Petra Topinky soud zjistil, že touto fakturou z 25. 6. 2012 vyúčtoval tento znalec za doplněk ke znaleckému psychiatrickému posudku na JUDr. M. H. částku 25 000 Kč včetně DPH, a z vyúčtování znalce doc. MUDr. Jaroslava Zvěřiny z 23. 11. 2013 a z 23. 3. 2015 soud zjistil, že tento znalec vyúčtoval JUDr. Janu Szewczykovi za znalecký posudek, ve věci posouzení žalobce, na znalečném odměnu 30 000 Kč a na doplněk ke znaleckému posudku částku 6 000 Kč. Soud pak z těchto dokladů zjistil, že na znalečném byla v souvislosti s předmětným trestním řízením vyúčtována třemi znalci celkem částka 86 000 Kč. Z průběhu trestního řízení, jak je tento popsán výše, má soud za prokázané, že znalecké posudky se týkaly předmětného trestního řízení, když sloužily k zodpovězení otázky relevantní pro posouzení držení dětské pornografie ohledně žalobce, jež byla předmětem tohoto trestního řízení. Mezi stranami nebylo v řízení sporu, že tyto částky byly znalcům skutečně uhrazeny a úhradu těchto částek znalcům má soud za prokázanou v kombinaci těchto listinných důkazů spolu s účastnickým výsledkem žalobce a výpovědí jeho bratra Ing. J. H. a svědkyně Ing. M. H.

34. Z článku nazvaného z. ze serveru soud zjistil, že tento deník v rámci článku informoval o tom, že u žalobce měly být nalezeny CD a DVD s dětskou pornografií a že toto mělo být sděleno detektivy z prokurapční policie, nicméně v rámci tohoto článku je pak výslovná citace mluvčího v rámci které žádné takovéto tvrzení o CD nebo DVD nosičích obsaženo není a v rámci kterého tento tiskový mluvčí pouze potvrzuje, že došlo k rozšíření původního trestního stíhání právě o podezření z výroby a nakládání s dětskou pornografií. Z článku z. ze serveru soud zjistil, že tento deník informoval o tom, že policie odmítá to, že by mělo být manipulováno s mediálními nosiči v neprospěch žalobce a mluvčí Ibehej se vyjadřoval v tom smyslu, že zajištění stop proběhlo zcela zákonným způsobem a důrazně se ohradil proti tomu, že by mělo právě docházet k manipulování se zajištěnými stopami. V článku je obsažena informace o tom, že měl být zajištěn počítač, který disketovou mechaniku má a je v něm rovněž citován právní zástupce žalobce Jan Szewczyk, který odmítá, že by žalobce počítačem s 3,5 palcovou mechanikou na diskety disponoval. V souhrnnou lze konstatovat, že z těchto článků nebylo zjištěno, že by se orgány činné v trestním řízení svými vyjádřeními podílely na iniciaci medializace celé kauzy, nebo že by se v rámci medializace negativně vyjadřovaly ve vztahu k žalobci, či by jinak porušovaly

zásadu presumpce nevinny, když z citací vyjádření mluvčího policie se podává pouze, že tento v obecné rovině sděloval informace k vyšetřování, avšak bez jakýchkoliv závěrů, které by narušovaly presumpci nevinny ve vztahu k žalobci nebo které by medializaci dále iniciovaly.

35. Soud v rámci závěru soudu o skutkovém stavu uvádí, že podrobná skutková zjištění, učiněná z jednotlivých důkazů, rozebral výše. Proto v rámci závěru o skutkovém stavu soud pro stručnost odkazuje na výše uvedené a detailněji se dále zabývá pouze závěry, jež byly činěny souhrnně z vícero důkazů nebo kde je toho dle názoru soudu třeba pro větší přehlednost.

36. Pokud jde o zásahy do osobností sféry žalobce, vyvolané v důsledku trestního stíhání v kauze držení dětské pornografie, pak soud zjistil následující. Trestní stíhání bylo zahájeno jako další v pořadí v době, kdy již probíhalo trestní stíhání žalobce pro podezření z přijímání úplatků v souvislosti s dálničními odpočívadly. Lze konstatovat, že zásahy, způsobené trestním stíháním ve věci držení dětské pornografie, některé již existující zásahy vyvolané hlavní větví trestního stíhání [redacted] dále prohloubily a v některých oblastech byly pak přímo primární příčinou těchto zásahů. Pokud jde o zásahy do sféry rodinné, tj. zejména vliv na rozpad partnerského soužití s dosavadní partnerkou a vliv na vztah s její dcerou, kterou žalobce rovněž vychovával a ke které měl velmi blízký vztah, pak lze konstatovat, že trestní stíhání ve věci držení dětské pornografie v tomto ohledu zasáhlo do osobnostní sféry žalobce zcela zásadně, neboť svou povahou toto stíhání vystavilo žalobce zcela důvodným obavám zejména ve vztahu k dceři partnerky, zejména jak bude reagovat nejbližší sociální prostředí jak žalobce, tak jeho partnerky a její dcery, neboť předmětný typ trestné činnosti s sebou nese značné společenské odsouzení. Soud uvěřil tomu, že právě stíhání pro dětskou pornografii zcela zásadně zasáhlo vztahy žalobce s jeho partnerkou a ovlivnilo vztahy s dcerou této partnerky a že toto trestní stíhání pak bylo hlavní a dominantní příčinou rozpadu partnerského soužití, a tedy zásahu do rodinného života žalobce. Pokud jde o zásahy do dalších sociálních sfér žalobce, pak má soud za to, že rovněž i v této oblasti trestní stíhání pro držení dětské pornografie bylo zásadní příčinou, pro kterou se ho začala část většího sociálního prostředí stranit, neboť rovněž s ohledem na povahu této trestné činnosti nechtěli být spojeni s člověkem, který je i jen podezřelý z toho, že je pedofil, a to bez ohledu na to, zda bude toto podezření potvrzeno či nikoliv. Samo stíhání pro hospodářskou kriminalitu pak bylo, dle názoru soudu, pokud jde o vliv vyvolaný na nejbližší sociální prostředí, fakticky přebito tímto trestním stíháním pro držení dětské pornografie, které má svou povahou zcela jednoznačně negativní a odsuzující charakter, což u hospodářské kriminality až tak jednoznačné není. I v tomto ohledu tak soud shledal zásadní zásahy způsobené trestním stíháním pro držení dětské pornografie. Pokud jde o zásahy do obou těchto sfér, pak soud ze stejných důvodů rovněž shledal, že toto trestní stíhání zasáhlo do rodinného života žalobce v tom směru, že jím byly ovlivněny i jeho nejbližší rodinní příslušníci, zejména rodiče a bratr, kteří žijí rovněž v menší obci, což vystupňovalo intenzitu zásahu do těchto sfér žalobce (negativní zásah do vztahů s blízkými příbuznými). Do přímé souvislosti s trestním stíháním pro držení dětské pornografie je pak třeba zařadit i zásah v osobnostní sféře žalobce vyvolaný tím, že žalobce se právě pro povahu této trestné činnosti, pro kterou byl stíhán, více stáhl do sebe, přestal komunikovat s okolím a došlo ke změně jeho povahy ve smyslu odklonu od aktivního společenského chování k uzavřenosti. Soud učinil tyto závěry zejména na základě účastnického výsledku žalobce, výsledku jeho bratra J. [redacted] H. [redacted] bývalé švagrové M. [redacted] H. [redacted] a dále výsledků svědka Z. [redacted] R. [redacted] a I. [redacted] S. [redacted]. Pokud jde o zásahy do zdravotního stavu žalobce, pak má soud za prokázané, že trestní stíhání pro držení dětské pornografie vyvolalo změny v žalobcově chování, které jsou popsány výše, a způsobilo mu psychické obtíže, zejména ve formě prohlubujících se stavů špatné nálady a pesimismu, postupujících v souvislosti s tím, jak se trestní řízení vedlo delší dobu. Zde má soud rovněž za prokázané, že psychický stav žalobce byl zásadně a dominantně zhoršen trestním stíháním pro držení dětské pornografie, zejména s ohledem na skutečnost, že žalobce se v té době nacházel ve vazbě v souvislosti s trestním stíháním, vedeným pro hospodářskou kriminalitu, přičemž právě stíhání pro trestný čin, související s dětskou pornografií, ho vystavil obzvláštnímu odsouzení v rámci věznice, což potvrdil zejména vězeňský psycholog Ivo Švajncr a rovněž dále

MUDr. Hynek. Za zásahy vyvolané primárně trestním stíháním pro držení dětské pornografie lze považovat ještě zásahy způsobené na cti a důstojnosti žalobce tím, jak bylo toto trestní řízení pro tento typ trestné činnosti vedeno, a to zejména v souvislosti s tím, že byl stíhán pro držení pornografických materiálů za situace, kdy tyto byly nalezeny v objektu, který současně užívalo několik osob a nebylo jednoznačné, komu disketky mohou patřit, a zejména za kontextu, kdy předmětné materiály měly být nalezeny na 3,5 palcových disketách s kapacitou 1,44 MB, tj. na médiích, které byly v té době zcela jednoznačně zastaralé a kdy se zdálo již jen z povahy těchto médií zcela absurdním, aby někdo na nich přechovával takto citlivé materiály. Soud tak uvěřil tomu, že žalobce pro tyto skutečnosti subjektivně považoval trestní řízení ve věci držení dětské pornografie za nátlakové a účelové ve snaze přimět ho k přiznání či spolupráci v hlavní větvi trestního stíhání [REDAKCE]. Soud k tomuto uvádí, že na druhou stranu je třeba zohlednit skutečnost, že žalobce byl zejména z tohoto důvodu následně obžaloby pro tento trestný čin zproštěn a že samy tyto skutečnosti důvodnost tohoto trestního stíhání, objektivně nahlíženo, relativizovaly. Pokud jde o průběh trestního řízení ve věci držení dětské pornografie, soud neučinil závěr, že by v tomto řízení byla prokázána zásadní pochybení, z nichž by bylo možno dovodit, že trestní řízení bylo vedeno účelově či nátlakově, kdy z provedeného dokazování se podává, že mohlo dojít k dílčím pochybením procesního charakteru, jež byly vyvolány však spíše množstvím materiálu, které bylo třeba zpracovat, a množstvím podezření, které orgány činné v trestním řízení měly. Pokud jde o vyšetřování podezření ve věci držení dětské pornografie, pak ani podané stížnosti (GIBS) nepotvrdily, že by v této větvi trestního řízení došlo k pochybení ze strany orgánů činných v trestním řízení. Z provedeného dokazování má soud rovněž za prokázané, že věc byla medializována, a to i pokud jde o kauzu držení dětské pornografie, nicméně dokazováním nebylo prokázáno, že by podíl na medializaci této části trestního řízení nesly orgány činné v trestním řízení, když ze žádných z provedených důkazů nevyplývalo, že by se některý ze subjektů, jež se na vyšetřování podílely, ve vztahu k médiím vyjadřoval nevhodně, že by byly dány k dispozici informace, které být k dispozici dány neměly apod. Samotná medializace je pak důsledkem veřejnosti trestního stíhání, a pokud jde o fázi přípravného řízení, pak nebylo prokázáno, že informace, které měly média k dispozici, by pocházely od orgánů činných v trestním řízení či z jiných důvodů přičitatelných státu. Soud při posuzování těchto aspektů vycházel zejména z výpovědi svědků H [REDAKCE], K [REDAKCE], J [REDAKCE], H [REDAKCE] a K [REDAKCE]. Pokud jde o zásahy do profesní sféry žalobce a související ekonomické sféry žalobce, pak soud uzavírá, že zde k zásahům došlo primárně již zahájením trestního stíhání pro podezření z hospodářských trestných činů [REDAKCE] neboť z provedeného dokazování se podává, že osoby, které se žalobcem spolupracovaly, tuto spolupráci ukončily již v okamžiku, kdy se dozvěděly o tom, že je proti němu vedeno trestní stíhání v hlavní větvi trestního stíhání, tj. v souvislosti s kauzou [REDAKCE]. V řízení přitom bylo prokázáno, že k přerušení této spolupráce došlo i bez toho, aniž by bylo zahájeno trestní řízení ve věci držení dětské pornografie, a že tato část trestního řízení, pokud jde o zásahy do této osobnostní sféry žalobce tuto ovlivnila pouze v období, kdy bylo ukončeno trestní stíhání v hlavní větvi, tj. ve věci dálničních odpočívadel, k čemuž došlo na podzim roku 2015 - zásahy vyvolané trestním stíháním ohledně držení dětské pornografie, pak tedy trvaly v těchto sférách v příčinné souvislosti s trestním stíháním pro držení dětské pornografie od ukončení trestního stíhání [REDAKCE] do doby právní moci zprošťujícího rozsudku ohledně věci držení dětské pornografie. Stejný závěr lze učinit, pokud jde o tvrzový zásah vyvolaný u žalobce tím, že byl nucen přejít na rodičovskou dovolenou a pečovat o nově narozené potomky a rovněž pokud jde o zásah do volnočasových aktivit, kdy i v obou těchto oblastech bylo primárním to, že byl žalobce trestně stíhán již dříve pro hospodářskou trestnou činnost. Toto soud zjistil z výpovědi svědků O [REDAKCE], D [REDAKCE] a D [REDAKCE], P [REDAKCE] a dále z výpovědi bratra žalobce, bývalé švagrové žalobce, svědků M [REDAKCE] a K [REDAKCE] a z účastnického výslechu žalobce.

37. Pokud jde o posouzení výše ušlého zisku na straně žalobce za období od 1. 10. 2015 do 29. 2. 2016, pak soud vyšel ze závěrů uvedených ve znaleckém posudku znaleckého ústavu Moore Stephens ZNALEX, s.r.o. (nyní BDO ZNALEX, s.r.o.), který vyčíslil vyšší ušlého zisku

žalobce za období od 1. 10. 2015 do 29. 2. 2016 na částku [REDAKCE] Kč. Posudek obsahuje doložku dle § 127a o.s.ř. a je tak v řízení plně použitelný jako znalecký posudek. Posouzení odborné otázky zodpovězené úmto znaleckým ústavem spadá plně do oboru znalecké činnosti tohoto znaleckého ústavu. Znalecký posudek a jeho doplňky mají náležitosti znaleckého posudku podle § 13 odst. 2 vyhl. č. 37/1967 Sb. Posudek i jeho doplňky obsahují nález, výčet otázek, na které měl znalec odpovědět, odpovědi na položené dotazy a přílohy, na které znalec odkazuje. V posudku a jeho doplňcích je vysvětleno a lze z něj konstatovat, ze kterých zjištění znalecký ústav vycházel a na základě jakých úvah došel ke svému závěru. Znalecký posudek a jeho doplňky jsou srozumitelné a přezkoumatelné a soud z nich učinil závěry uvedené výše. Znalecký ústav tak vyhotovil řádný znalecký posudek a jeho doplňky, kterými zodpověděl na otázku výše ušlého zisku za období 1.10.2015 až 29.2.2016 a vyplývá z něj, jak k těmto závěrům došel. Je z něj a jeho dodatků patrné, že znalec posuzoval jemu předložené podklady tak, aby zohlednil příjmy a výdaje, které by žalobce měl, resp. vynaložil při pravidelném běhu věci, tj. takovým způsobem, aby bylo maximálně pravděpodobným, že by tyto příjmy byly skutečně dosaženy, resp. výdaje vynaloženy. Z odůvodnění posudku je patrné, že znalec, pokud jde o výdaje, vyšel z předpokládaných výdajů skutečných, nikoliv paušálních odectů pro daňové účely, přičemž hodnotu těchto nákladů spíše nadhodnotil, aby tak dosáhl reálnější hodnoty výše ušlého zisku, když výše těchto nákladů je od předpokládaných příjmů odečítána. Pokud jde o znalce předpokládané příjmy, znalec vyšel z kapacitních omezení žalobce, z jehož povahy podnikání se podává, že tento tuto vykonává samostatně, když jeho podnikatelská činnost je vázána na jeho osobu, jeho konkrétní znalosti a jeho konkrétní kontakty, přičemž znalec respektoval toto kapacitní omezení a nezahrnul do výpočtu výše ušlého zisku další teoreticky možné příjmy [REDAKCE]. Z odůvodnění posudku je rovněž patrné, že podnikatelská činnost žalobce vykazuje stálost objemu příjmů v tom směru, že žalobce je schopen udržovat jak dlouhodobé kontrakty, tak získávat klienty nové a nahrazovat jimi případné výdělků, které mu vypadly. Závěry znaleckého posudku ohledně výše ušlého zisku pak považuje soud za potvrzené i vzhledem k dodatkům č. 1 a č. 3 znaleckého posudku, z nichž je patrné, že (již) v letech 2018 a 2019, tedy po ukončení trestních stíhání, žalobce dosahuje příjmů, které jsou velmi blízké výši ušlého zisku, jak byla tato vyčíslena v původním znaleckém posudku. Zde soud pro úplnost uvádí, že tento závěr činí i s vědomím toho, že jde o porovnání výše pravděpodobného ušlého zisku a reálných příjmů; nicméně na druhou stranu byly příjmy v letech 2018 a 2019 ovlivněny právě přerušením výdělečné činnosti v důsledku trestního stíhání žalobce a dopady do reputace žalobce (obava nebyt spojován s dříve stíhanou osobou apod.); soud v tomto ohledu nepovažuje za zpochybné závěrů těchto dodatků ani fakt, že bylo vycházeno pro roky 2018 a 2019 z anonymizovaných podkladů, když relevantním pro závěry dodatku č. 1 a č. 3 byly pro znalce příjmy, tak jak tyto vyplývaly z bankovních výpisů (tedy přijaté platby), které znalec pároval právě s daňovými doklady (jen ty byly pak částečně anonymizovány). Znalecký posudek, vč. jeho doplňků je tak nutno posuzovat jako celek, který závěry znalce potvrzuje. Jeho jednotlivé části tvoří navzájem logický celek a vyplývá z nich, jakými úvahami se znalecký ústav řídil a jak dospěl k odpovědím na otázky. Soud tak nemá pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku a jeho doplňků. Závěry přijaté znalce hodnotí soud jako přesvědčivé co do závěrů a úplné co do vztahu k zadání. Znalecký posudek obsahuje veškeré náležitosti znaleckého posudku dle § 13 vyhlášky č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, jeho závěry jsou jasné a srozumitelné a vyplývají ze souhrnu skutečností, k nimž znalecký ústav při úkonu přihlížel. Své závěry pak zástupce znaleckého ústavu opakovaně obhájil i při slyšení před soudem, když se zároveň přesvědčivě vypořádal se všemi námitkami účastníků k posudku. Závěry ohledně výše ušlého zisku učiněné na základě tohoto znaleckého posudku a jeho dodatků dále potvrzují i výslechy svědků, z nichž se podává, že žalobce byl schopen před zahájením trestních stíhání průběžně dosahovat příjmů v řádech statisíců korun měsíčně a že jeho podnikání mělo pokračující, dokonce spíše lehce vzrůstající tendenci. Tento závěr je potvrzen i soudem shledanými zásahy do profesní sféry žalobce, jak tyto soud zjistil z výpovědi svědků O [REDAKCE]

D. [redacted] a D. [redacted] P. [redacted], a dále z výpovědi bratra žalobce, bývalé švagrové žalobce, svědků M. [redacted] a K. [redacted] a dále z účastnického výslechu žalobce (viz výše).

38. Z důkazů výše citovaných byla učiněna skutková zjištění pro posouzení důvodnosti žalobou uplatněných nároků, jak toto soud níže podává, plně postačující – z tohoto důvodu tak soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z těch provedených důkazů, o něž rozhodnutí o věci samé posléze nepočel. Soud tak zejména nehodnotil následující důkazy. Daňové přiznání žalobce k dani z příjmu fyzických osob za rok 2010, 2011 a 2012, dále konkrétní smlouvy, jimiž žalobce dokládal, že ve vztahu k jednotlivým společnostem měl uzavřenou smlouvu na poradenský či jiný servis ve vztahu k různým subjektům, a dále faktury z roku 2016 s anonymizovanými údaji, jimiž žalobce dokládal vyšší odměny, kterou v roce 2016 vyúčtoval za svou poradenskou a jinou činnost, a dále soud nehodnotil důkazy označené žalobcem souhrnně jakožto důkazy k ušlému zisku – smlouvy, konkrétně smlouvy z let 2010-2011 týkající se zejména poradenské a zprostředkovatelské činnosti žalobce pro různé subjekty, a dále smlouvy z roku 2016 dokládající poradenskou a zprostředkovatelskou činnost žalobce po ukončení trestního stíhání ve vztahu k různým subjektům. Dále pak soud nehodnotil listinné důkazy označené žalobcem jako ušlý zisk – faktury, a to konkrétně faktury vystavené žalobcem za rok 2010 za poradenskou a zprostředkovatelskou činnost. Dále faktury za stejnou činnost za rok 2011, 2016 a 2017. Všechny tyto důkazy soud nehodnotil z důvodu, že jimi žalobce dokládal vyšší ušlého zisku, nicméně k této problematice byl vypracován komplexní znalecký posudek znaleckým ústavem BDO Znalex, s. r. o. (dříve Moore Stephens Znalex, s. r. o.), který se k otázce výše ušlého zisku komplexně vyjádřil, ze kterého soud vychází a který zejména v sobě obsahuje jakožto přílohy/podklady právě předmětné listiny, tedy z těchto znalec při stanovení ušlého zisku vyšel a jejich hodnocení soudem by tak bylo duplicitní. Soud dále nehodnotil listiny týkající se pracovního poměru žalobce u [redacted] když žalobce v posledku uváděl, že nároky z tohoto pracovního poměru součástí řízení nečiní. Soud dále zvláště nehodnotil jednotlivé listiny předkládané žalobcem k průběhu posuzovaného trestního řízení, když provedl důkaz celým trestním spisem a z tohoto byl průběh trestního řízení dostatečně zjištěn. Dále soud detailně nehodnotil analýzu mediálních výstupů trestního stíhání žalobce pro přečin držení dětské pornografie vypracovaný v listopadu 2016 komorou Public relations, když soud v tomto ohledu považoval za relevantní posoudit, zda orgány činné v trestním řízení komentovaly průběh trestního řízení způsobem, který by byl v rozporu s trestním řádem; soud přitom žalobce v tomto směru poučil, že je třeba konkrétně tvrdit a navrhnout konkrétní důkazy k tomu, jakými z těchto článků k takovýmto porušením mělo dojít. Žalobce označil v tomto směru dva konkrétní články, a tyto soud výše konkrétně zhodnotil. Ohledně zbytku této analýzy tedy soud uvádí, že soud učinil pouze závěr, že celé trestní řízení bylo předmětem rozsáhlé medializace, nicméně nelze z tohoto důkazu učinit závěr, že by toto iniciovaly orgány činné v trestním řízení a žalobce netvrdil, že by zbývajícím obsahem těchto článků mělo být prokazováno, že orgány činné v trestním řízení informovaly o průběhu trestního řízení v rozporu s jejich zákonem danými povinnostmi. Soud dále nehodnotil blíže čestné prohlášení T. [redacted] D. [redacted] když k zásahům do osobnostní sféry žalobce bylo provedeno rozsáhlé dokazování svědeckými výpověďmi; žalobce přitom na výslechu této svědkyně netrval a samotné čestné prohlášení není v tomto ohledu dostatečným podkladem pro relevantní závěry. Soud dále nehodnotil rozvodový rozsudek bratra žalobce a jeho manželky, neboť ti se k tomuto rovněž vyjadřovali v rámci svých svědeckých výpovědí. Z identických důvodů uvedených výše ohledně čestného prohlášení T. [redacted] D. [redacted] soud nehodnotil ani čestné prohlášení K. [redacted] K. [redacted] a [redacted] Š. [redacted]. Dále ze stejných důvodů jako je tomu u analýzy mediálních výstupů, soud nehodnotil ani jednotlivé články, které žalobce předkládal k prokázání, že jeho kauza byla medializovaná, neboť zejména ani ohledně těchto nebylo tvrzeno, že by jimi orgány činné v trestním řízení porušily své povinnosti informovat o průběhu trestního řízení v souladu s trestním řádem. Soud dále nehodnotil důkazy týkající se prokázání porad právního zástupce JUDr. Szewczyka s žalobcem v době, kdy byl tento ve vazbě, neboť vazba se netýká posuzovaného trestního řízení, a rovněž nehodnotil soud

záznamy o jednání tohoto advokáta s žalobcem, když v posuzovaném trestním řízení nebylo sporným, zda porady byly konány či nikoliv, a nebylo tak vyhodnocení tohoto důkazu zapotřebí pro posouzení důvodnosti nároku na přiznání obhajného žalobci. Soud dále detailně nehodnotil listinné důkazy nazvané žalobcem jakožto důkazy k otázce společenského postavení ve vztahu k nemateriální újmě a ostatní listiny, když se jedná o jinou formu žalobních tvrzení, které žalobce opakoval v rámci svých podání i svého výslechu. Dále soud nehodnotil prohlášení Ing. M. H. neboť nemá za relevantní, kolik této bylo pojišťovnou vyplaceno za újmu způsobenou při rekreačním lyžování. Dále soud nehodnotil v tomto ohledu výňatky z internetové diskuze pod jednotlivými články, které se týkaly žalobce, když se jedná o komentáře (různou mírou) anonymizovaných osob, které se většinou ani netýkají kauzy samotné, ale jimiž tyto diskutující vyjadřují své názory v obecné rovině na různou problematiku (spíše z potřeby se veřejně a anonymně zároveň k čemukoli vyjádřit, než ze zájmu o kauzu samotnou) a v rámci souhrnu těchto důkazů soud nehodnotil ani další listiny, které se týkaly dopadu trestního stíhání do rodinných vazeb, když tyto byly osvědčeny jak účastnickou výpovědí žalobce, tak zejména jeho bratra a bývalé švagrové. Dále nehodnotil soud listiny, z nichž mělo být doloženo, jakou činnost žalobce vykonával, či jaké bylo jeho společenské a profesní postavení, když toto bylo rovněž dostatečně osvětleno jeho obsáhlým účastnickým výslechem, i výslechem navržených svědků. Soud pak v rámci souhrnu těchto důkazů nehodnotil ani předložená rozhodnutí, které žalobce navrhoval k prokázání principu zohlednění ekonomického postavení škůdce, když pokud jde o ekonomické a sociální postavení žalobce, toto bylo prokázáno jinými důkazy v dostatečném rozsahu, a pokud jde o postavení státu - České republiky, pak je z povahy věci zřejmé, že to byl stát, kdo vedl proti žalobci trestní řízení, a že je to rovněž stát, kdo je povinen žalobce dle odškodňovacích předpisů odškodnit, nicméně pro odškodňování trestního řízení není relevantní to, jak je v tomto ohledu postupováno Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, když odškodňování dle odškodňovacího zákona se řídí jinou právní úpravou a zejména jinými pravidly stanovenými i judikatorně. Soud dále blíže nehodnotil daňová přiznání matky dítěte poškozeného, jimiž měl být prokázán nepoměr v příjmech rodičů vlivem trestního stíhání žalobce, když z provedené účastnické výpovědi i svědeckých výpovědí má soud za prokázané, a to rovněž z důkazů provedených k ušlému zisku, že žalobce v důsledku celého komplexu trestního řízení, včetně kauzy, přestal vykonávat výdělečnou činnost. Bylo zjištěno, i jaké byly jeho průměrné příjmy, a že za období trestního řízení neměl příjmy skoro žádné, tedy je nadbytečné hodnotit, jaké byly příjmy matky jeho dítěte, když pro posouzení výše ušlého zisku žalobce je toto irelevantní a k tomuto byl zhodnocen znalecký posudek; a pro zásahy do osobnostní sféry toto bylo prokázáno jinak, zejména svědecky. Soud dále detailněji nehodnotil listiny k prokázání dopadů do zdravotního stavu žalobce, což se týká zejména i znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Karlem Hynkem dne 6. 11. 2016, neboť soud tohoto znalce slyšel jakožto svědka, když tento v době podání svědecké výpovědi již nemohl vykonávat znaleckou činnost, nicméně z jeho výpovědi bylo možno učinit skutková zjištění ohledně dopadů do zdravotního stavu žalobce plně postačující pro posouzení zásahů do zdravotní sféry žalobce, jakožto jednoho z faktorů ovlivňujícího nemajetkovou újmu na straně žalobce, přičemž soud v tomto ohledu zdůrazňuje, že žalobce se nedomáhal konkrétních nároků čistě z titulu poškození zdraví, tedy neuplatňoval ztížení společenského uplatnění či bolestné a svědecká výpověď doc. Hynka tak byla v tomto ohledu plně postačující, a to v kombinaci s výpovědí ostatních svědků a účastníka. Ze stejného důvodu pak soud nehodnotil ani lékařskou zprávu ze 17. 7. 2007, ani rozhodnutí o neodvedení žalobce k výkonu základní vojenské služby z roku 1999 (toto se ani časově řízení netýká). Dále soud blíže nehodnotil přípis Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 4 adresované Policií ČR, Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV Expozitura České Budějovice, které se týkaly komunikace ve věci vyšetřování předmětného trestního řízení, zejména prodlužování lhůt k jednotlivým úkonům, když tyto důkazy byly předkládány za účelem prokázání nároku na zadostiučinění za nepřiměřenou délku řízení, přičemž soud v tomto ohledu učinil dostatečná skutková zjištění z průběhu trestního řízení tak, jak je toto popsáno výše, a na takto zjištěném skutkovém základě bylo možno tento nárok

plnohodnotně zhodnotit. Závěrem soud uvádí, že dále neprováděl konkrétní hodnocení listin, které se týkají průběhu trestního řízení [REDAKCE] z důvodu, které uvádí výše, tj. že mezi stranami byl nesporným průběh tohoto trestního řízení, co do jeho zahájení, skončení a doby trvání vazby, což je pro posouzení předmětu tohoto sporu relevantním a ve zbytku by bylo dokazování týkající se konkrétního průběhu trestního řízení [REDAKCE] nadbytečným a řízení by zbytečně a nehospodárně zatěžovalo.

39. Soud posoudil věc po právní stránce podle výše uvedených ustanovení:

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále i jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 3 téhož ustanovení náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení a zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 téhož ustanovení v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 26 OdpŠk, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.").

Podle § 14 odst. 1 OdpŠk se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Ust. § 15 odst. 2 OdpŠk pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

40. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1, § 5 písm. a), b), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 13 odst. 1, § 31 odst. 1, 3 a § 31a odst. 1, 2 a 3 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobce po žalované domáhá zaplacení jednak zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 39 550 703 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, dále zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 3 051 182 Kč za nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce trestního řízení, a dále náhrady škody sestávající z částek 159 871,60 Kč za náklady na obhajobu JUDr. Jana Szewczyka, 260 500 Kč za náklady na obhajobu JUDr. Petra Topinky, 16 845 Kč za cestovné žalobce, 86 000 Kč za znalecké posudky, a 1 720 276 Kč za ušlý zisk, to vše v souvislosti s nezákonným trestním řízením vedeným u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE]

41. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nároky na náhradu škody a nemajetkové újmy ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).

42. Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem škody nebo nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

43. V řízení bylo prokázáno, že usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, expozitura České Budějovice, oddělení odhalování a vyšetřování ze dne 15. 3. 2012 pod č. j. [REDAKCE] bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií ve smyslu § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Toto trestní stíhání bylo nadále rozšířeno usnesením téhož policejního orgánu ze dne 27. 6. 2014, č. j. [REDAKCE] kterým bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání přečinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. V řízení bylo dále prokázáno, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. 2. 2016, č. j. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze dne 18. 5. 2016, sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu zproštěn.

44. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za škodu a nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 OdpŠk. Nezákonným rozhodnutím je proto usnesení policejního orgánu Policie ČR, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality SKPV, expozitura České Budějovice, oddělení odhalování a vyšetřování ze dne 15. 3. 2012, č. j. [REDAKCE] kterým bylo celé trestní stíhání, které je předmětem tohoto řízení, zahájeno.

45. Pokud jde o **finanční zadostiučinění požadované žalobcem za nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu ve formě nepřiměřené délky řízení (průtahy)** – požadované zadostiučinění ve výši 3 051 182 Kč za nesprávný úřední postup, a to porušení povinností vydat rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. [REDAKCE] v přiměřené lhůtě (§ 13 odst. 1 věta třetí OdpŠk) – soud se nejprve zabýval otázkou, zda soud vydal rozhodnutí v předmětném řízení v přiměřené lhůtě ve smyslu § 13 odst. 1 věty třetí zákona. Pro soudní řízení není obecně stanovena žádná lhůta, kterou by bylo možné považovat za přiměřenou. Judikatura Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku (dále i jen „ESLP“)

za aspekty přiměřenosti lhůty považuje jednak zájem účastníka na rychlém vyřízení věci a jednak obecný zájem na řádném výkonu spravedlnosti. Přitom přihlíží ke složitosti věci, chování účastníků a státních orgánů a významu řízení pro účastníka. Tomu odpovídá i ustanovení § 31a odst. 3 zákona, dle kterého soud přihlíží při stanovenci výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení, složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného. Tato kritéria se pak použijí i na zjištění, zda byla délka řízení přiměřená (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 35/2012).

46. Řízení trvalo od 15. 3. 2012 (kdy bylo žalobci doručeno usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání) do 18. 5. 2016 (kdy byl žalobce pravomocně zproštěn obžaloby), tj. 4 roky a 2 měsíce (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. a/ OdpŠk), což je doba s ohledem na všechny dále rozvedené okolnosti případu nepřiměřená. K závěru, že v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve formě nepřiměřené délky řízení, vede soud vyhodnocení kritérií dle § 31a OdpŠk. Předně vyhodnocení kritéria postupu orgánu veřejné moci během řízení, když soud v tomto ohledu uzavírá, že skutečnosti odůvodňující podezření ze spáchání přečinu výroby a držení dětské pornografie dle § 192 odst. 1 t.z. soud zjistil při domovní prohlídce realizované dne 21.12.2011; samotné trestní stíhání bylo zahájeno usnesením policejního orgánu dne 15.3.2012; k podání obžaloby však došlo až dne 29.4.2015. Již jen na základě rekonstrukce těchto základních skutečností v postupu orgánů činných v trestním řízení lze dle názoru soudu uzavřít, že v postupu orgánů veřejné moci v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, neboť jak bylo konstatováno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 30.9.2015, č.j. [REDAKCE] (jímž bylo trestní stíhání zastaveno), došlo k počátku běhu nové promlčecí doby zahájením trestního stíhání dne 15.3.2012 a samotná obžaloba byla podána až po uplynutí 3 leté promlčecí doby, když tato byla podána až dne 29.4.2015. Tedy postupu orgánů veřejné moci během řízení je nutno hodnotit jakožto nesprávný úřední postup, pokud časový úsek vymezený promlčecí dobou předmětného přečinu marně uplynul, aniž by byla podána v jeho rámci obžaloba (nebo trestní řízení ukončeno) a dojde tak k promlčení trestního stíhání. K závěru o nepřiměřenosti délky posuzovaného řízení jakožto celku vede soud i vyhodnocení samotného, izolovaného kritéria celkové délky řízení, jež činila 4 roky a dva měsíce, a to právě v kontextu typu trestné činnosti spojené s dětskou pornografií. Jedná se o podezření ze spáchání trestné činnosti, jež je obecně vnímána jakožto obzvláště zavrženíhodná, a orgány veřejné moci by tak mělo být postupováno s cílem trestní řízení co nejrychleji ukončit právě pro případ, že by podezření bylo neodůvodněné – doba 4 let a 2 měsíců je z tohoto pohledu zjevně nepřiměřená. To vše navíc v tomto kontextu umocněno podklady pro toto trestní stíhání, jež byly založeny na datech nalezených na zcela zastaralých médiích (3,5 palcové diskety), k nimž nebylo při téže domovní prohlídce dohledáno zařízení způsobilé je vůbec přehrát a u nichž nelze jakkoli ověřit jejich původ či datum vzniku, a za situace, kdy existoval celý okruh dalších osob, jimž mohly diskety patřit.

47. V důsledku porušení práva žalobce na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě tomuto vznikla nemajetková újma (presumovaný vznik újmy žalovaná nevyvracela), kterou je nutno odškodnit v penězích, neboť žádné okolnosti, pro něž by bylo na místě spokojit se v dané věci pouze s konstatováním porušení práva (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2828/2011), žalovaná netvrdila a ani soud je neshledal.

48. Postup při určení přiměřené výše peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nepřiměřenou délkou řízení stanovil ve své ustálené judikatuře Nejvyšší soud. Zdůraznil, že pro zachování jednotnosti rozhodování ve věcech odškodnění za porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě je nezbytné, aby soudy ve svých rozsudcích podrobně vysvětlily, z jaké základní částky odškodnění vyšly a jakým způsobem, včetně procentního vyjádření, zohlednily kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) zákona při určení konečné výše odškodnění (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3026/2009). Na

závěru o výši zadostiučinění by se měla kritéria uvedená v § 31a odst. 3 písm. b) až e) zákona projevit ve stejném poměru, v jakém se podílela na celkové délce řízení; zásadně vhodnou formou tohoto projevu je procentní modifikace základní částky odškodnění za (celé) řízení (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne sp. zn. 30 Cdo 1710/2012). Z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva a Nejvyššího soudu (viz např. rozsudky sp. zn. 30 Cdo 1151/2009, sp. zn. 30 Cdo 4889/2009 nebo sp. zn. 28 Cdo 4540/2009) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za první dva roky a dále pak za každý další rok řízení.

49. V posuzované věci, kdy trestní řízení trvalo ve vztahu k žalobci 4 roky a 2 měsíce, přiznal soud základní částku finančního zadostiučinění ve výši 47 500 Kč, když vycházel z částky 15 000 Kč za první dva roky (každé řízení musí trvat určitou dobu, přičemž nemajetková újma v prvních letech trvání řízení není příliš závažná), z částky 15 000 Kč za každý další rok řízení a z částky 1 250 Kč za každý další měsíc řízení. Tuto částku zvolil soud s ohledem na to, že délka řízení - ve vztahu k žalobci - nebyla sice přiměřená, ale zároveň v porovnání s jinými odškodňovanými řízení nijak extrémní, naopak spíše na spodní hranici odškodňovaných řízení.

50. Tuto částku pak je nutno upravit, a to (předně) v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 zákona, tj. s přihlédnutím k: b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného:

- V rámci posouzení složitosti řízení je třeba zohlednit skutkovou, právní i procesní stránku řízení (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. b/ OdpŠk) – Soud v tomto ohledu uzavírá, že posuzované řízení jako celek bylo standardně složité pro procesní a právní stránce a složitější po stránce skutkové. Z popisu průběhu posuzovaného řízení se podává, že orgány veřejné moci nečinily neobvyklý počet procesních úkonů a že ani právní otázky nevykazovaly neobvyklou složitost. Řízení bylo však složitějším po stránce skutkové, neboť bylo třeba provádět rozsáhlejší dokazování, zejm. prvotní i další domovní prohlídky, technicky zjišťovat obsah dat na zajištěných médiích a vypracovávat znalecké posudky (k obsahu disket i osobě žalobce). Věc byla v posledku řešena před dvěma stupni soudů. Soud proto částku základního odškodnění, zejm. pro kritérium skutkové složitosti понížil o 10%.
- Jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, resp. zda poškozený využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. c/ OdpŠk). - Žalobce v řízení opakovaně podával návrhy, kterými se domáhal postupu v řízení, a podával opravné prostředky, čímž však pouze využíval svých zákonných práv, což mu nelze přičítat k tíži. Soud proto pro toto kritérium základní odškodnění nemodifikoval.
- Kritérium postupu orgánů veřejné moci během řízení (§ 31a odst. 3 písm. d/ OdpŠk) – Jak uvedeno výše, soud shledal pro toto kritérium nesprávný úřední postup v posuzovaném řízení, a pro tuto skutečnost tak soud spatřuje toto kritérium za dostatečně zohledněné, společně se stanovením peněžité formy zadostiučinění v uvedené výši. Hodnocení uvedeného kritéria tedy nezakládá ani navýšení, ani snížení hodnoty odškodnění.
- Význam předmětu řízení pro poškozeného (kritérium podle § 31a odst. 3 písm. e/ OdpŠk) - Evropský soud pro lidská práva předmětný tento typ řízení řadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam pro účastníky (za řízení se zvýšeným významem pro účastníky jsou považována zejména řízení trestní, opatrovnická, pracovníprávní, o osobním stavu, ve věcech sociálního zabezpečení a týkající se zdraví nebo života). Význam předmětu řízení pro žalobce tak soud shledal jakožto vyšší, a to zejména při zohlednění typu řízení, který je řazen mezi řízení se zvýšeným významem pro účastníky

řízení. Soud v rámci tohoto kritéria vyšel pouze z toho, že posuzované řízení je řízením trestním, a nezohledňoval již typ trestné činnosti (související s dětskou pornografií), když samotná povaha přečinu, pro který byl žalobce stíhán, je soudem zohledněna zvlášť v rámci požadavku žalobce na zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou vydáním nezákonného rozhodnutí (kde má být posuzována primárně), tj. pokud by soud konkrétní typ přečinu zohlednil i zde, došlo by k odškodnění duplicitnímu. Soud tak vzhledem k obecnému, typovému významu řízení základní odškodnění zvýšil o 10 %.

51. Základní odškodnění je tak po zohlednění shora provedených procentních modifikací na místě ponechat v původní výši 47 500 Kč. Jelikož žalovaný žalobci na tento nárok již uhradil dobrovolně 50 000 Kč (v této části je řízení částečně zastaveno) soud nárok žalobce ve výši 3 051 182 Kč zamítl.

52. Žalobce v závěrečném návrhu ze dne 9. 7. 2020 dále namítal, že se soud dopustil nesprávného úředního postupu ve formě nepřiměřené délky samotného tohoto odškodňovacího řízení a že by toto mělo být zohledněno právě v rámci nároku na zadostiučinění za nepřiměřenou délku trestního řízení. Soud ani z tohoto důvodu nepřiznal žalobci vyšší odškodnění za tuto nemajetkovou újmu, když odškodňovací řízení sice bylo zahájeno žalobou dne 16. 11. 2016, nicméně celková doba řízení je ještě přiměřená, neboť jak se z obsahu spisu podává, ve věci nedošlo k důležitým průtahům a celková délka řízení odpovídá zejm. skutkové složitosti věci (mnohost nároků; rozsah posuzovaného trestního řízení; přesah do kauzy [redacted] nadstandardní rozsah listinných důkazů i svědků), procesní složitosti věci (nadstandardní počet svědků, kteří byli voláni; obsáhlý znalecký posudek s 3 dodatky) i právní složitosti věci (mnohost nároků; obecně zvýšená komplikovanost odškodňovacích nároků dle OdpŠk.; nutnost právně posuzovat/odlišovat nároky co do vztahu i k jiným, zde neuplatněným odpovědnostním titulům) a rovněž celková délka odpovídá i procesní aktivitě a úkonům účastníků ve věci (viz výše žalobce několikrát měnil žalobní požadavky i právní argumentaci, na které tyto zakládá; obsáhlost a duplicita podání žalobce a návrhů na dokazování; znalecké posudky a dodatky předkládal žalobce dle §127a o.s.ř. a na tyto bylo nutno rovněž vyčkat).

53. Pokud jde o **náhradu škody požadovanou žalobcem z titulu ušlého zisku ve výši 1 720 276 Kč**, dospěl soud k následujícím závěrům.

54. S odkazem na § 26 OdpŠk vyšel soud z § 2952 o.z., dle kterého se hraří skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Protože zákon č. 82/1998 Sb. blíže nedefinuje pojem škody ani neupravuje rozsah její náhrady, je třeba v této otázce vycházet právě z § 2952 o.z. Škodou zákon míní újmu, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného (spočívá ve zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především penězi. Ušlý zisk pak představuje ušlý majetkový prospěch, spočívající v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno - kdyby nenastala škodná událost - důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí (srov. stanovisko býv. Nejvyššího soudu ČSSR Cpj 87/70, publikované pod č. 55 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1971).

55. Ušlý zisk tak představuje zmařenou výdělečnou příležitost, která by při pravidelném běhu událostí nastala. Tedy je nutno vycházet z toho, že očekávaný zisk, k jehož dosažení byly vytvořeny reálné podmínky, by se skutečně dostavil, jestliže by tomu nezabránila škodná událost, tj. zde nezákonné rozhodnutí. Samo pouhé nepříznivé ovlivnění vztahů s obchodními partnery apod. by ušlý zisk nepředstavovalo. V příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem pak musí být majetková újma způsobená zásahem do průběhu děje, který by vedl k určitému zisku. Nepostačuje jen obecná úvaha o možném, teoretickém vlivu na výdělečnou činnost, nebo jen tvrzené neuskutečnění podnikatelského záměru apod. Je třeba zároveň zkoumat, zda byly splněny i další předpoklady na straně poškozeného, aby zisku reálně dosáhl. Vyčíslení výše ušlého zisku je vždy vysoce individuální a odvíjí se mj. právě od charakteru ztracené výdělečné příležitosti. Zpravidla a v nejjednodušším případě se bude jednat o rozdíl mezi příjmy, které by poškozenému

z jeho činnosti plynuly, a náklady, které musel vynaložit, aby zisku dosáhl. Ušlý zisk tak je v tomto případě domnělou, resp. předpokládanou hodnotou, jejíž výše je dána rozdílem mezi celkovým předpokládaným příjmem z podnikání a náklady potřebnými k dosažení tohoto příjmu, bez ohledu na to, zda tyto náklady byly skutečně vynaloženy.

56. Prvně soud zkoumal, zda je naplněn předpoklad odpovědnostního titulu, v daném případě ve formě nezákonného rozhodnutí, přičemž v tomto ohledu odkazuje soud na výše uvedené závěry soudu, že v posuzovaném případě je dán odpovědnostní titul ve formě nezákonného rozhodnutí.

57. Pokud jde o vznik škody ve formě ušlého zisku na straně žalobce, soud v tomto ohledu uzavírá, že na straně žalobce byly prokázány předpoklady pro kontinuální pokračování v jeho podnikatelské činnosti, minimálně ve stejném rozsahu jako před zahájením trestních stíhání, což vyplývá zejm. ze svědeckých výpovědí a soud zde odkazuje na závěry učiněné ohledně zásahů do profesní sféry žalobce a závěry učiněné ohledně znaleckého posudku, jímž byla výše ušlého zisku vyčíslena, kde soud toto blíže odůvodňuje (viz výše). Judikatorní požadavky týkající se předpokladů pro budoucí, tj. ušlý zisk tak byly na straně žalobce naplněny, neboť žalobce disponoval jak odbornými předpoklady pro poskytování poradenství (ekonomické, právní znalosti), tak zejm. potřebnými zkušenostmi a kontakty, získanými především z předchozí činnosti pro [REDAKCE]. Lze tak uzavřít, že při pravidelném běhu věcí by nebyl nezákonného rozhodnutí podnikání žalobce minimálně ve stejném rozsahu pokračovalo, spíše mělo dokonce mírně rostoucí tendenci. V případě žalobce je dále vysoce pravděpodobné, že by i pro případ, kdy by o některého konkrétního klienta přišel, byl schopen tohoto plynule nahradit klientem, resp. příjmem jiným, který by byl plnohodnotným ekvivalentem. Z provedeného dokazování má totiž soud za doložené, že výdělečná činnost žalobce nebyla založena na jediném, unikátním smluvním vztahu, na kterém by tato byla dominantně závislá, ale spíše naopak šlo o souhrn dílčích smluvních vztahů, různého složení ať už co do dlouhodobosti či výše příjmu, který byl v posledku limitován vlastně pouze samotnou podstatou podnikání žalobce, založené na tom, že jeho klienti mají zájem pouze a výlučně o služby právě žalobce, tedy není možné tyto poskytovat žalobcem prostřednictvím dalších osob. Soud přitom zjistil, že pro žalobce nebylo fakticky problémem tuto svou kapacitu naplnit, o čemž svědčí zejm. mnohost a různost jeho zakázek. Toto jsou tedy důvody, pro něž soud dospěl k závěru, že původní výdělečná činnost žalobce, z níž je určen ušlý zisk žalobce (zejm. výsledky roku 2011), byla skutečně při pravidelném běhu věcí očekávatelnou i do budoucna. Tedy soud uzavírá, že vyčíslení ušlého zisku vychází z reálně očekávatelných příjmů, neboť toto vyčíslení je určeno právě jakožto výpočet budoucích výdělků pro případ, že by k vydání nezákonného rozhodnutí nedošlo, tj. že by podnikání žalobce probíhalo bez tohoto zásahu kontinuálně dále.

58. Soud má za naplněnou i podmínku existence příčinné souvislosti. Jak uvedeno výše, soud obecně dospěl k závěru, že nebyl trestního stíhání žalobce, jeho podnikatelská činnost by nadále kontinuálně pokračovala, tedy vydání nezákonného rozhodnutí bylo příčinou vzniku škody v podobě ušlého zisku. V posuzovaném případě je situace komplikovanější v tom směru, že primární příčinou přerušení podnikatelské činnosti žalobce bylo zahájení trestního stíhání ve věci [REDAKCE] k němuž došlo již 22. 12. 2011. Z výše popsání průběhu trestního stíhání ve věci držení dětské pornografie se pak podává, že toto bylo zahájeno až později, konkrétně 15. 3. 2012. V tomto směru je pak velmi obtížně určitelné, jaký zisk žalobci ušel v důsledku jakého trestního stíhání a soud má za to, že po dobu, kdy probíhalo trestní stíhání [REDAKCE] bylo hlavní příčinou ušlého zisku toto jiné trestní stíhání (nezákonné rozhodnutí v něm vydané), zejm. protože časově předcházelo a bylo prvním v pořadí. Nicméně vzhledem k tomu, že trestní stíhání [REDAKCE] bylo ukončeno pravomocně dne 16. 9. 2015, pak tato příčina pro časově následující období odpadá. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že hlavní a dominantní příčinou vzniku ušlého zisku na straně žalobce v období po ukončení trestního stíhání [REDAKCE], tj. v předmětném období 1. 10. 2015 – 29. 2. 2016, jak toto uplatnil žalobce v tomto řízení, je právě nezákonné rozhodnutí, jímž bylo zahájeno trestní stíhání ve věci držení dětské pornografie. Podmínka příčinné souvislosti je

tak pro období 1. 10. 2015 – 29. 2. 2016 naplněna, neboť trestní stíhání [redacted] již bylo ukončeno a žalobce limitovalo v podnikání pouze trestní řízení posuzované v tomto řízení; to vše za situace, kdy žalobce nárokuje tento ušlý zisk pouze do doby nepravomocného zproštění této obžaloby /24. 2. 2016/, jež nabylo právní moci až později /18. 5. 2016/.

59. Ze všech těchto důvodů tak má soud za to, že žalobci vznikla škoda ve formě ušlého zisku, tak jak byla vyčíslena znaleckým ústavem Mootte Stephens ZNALEX, s.r.o. (nyní BDO ZNALEX, s.r.o.), který vyčíslil výši ušlého zisku žalobce za období od 1. 10. 2015 do 29. 2. 2016 na částku 1 720 273 Kč. Soud proto žalobci přiznal nárok na částku 1 720 273 Kč a v částce 3 Kč (žalobce požadoval na ušlém zisku 1 720 276 Kč) soud žalobu zamítl.

60. Pokud jde o **náhradu škody požadovanou žalobcem z titulu nákladů vynaložených na obhajobu, cestovné a znalečné** dospěl soud k následujícím závěrům.

61. Podáním ze dne 10. 2. 2018 žalobce rekapituluje, že požaduje částku 523.216,60 Kč (žalobce toto zaokrouhluje na celé desetihaléře; viz i závěrečný návrh) na nákladech právního zastoupení JUDr. Jana Szewczyka (159.871,60 Kč), nákladech právního zastoupení JUDr. Petra Topinky (260.500,00 Kč), hotových výdajích za znalecké posudky (86.000,00 Kč) a vlastním cestovném (16.845,00 Kč).

62. Pokud jde o náhradu škody, spočívající v nákladech na obhajobu v trestním řízení, pak žalobce požaduje úhradu skutečně vynaložených částek na oba obhájce a žalobce uvádí, že ho v této věci zastupovali dva obhájci, JUDr. Jan Szewczyk a JUDr. Petr Topinka. Pokud jde o JUDr. Szewczyka pak žalobce specifikoval, že tento zástupce učinil v roce 2012 8,5 úkonu a v roce 2013 až 2016 27,5 úkonu, což dle výpočtů žalobce činí celkem částku, včetně režijního paušálu, 77.893,50 Kč, včetně DPH; k tomu cestovné a náhrada za promeškaný čas ve výši 19.751,55 Kč, tedy celkově by odměna činila 97.645,00 Kč. Pokud jde o JUDr. Petra Topinku, pak žalobce specifikoval, že tento zástupce učinil za rok 2012 10 úkonů a za rok 2013 a 2014 2,5 úkonu s tím, že celkem by náklady obhajoby, dle advokátního tarifu, činily částku ve výši 26.863,50 Kč. Pokud jde o platbu nákladů na právní zastoupení, pak žalobce specifikuje, že tyto hradil prostřednictvím svého bratra Ing. J. [redacted] na základě uzavřené smlouvy o půjčce z 2. 1. 2012 s tím, že uvádí, že úroky z této smlouvy o půjčce nejsou v tomto řízení uplatňovány. Na doplnění tvrzení ze strany žalobce, pokud jde o specifikaci úkonů dle AT, reagoval žalovaný podáním ze dne 4. 3. 2018, ve kterém učinil nesporným 26 úkonů právní služby, vykonaných JUDr. Szewczykem, a dále cestovné v rozsahu 5 cest Praha – České Budějovice (300 km tam a zpět) a náhradu za promeškaný čas tohoto zástupce (4 hod. cesta tam a zpět), a dále 1,5 úkonu vykonaných JUDr. Topinkou - žalovaný nespornuje, že byly tyto úkony učiněny a že byly účelnými, nicméně sporuje to, že za tyto žalobce právním zástupcům odměnu hradil, tedy že žalobci vznikla škoda a z tohoto důvodu žalovaný tyto nároky neodškodnil.

63. Pokud jde o náhradu majetkové škody ve formě nákladů na obhajobu, pak se soud neztotožnil s námitkami žalobce, že je dána povinnost odškodnit tyto náklady nikoli dle § 31 OdpŠk (tj. co do určení výše škody dle advokátního tarifu /AT/), ale ve skutečně žalobcem vynaložené výši, která je dle žalobce skutečně vzniklou škodou. Úst. § 31 odst. 3 OdpŠk paušalizuje výši náhrady škody, když ji omezuje právě výší mimosmluvní odměny podle zvláštního právního předpisu, kterým je AT. Z hlediska výše škody není proto podstatné, jak vysokou částku poškozený na své zastoupení za účelem odstranění nezákonného rozhodnutí nebo nápravu nesprávného úředního postupu vynaložil, a relevantní je pouze to, jak vysokou odměnu za zastoupení, případně náhradu hotových výdajů zástupce stanoví právě zvláštní předpis. Ústavní soud přitom opakovaně odmítl námitku protiústavnosti paušalizace náhrady škody daným ustanovením (viz. náleží Ústavního soudu Pl. ÚS 18/01) když uvedl, že je ústavně konformním i v souvislosti s náhradou škody způsobené nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem považovat přiznání náhrady nákladů řízení podle procesních předpisů, neboť účelem úpravy v § 31 odst. 3 OdpŠk je interpretace skutečné škody, spočívající v nákladech vynaložených poškozeným na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí anebo

nápravu nesprávného úředního postupu, ve smyslu účelně vynaložených nákladů, přičemž za takové lze z pohledu právní jistoty považovat ty, jež jsou stanoveny zvláštním právním předpisem o mimosmluvní odměně (nález Ústavního soudu publikovaný od č. 84/2007 Sb.).

64. Náklady vynaložené na obhajobu v trestním řízení, jsou tedy náklady, které byly vynaloženy na zrušení nezákonného rozhodnutí (§ 31 odst. 1 OdpŠk), zahrnují však pouze účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování, přičemž výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně, kterým je vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále i jen „A1“ (§ 31 odst. 3 OdpŠk).

65. V posuzované věci soud shledal důvodným to, že žalobce byl ve věci zastoupen dvěma obhájci, a to s ohledem na skutečnost, že proti němu bylo zahájeno posuzované trestní stíhání v době, kdy byl ve vazbě (z kauzy [REDAKCE]), a dále především s ohledem na charakter trestné činnosti, pro kterou bylo trestní stíhání zahájeno (nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku). Sám charakter trestné činnosti odůvodňuje zvýšenou obavu žalobce o výsledek a průběh tohoto trestního řízení, neboť dětská pornografie a cokoli s tím související způsobuje velmi vysoké společenské odsouzení, tedy lze přisvědčit tomu, že příbrání druhého zástupce bylo účelným ve snaze dosáhnout co nejrychleji a nejefektivněji odstranění tohoto nezákonného rozhodnutí. V posuzovaném případě k tomu u žalobce ještě přistupuje skutečnost, že byl v době zahájení trestního stíhání ve vazbě, což s sebou neslo další obavy (vedle společenského odsouzení obecně) spojené právě s tím, že i v prostředí věznice (a právě zde) je tato trestná činnost vnímána velmi negativně a je spojena se zvýšeným rizikem pro takto stíhanou osobu. Soud tak uzavírá, že je žalobce třeba odčinit za náklady vynaložené na obhajobu ve vztahu k oběma zvoleným obhájcům.

66. Vzhledem ke skutečnosti, že posuzované trestní stíhání bylo vůči žalobci zahájeno dne 15.3.2012, tedy ještě za účinnosti zák. č. 40/1964 Sb., je nutno se dle § 3079 o.z. jakožto podmínkou vzniku nároku na náhradu škody ve formě nákladů, jenž žalobce vynaložil, zabývat tím, zda skutečně k vynaložení tvrzených prostředků žalobcem došlo, když nepostačuje samotný vznik dluhu (jako je tomu dle 2952 o.z.). Z provedeného dokazování má však soud za prokázané, že žalobce ve smyslu § 442 zák. č. 40/1964 Sb. náklady na obhajobu, jakož i další výdaje (cestovné a náhrada za promeškaný čas advokáta; náklady znaleckého zkoumání) skutečně uhradil, a to tím způsobem, že si na tyto výdaje půjčil finanční prostředky od svého bratra Ing. J. [REDAKCE] který mu je poskytl tím, že na základě smluvního ujednání o půjčce za žalobce tyto výdaje přímo hradil nebo mu na toto poskytl finance. Na tomto závěru nemění nic ani skutečnost, že faktury vystavené JUDr. Szewczykem byly vystaveny na jméno bratra žalobce, když z provedeného dokazování má soud za prokázané, že právě úhradou těchto faktur došlo k poskytnutí (části) půjčky bratrem žalobce žalobci. Nadto část platebních dokladů týkajících se úhrady služeb JUDr. Szewczyka byla vystavena přímo na jméno žalobce, což tento závěr potvrzuje. Faktury a platební doklady týkající se JUDr. Topinky pak byly vystaveny již přímo na žalobce.

67. Mezi stranami tak zůstala spornou otázkou existence a účelnosti těchto úkonů právní služby vykonaných JUDr. Szewczykem:

Datum	Úkon právní služby	Závěr soudu	Poznámka
18.3.2012	žádost o poskytnutí znaleckých posudků vč. příloh	úkon se netýká věci samé ve smyslu § 11/1 d) AT, týká se pouze dokazování (srov. usnesení VSPII sp. zn. [REDAKCE] nebo VSPÍI sp. zn. [REDAKCE])	
4.4.2012	žádost o přezkoumání závažnosti důvodů odeprít nahlédnutí	úkon dle § 11/3, 2 d) AT (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [REDAKCE])	½ úkonu

		[REDACTED])	
17.4.2012	účast při výslechu obviněného	úkon dle § 11/1 e) AT; trestní stíhání již bylo zahájeno	1 úkon
22.4.2012	sepsání námitek proti formulaci otázek znalci	úkon se netýká věci samé ve smyslu § 11/1 d) AT, týká se pouze dokazování (srov. usnesení VSPH sp. zn. [REDACTED] nebo VSPII sp. zn. [REDACTED])	
8.10.2012	účast u výslechu svědka M [REDACTED] H [REDACTED]	úkon dle § 11/1 e) AT; trestní stíhání již bylo zahájeno	1 úkon
23.10.2012	žádost o vypracování ZP MUDr. Zvěřiny	úkon se netýká věci samé ve smyslu § 11/1 d) AT, týká se pouze dokazování (srov. usnesení VSPII sp. zn. [REDACTED] nebo VSPH sp. zn. [REDACTED])	(žalovaná uznala 1/2)
1.11.2013	námítky proti opatření policejního orgánu	úkon dle § 11/3, 2 d) AT (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [REDACTED])	1/2 úkonu
18.2.2014	návrh obviněného na procesní postup ve věci	úkon se netýká věci samé ve smyslu § 11/1 d) AT, týká se pouze dokazování (srov. usnesení VSPH sp. zn. [REDACTED] nebo VSPH sp. zn. [REDACTED])	(žalovaná uznala 1/2)
21.3.2014	žádost o nahlédnutí do spisu	úkon se netýká věci samé ve smyslu § 11/1 d) AT (srov. usnesení VSPH sp. zn. [REDACTED] nebo VSPH sp. zn. [REDACTED])	
13.3.2015	žádost o vypracování doplnění ZP MUDr. Zvěřina	úkon se netýká věci samé ve smyslu § 11/1 d) AT, týká se pouze dokazování (srov. usnesení VSPH sp. zn. [REDACTED] nebo VSPH sp. zn. [REDACTED])	
16.3.2015	žádost dle § 157a t.ř.	úkon dle § 11/3, 2 d) AT (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [REDACTED])	1/2 úkonu
24.3.2015	účast při výslechu obviněného v Č.B.; 13:15-16:50	2 x úkon dle § 11/1 e) AT; trestní stíhání již bylo zahájeno	1 úkon (žalovaná uznala pouze 1 úkon)
26.3.2015	účast při výslechu obviněného v Č.B.; 09:10-15:00	2 x úkon dle § 11/1 e) AT; trestní stíhání již bylo zahájeno	1 úkon (žalovaná uznala pouze 1 úkon)
26.3.2015	prostudování spisu	žalobce samostatně nežádá	
24.7.2015	návrh na doplnění	úkon se netýká věci samé ve	

	znaleckého úkolu	smyslu § 11/1 d) AT, týká se pouze dokazování (srov. usnesení VSPH sp. zn. [redacted] nebo VSPH sp. zn. [redacted])	
9.10.2015	prohlášení dle § 11/4 t.č.	úkon dle § 11/1 d) AT	1 úkon

68. Žalovaná učinila ve vyjádření ze dne 4. 3. 2018 nespornými - pokud jde o úkony JUDr. Szewczyka - celkem 26 úkonů právní služby, z toho 5 úkonů do konce roku 2012 a 21 úkonů počínaje rokem 2013. Nad rámec úkonů učiněných žalovanou nespornými soud shledal důvodnými (viz výše) dalších 6,5 úkonů právních služeb, z toho 2,5 úkonů do konce roku 2012 a 4 úkony po roce 2013. Soud tak v tomto ohledu uzavírá, že žalovaná je povinna odškodnit žalobce - pokud jde o úkony JUDr. Szewczyka - celkem za náklady na 32,5 úkonů právních služeb (součet celkem 38 úkonů a ½ úkonů), z toho 7,5 úkonů (součet celkem 10 úkonů a ½ úkonů) do konce roku 2012 a 25 úkonů (součet celkem 28 úkonů a ½ úkonů) po roce 2013.

69. Mezi stranami dále zůstala spornou otázkou existence a účelnosti těchto úkonů právní služby vykonaných JUDr. Topinkou:

Datum	Úkon právní služby	Závěr soudu	Poznámka
14.5.2012	převzetí věci a příprava pr. zast.	úkon dle 11/1 a) AT	1 úkon
16.5.2012	sepsání podání na VSZ v Praze	úkon dle § 11/3, 2 d) AT (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [redacted] tr.)	(žalovaná již přiznala ½ úkonu)
26.6.2012	sepsání dodatku ke stížnosti	doplnění nebylo nezbytným úkonem, žalobce mohl podat podání úplně; nelze přičítat k tíži žalované	
26.6.2012	sepsání dodatku k podnětu NSZ	doplnění nebylo nezbytným úkonem, žalobce mohl podat podání úplně; nelze přičítat k tíži žalované	
29.6.2012	sepsání konceptu žádosti o propuštění z vazby	v této věci nebyl žalobce ve vazbě; nelze uznat	
2.7.2012	jednání s klientem přesahující 1 hod.	konání jednání nebylo prokázáno; žalobce nedoložil	
9.7.2012	sepsání žádosti o propuštění z vazby na kauci	v této věci nebyl žalobce ve vazbě; nelze uznat	
13.7.2012	účast při vazebním zasedání	v této věci nebyl žalobce ve vazbě; nelze uznat	
25.7.2012	sepsání stížnosti do vazebního usnesení	v této věci nebyl žalobce ve vazbě; nelze uznat	
6.8.2012	jednání ve věci vazby	v této věci nebyl žalobce ve vazbě; nelze uznat	
1.10.2012	sepsání vyjádření ke stížnosti	v této věci nebyl žalobce ve vazbě; nelze uznat	
30.9.2014	sepsání podnětu k výkonu dohledu	úkon dle § 11/3, 2 d) AT (srov. usnesení Vrchního soudu)	½ úkonu

		v Olomouci sp. zn. [redacted] [redacted] tr.)	
23.12.2014	sepsání podnětu k výkonu dohledu na VSZ	úkon dle § 11/3, 2 d) AT (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. [redacted] [redacted] tr.)	½ úkonu

70. Žalovaná učinila ve vyjádření ze dne 4. 3. 2018 nespornými - pokud jde o úkony JUDr. Topinky - celkem 1,5 úkonu právní služby, z toho 1 úkon do konce roku 2012 a 0,5 úkonu počínaje rokem 2013. Nad rámec úkonů učiněných žalovanou nespornými soud shledal důvodnými (viz výše) další 2 úkony právních služeb, a to 1 před koncem roku 2012 a 1 po začátku roku 2013. Soud tak v tomto ohledu uzavírá, že žalovaná je povinna odškodnit žalobce - pokud jde o úkony JUDr. Topinky - celkem za náklady na 3,5 úkonu právních služeb (součet celkem 6 úkonů a ½ úkonů), z toho 2 úkony (součet celkem jednoho úkonu a dvou ½ úkonů) do konce roku 2012 a 1,5 úkonu (součet celkem tří ½ úkonů) po roce 2013.

71. Soud tak dospěl k závěru, že:

- pokud jde o sazbu odměny za jeden úkon právní služby, pak bylo učiněno/vynaloženo účelně za účelem odstranění nezákonného rozhodnutí celkem (v součtu) 36 úkonů právní služby; z toho se jedná o 9,5 úkonu před koncem roku 2012 a 26,5 úkonu počínaje rokem 2013; a dále
- pokud jde o paušální náhradu výdajů advokáta, pak tato náleží za celkem 44 úkonů a ½ úkonů právní služby (v předchozí odrážce soud tyto pro účely odměny sečetl, zde je nutno tyto jednotlivě rozlišovat), z toho se jednalo o 13 úkonů před koncem roku 2012 a 31 za úkonů po roce 2013.

72. Proti žalobci bylo zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, za který hrozil žalobci dle tedy platného a účinného znění trestního zákoníku trest odnětí svobody až na 2 roky. Podle § 10 odst. 3 písm. b) AT, nejde-li o věci podle odstavce 2, se při obhajobě v takovém trestním řízení považuje za tarifní hodnotu částka 10 000 Kč. Podle § 7 AT pak sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z této tarifní hodnoty částku 1 500 Kč. Dále podle § 13 odst. 1, 3 AT, nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 300 Kč na jeden úkon právní služby. K těmto částkám je třeba připočítat DPH v zákonné výši, jehož byli (dle založených faktur) oba právní zástupci žalobce plátcí. Sazba DPH přitom činila dle § 47 odst. 1 písm. a) zák. č. 235/2004 Sb. do 31.12.2012 sazbu 20% a od 1.1.2013 již sazbu 21%. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby do konce roku 2012 tak tedy činí 1 800 Kč s DPH a po 1.1.2013 činí 1 815 Kč včetně DPH. Paušální náhrada výdajů činila do 31.12.2012 částku 360 Kč s DPH a po 1.1.2013 částku 363 Kč.

73. Pokud jde o odměnu (bez paušální náhrady výdajů) za úkony právní služby, je pak s ohledem na výše uvedené důvodným žalobní požadavek na úhradu 17 100 Kč /9,5x1800/ za úkony do 31.12.2012, a dále 48 097,50 Kč /26,5x1815/ za úkony od 1.1.2013. Pokud jde o paušální náhradu výdajů, zde je třeba tuto přiznat zvláště i ke každému úkonu, u nějž činí odměna i jen ½ sazby. Takovýchto úkonů bylo (viz výše uznány žalovanou nebo shledány důvodnými soudem) před 31.12.2012 celkem 13, tedy zde náleží úhrada 4 680 Kč s DPH, a po 1.1.2013 celkem 31, tedy zde náleží úhrada 11 253 Kč s DPH. Soud tedy přiznal žalobci, pokud jde o škodu tvořenou odměnou za úkony právní služby zástupců a paušálními výdaji advokáta, částku 81 130,50 Kč s DPH, tvořící součet výše uvedených položek, a ve zbytku tento žalobní požadavek zamítl.

74. Žalobce v rámci žalobních tvrzení učinil dále součástí nároku na náhradu škody ve formě uhrazeného obhajného i cestovní výdaje advokáta JUDr. Jana Szewczyka, které specifikoval

v rozsahu 6 cest Praha – České Budějovice – Praha. Soud v tomto ohledu uzavírá, že ze založeného přehledu úkonů právních služeb se podává, že se jedná o cestu k úkonům realizovaným v Českých Budějovicích dne 5.2.2014 (prostudování spisu), 7.8.2014 (nahlížení do spisu), 27.8.2014, 24.9.2014, 24.3.2015 a 26.3.2015 (vše účast při výslechu obviněného), přičemž všechny tyto úkony shledal soud důvodnými, nebo žalovaný tyto nespороval (viz výše). Soud tak uzavírá, že žalobci vznikl nárok na náklady vynaložené jeho advokátem na celkem 6 cest, jak tyto žalobce specifikoval. Pokud jde o otázku úhrady těchto nákladů žalobcem tomuto zástupci, pak soud odkazuje na výše uvedené ohledně placení služeb právním zástupcům s tím, že toto se plně vztahuje i na tyto náklady. JUDr. Szewczyk vykonal dle založeného technického průkazu cestu vozidlem Kia Cee'd, RZ [REDAKCE] s kombinovanou spotřebou 4,9 l NM/100 km. Náhrada cestovních výdajů tak činí:

- 4x náhrada cestovního za cesty vykonané v roce 2014 za cestu vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu/policejního orgánu a zpět vždy za 296 km (cesta tam a zpět dle www.mapy.cz), při spotřebě 4,9 litrů NM/100 km + náhrada za promeškaný čas za každou cestu k soudu a zpět (tj. vždy 8 x ½ hod.; dle www.mapy.cz) po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu – v celkové výši na jednu cestu 2 924,99 Kč s DPH; tedy za 4 cesty celkem 11 699,96 Kč s DPH;
- 2x náhrada cestovního za cesty vykonané v roce 2015 za cestu vozidlem ze sídla právního zástupce do sídla soudu/policejního orgánu a zpět vždy za 296 km (cesta tam a zpět dle www.mapy.cz), při spotřebě 4,9 litrů NM/100 km + náhrada za promeškaný čas za každou cestu k soudu a zpět (tj. vždy 8 x ½ hod.; dle www.mapy.cz) po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu – v celkové výši na jednu cestu 2 926,74 Kč s DPH; tedy za 2 cesty celkem 5 853,48 Kč s DPH

Celkem je tak tedy tento nárok žalobce důvodným co do výše 17 553,44 Kč a v tomto rozsahu jej soud žalobci přiznal a ve zbytku pak soud tento nárok zamítl.

75. Žalobce se dále domáhá vlastního cestovního ve výši 16 845,00 Kč, a to dle založeného přehledu (na čl. 729) rovněž za cesty k úkonům realizovaným v Českých Budějovicích dne 5.2.2014 (prostudování spisu), 7.8.2014 (nahlížení do spisu), 27.8.2014, 24.9.2014, 24.3.2015 a 26.3.2015 (vše účast při vlastním výslechu). Žalobce v rámci žalobních tvrzení (viz např. závěrečný návrh) uváděl, že cesty vykonal z Prahy, tedy ze sídla svého právního zástupce, který se rovněž identických úkonů v Českých Budějovicích účastnil. Z provedeného dokazování (účastnický výslech; technický průkaz k vozidlu žalobce; přehled vykonaných cest) soud nemá za prokázané, že žalobce skutečně cestoval na stejné trase, ke stejným úkonům, jichž se ve stejný den a čas účastnil i jeho zástupce sám vlastním vozidlem. Z tohoto důvodu tak soud tento žalobní požadavek zamítl. Dalším z důvodů pro zamítnutí tohoto žalobního požadavku je skutečnost, že takto vynaložené náklady by nebylo možno považovat za účelné, neboť jak uvedeno výše se k těmto v identický čas na identické trase dopravoval i zástupce žalobce, tedy nebylo by účelným cestovat odděleně.

76. Žalobce dále požaduje na náhradě škody částku, kterou vynaložil na náklady spojené s vypracováním znaleckých posudků, přičemž, pokud jde o znalecký posudek MUDr. Jany Spilkové, zaplatil částku 25.000,00 Kč, pokud jde o posudek MUDr. Karla Hynka, zaplatil částku 25.000,00 Kč a pokud jde o posudek, vypracovaný MUDr. Jaroslavem Zvěřinou, CSc., zaplatil částku 30.000,00 Kč, a za doplněk tohoto posudku 6.000,00 Kč. Celkem tak žalobce vynaložil hotové výdaje v předmětné trestní věci v celkové výši 86.000,00 Kč. Z provedeného dokazování, zejm. z obsahu trestního spisu, pak má soud za prokázané, že se jednalo o účelně vynaložené náklady, když tyto odborné závěry přispěly k tomu, že žalobce nebyl v posledku umístěn na pozorování do vězeňského psychiatrického oddělení a k tomu, že byl obžaloby zproštěn, tj. bylo odstraněno nezákonné rozhodnutí. Ze založených vyúčtování má soud za prokázané, že tyto náklady byly skutečně v průběhu trestního řízení (k datům viz výše skutková zjištění ohledně vyúčtování znaleců) účtovány v této výši a v kombinaci s účastnickou výpovědí žalobce a svědeckými výpověďmi Ing. J. [REDAKCE] H. [REDAKCE] a Ing. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] má soud za prokázané, že tyto

částky byly znalcím skutečně uhrazeny. Pokud jde o otázku, že k úhradě byly použity finance žalobce, tedy že mu škoda vznikla, odkazuje soud na výše uvedené závěry, jenž platí i zde. Soud proto v této části žalobních požadavků žalobci přiznal nárok na úhradu 86 000 Kč.

77. Pokud jde o finanční **zadostiučinění požadované žalobcem za nemajetkovou újmu z titulu vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, požadované v celkové výši 39 550 703 Kč**, sestávající z nároků ve výši 25 638 000 Kč za samotné nezákonné trestní stíhání jako takové a ve výši 13 912 703 Kč za medializaci tohoto trestního stíhání, dospěl soud k následujícím závěrům.

78. Soud předně uvádí, že žalobcem požadované zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, resp. vydáním nezákonného rozhodnutí, posuzoval jakožto nárok uplatněný žalobcem v souhrnné výši 39 550 703 Kč, když soud sečetl žalobcem zvláště vyčíslený nárok ve výši 25 638 000 Kč za samotné nezákonné trestní stíhání a ve výši 13 912 703 Kč požadovaný žalobcem za medializaci tohoto trestního stíhání, a to z důvodu, že medializace trestního stíhání (přičitatelná státu) je jen jedním z řady faktorů, které je soud povinen zohlednit v rámci zhodnocení nároku na nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí. V tomto případě, viz níže, soud uzavřel, že tento faktor sice neshledal důvodným, resp. přičitatelným státu, což však na výše uvedeném nic nemění, neboť se s tímto zásahem jakožto tvrzeným faktorem odůvodňujícím výši požadovaného zadostiučinění za nezákonné rozhodnutí jako celek níže popsaným způsobem vypořádal.

79. V případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvratitelná domněnka, že jím byla dotčena osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek]. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).

80. Soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním bylo v souzeném případě zasazeno do práv žalobce, a to zejm. v oblasti jeho rodinného a sociálního, částečně do profesního života, a dále že byla poškozena jeho čest, dobrá pověst a důstojnost a došlo i ke změně v sociálním chování žalobce.

81. Soud se tak zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 31a odst. 2 OdpŠk). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpŠk se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v

rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011, uveřejněný pod číslem 122/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

82. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání trestného činu nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, za který hrozil žalobci dle tedy platného a účinného znění trestního zákoníku trest odnětí svobody až na 2 roky. V případě podezření ze spáchání tohoto trestného činu přitom není zásadní výše trestu, která žalobci hrozila, ale jednoznačně míra společenského odsouzení, která je spojena s podezřením ze spáchání trestného činu, jenž je spojován s pedofilií, když právě míru společenského odsouzení je nutno řadit, pokud jde o typový druh trestné činnosti, mezi jednou z nejvyšších, srovnatelnou s podezřením ze spáchání nejtěžších násilných trestných činů. Právě pro charakter této trestné činnosti tak má soud jednoznačně za to, že žalobci náleží zadostiučinění finanční, když konstatování porušení práva nelze z tohoto důvodu považovat za dostačující. Pokud jde o výši tohoto finančního zadostiučinění, pak soud povahu této trestné činnosti zohlednil právě tím, že vyšel při porovnávání z odškodnění poskytnutých v případech, kdy byli jiní poškození stíhání pro stejný druh trestné činnosti, tedy kdy bylo v jiných, i jinak srovnatelných případech, poskytnuto odškodnění právě i s ohledem na tuto vysokou míru společenského odsouzení spojenou s pohlavním zneužíváním dětí.

83. Řízení trvalo od 15. 3. 2012 do 18. 5. 2016, tj. 4 roky a 2 měsíce, což je doba s ohledem na všechny výše rozvedené okolnosti případu nepřiměřená. Pokud jde o toto kritérium, pak je však třeba zdůraznit, že žalobci bylo právě pro délku řízení (z titulu nesprávného úředního postupu) již poskytnuto zadostiučinění ve výši 50 000 Kč, tedy zohledněním délky řízení i v rámci odškodnění za nemajetkovou újmu požadovanou z titulu vydání nezákonného rozhodnutí by byl žalobce pro délku tohoto trestního řízení odškodněn duplicitně. Soud proto v tomto ohledu uzavírá, že délku řízení v rámci požadavku na odškodnění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného rozhodnutí zvláště nezohledňoval a právě pro to, že za délku řízení byl žalobce již odškodněn, zvolil soud pro porovnání poskytnutého zadostiučinění případy, v nichž délka trestního řízení nebyla dominantní, čímž byl právě naplněn požadavek srovnatelnosti těchto jiných případů.

84. Pokud jde o zásahy do osobnosti sféry žalobce, vyvolané v důsledku trestního stíhání v kauze držení dětské pornografie, pak tyto soud detailněji popsal výše, proto zde pouze ve stručnosti shrnuje, že toto trestní stíhání bylo zahájeno jako další v pořadí v době, kdy již probíhalo trestní stíhání [REDAKCE]. Trestním stíháním ve věci držení dětské pornografie některé již existující zásahy vyvolané hlavní větví trestního stíhání [REDAKCE] dále prohloubily a v některých oblastech byly pak přímo primární příčinou těchto zásahů. Soud shledal zásahy do sféry rodinné (vliv na rozpad partnerského soužití s dosavadní partnerkou; vliv na vztah žalobce s její dcerou; vliv na nahlížení žalobce a jeho rodinu v malé obci, v níž žil) vyvolané primárně posuzovaným trestním stíháním právě pro zásadnější společenské odsouzení spojené s touto trestnou činností. Soud shledal i zásahy do dalších sociálních sfér žalobce vyvolané primárně tímto trestním stíháním a jeho povahou (a s ním spojeným odsouzením), kdy se začala i část nejbližšího sociálního prostředí žalobce tohoto z opatrnosti více stranit (kamarádi). Do přímé souvislosti s tímto trestním stíháním pak soud řadí i změnu v chování žalobce, kdy se stal opatrnějším a uzavřenějším v komunikaci s okolím, a to i vzhledem k tomu, že posuzované trestní stíhání bylo zahájeno v době, kdy byl ve vazbě. Za zásahy vyvolané primárně tímto trestním stíháním lze považovat ještě zásahy způsobené na cti a důstojnosti žalobce jednak povahou samotné trestné činnosti, ale i tím, že vnímal stíhání v daném kontextu (subjektivně žalobcem nahlíženo) jakožto obtížně uvěřitelné a nátlakově vedené (diskety byly nalezeny v objektu, který současně užívalo několik osob; nebylo jednoznačné, komu diskety patří; 3,5 palcové diskety s kapacitou 1,44 MB byly v té době již historickým, nepoužívaným médiem); zde je však třeba zohlednit právě i to, že

pro tyto skutečnosti byl žalobce obžaloby zproštěn a že tyto pochyby byly způsobily vyvolat odůvodněné pochybnosti (ve prospěch žalobce) i v širší veřejnosti. Pokud jde o zásahy do profesní sféry žalobce a související ekonomické sféry žalobce, pak soud uzavírá, že tyto v rámci tohoto odškodnění nezohledňoval, a to jednak proto, že zde k zásahům došlo primárně již zahájením trestního stíhání [redacted] a dále proto, že soud žalobci přiznal nárok na ušlý zisk, jenž zásah do profesní sféry žalobce, v rozsahu, který je přičitatelný tomuto trestnímu stíhání, plně odškodnil a zohledněním tohoto kritéria by tak soud tyto zásahy odškodňoval duplicitně.

85. Pokud jde o další okolnosti případu, které je soud povinen zohlednit, žalobce v tomto směru označil průběh a způsob vedení trestního řízení. Ohledně průběhu trestního řízení ve věci držení dětské pornografie soud předesílá, že není oprávněn posuzovat důvodnost a správnost postupu či konkrétních kroků orgánů činných v trestním řízení. Nicméně k tomuto soud dodává, že i tak nečinil závěr, že by v tomto řízení byla prokázána zásadní pochybení, z nichž by bylo možno dovodit, že trestní řízení bylo vedeno účelově či nátlakově, kdy z provedeného dokazování se podává, že mohlo dojít k dílčím pochybením procesního charakteru, jež byly vyvolány však spíše množstvím materiálu, které bylo třeba zpracovat, a množstvím podezření, které orgány činné v trestním řízení měly. Ani podané stížnosti (GIBS) nepotvrdily, že by v této větvi trestního řízení došlo k pochybení ze strany orgánů činných v trestním řízení. Průběh trestního vyšetřování tedy soud z tohoto důvodu v rámci stanovení výše finančního zadostiučinění nezohledňoval.

86. Z provedeného dokazování má soud rovněž za prokázané, že věc byla rozsáhle medializována, a to i pokud jde o kauzu držení dětské pornografie, nicméně dokazováním nebylo prokázáno, že by podíl na medializaci této části trestního řízení nesly orgány činné v trestním řízení, když ze žádného z provedených důkazů nevyplývalo, že by se některý ze subjektů, jež se na vyšetřování podílely, ve vztahu k médiím vyjadřoval nevhodně, že by byly dány k dispozici informace, které byly např. utajené apod. Žalobce v tomto směru k poučení soudu ve smyslu § 118a odst. 3 o.s.ř., jehož se mu dostalo na jednání konaném dne 23.7.2018, označil dva články

[redacted], nicméně ani z těchto soud nezjistil, že by orgány činné v trestním řízení informovaly o případu v rozporu s trestním řádem. Samotná medializace je pak důsledkem veřejnosti trestního stíhání, a pokud jde o fázi přípravného řízení, pak nebylo prokázáno, že informace, které měly média k dispozici, by pocházely od orgánů činných v trestním řízení či z jiných důvodů/zdrojů přičitatelných státu. Soud tak s odkazem na judikované závěry uzavírá, že medializace je v tomto případě prostým důsledkem veřejnosti trestního řízení a dále že ani v raných fázích trestního řízení se orgány činné se v trestním řízení nepodílely na iniciaci této medializace, ani se ve vztahu k žalobci v rámci medializace negativně nevyjadřovaly a ani neporušily zásadu presumpce nevinny (rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30 Cdo 4280/2011) – tedy má soud za to, že medializací vyvolané následky v osobnostní sféře žalobce nejsou v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem (nezákonné rozhodnutí) a nelze tyto přičítat žalované. Pokud pak má žalobce výhrady proti tomu, jak média o této kauze informovala, je třeba se bránit přímo proti těmto médiím a nelze toto suplovat požadavky vnášenými vůči státu. Rozsáhlost medializace tedy soud rovněž nezohledňoval.

87. Shrnuto tak tedy soud v rámci výše finančního zadostiučinění zohlednil popsané zásahy do rodinného života žalobce, sociálního života žalobce, změny vyvolané v chování žalobce a zásahy do cti a důstojnosti žalobce. Soud nezohledňoval délku řízení, zásahy do profesního života, medializaci kauzy (a ani nepřezkoumával činnost orgánů činných v trestním řízení).

88. Nejvyšší soud v rozhodnutí R 67/2016 uzavřel, že „Výše zadostiučinění přiznaného podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v

podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědností státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délkou řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti, újmy z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu.“

89. Soud v návaznosti na toto uzavírá, že dohledal srovnatelná rozhodnutí, z nichž je možno plnohodnotně při stanovení výše finančního zadostiučinění vycházet, když níže popisuje společné a rozdílné znaky porovnávaných případů. Soud dále uvádí, že s těmito rozhodnutími předem seznámil účastníky řízení a dal jim možnost se k těmto, v rámci snahy zabránit překvapivému rozhodnutí, vyjádřit. Žalovaný k předloženým judikátům neměl věcného vyjádření. Žalobce zopakoval své dřívější námitky spočívající zejm. v tom, že je přesvědčen o tom, že jeho případ žádného srovnání nesnese, zejm. proto, že žalobce byl mnohem významnější a známější osobou, a dále zejm. namítal, že dané případy neodpovídají svou délkou stíhání žalobce; ve zbytku pak žalobce brojil zejm. proti judikaturou danému způsobu určení výše zadostiučinění za nemajetkovou újmu (jak ji soud popisuje výše), když tuto považuje za chybnou, dále zdůrazňoval vyšší míru medializace kauzy, hlubší dopady do své osobnostní sféry, to že byl vazebně stíhán a zdůrazňoval svá tvrzení o (úmyslných) pochybeních orgánů činných v trestním řízení a závěrem namítal že odškodnění v předložených případech je pro něj svou výší výsměchem a odkazoval přitom na částky přiznávané ve sporech na ochranu osobnosti s mediálními domy. Soud k tomuto uvádí, že skutečnost, že žalobce nebyl neznámou osobou zohlednil při stanovení výše zadostiučinění (porovnání se společenským postavením poškozených v porovnávaných případech), ve zbytku se však s námitkami žalobce neztotožnil, když jak uvedeno níže srovnatelné případy dohledat lze (jak co do typu trestné činnosti, tak co do zásahů a jejich intenzity), pokud jde o délku řízení, pak žalovaný tuto žalobci již separátně odškodnil, tedy soud volil právě proto řízení, v nichž délka nebyla dominantním kritériem, dále soud neshledal zásahy způsobené medializací přičitatelné státu (a proto není relevantní ani rozsah medializace), dále pokud jde o vazbu, tato byla na žalobce uvalena v rámci trestního stíhání [REDAKCE] kde žalobce odpovídající nároky uplatňuje (tedy by zde tento faktor byl opět duplicitním), dále soud není oprávněn přezkoumávat postup orgánů činných v trestním řízení, přičemž v rámci tohoto řízení ani žádná pochybení neshledal (pokud jde o diskety a užívání prostor kde byly nalezeny vícero osobami, pak je nutno poukázat na to, že povaha těchto skutečností je vlastně neutrální, když na straně druhé činí obvinění žalobce pro veřejnost výrazně pochybnějším co do jeho důvodnosti), a pokud jde o představy žalobce směšné výši odškodnění založené právě čistě na jeho výši, má soud za to, že žalobce zaměňuje požadavek na finanční zadostiučinění, které se týká skutečně pouze nemateriální újmy způsobené (a prokázané v souvislosti s) daným trestním stíháním a limitované dobou jeho trvání, s nárokem na doživotní odškodné či rentu (kombinované vlastně s předpokládaným ušlým ziskem) po dobu žalobcem plánovaného aktivního života (což však není funkce zadostiučinění za nemajetkovou újmu).

90. Soud žalobce poučil na jednání konaném dne 15. 1. 2018 o nutnosti provést srovnání požadovaného zadostiučinění s jinými, porovnatelnými případy tak, aby bylo patrné, že jím požadovaná částka je adekvátní jiným, obdobným případům. Žalobce na toto reagoval obecně poukazem na judikaturu ve věci odškodňování nemajetkové újmy a jako porovnatelný případ uvedl, že jeho případ lze srovnat jedině v rámci Evropy, kdy žalobce dohledal případ výjimečného odškodnění v kauze Navalny vs. Russia, Application 76204/11, kde bylo poškozenému za jeden den zásahu do práv přiznáno v přepočtu cca 44.920,- Kč a kdy žalobce uvedl, že za situace, kdy nezákonný zásah žalovaného do práv žalobce trval 1525 dní, je požadavek žalobce na imateriální újmu zhruba 2,5x nižší než v případě Navalny a v případě

celkové kompenzace včetně požadované nemateriální újmy spojené s negativní medializací dosahuje nárok žalobce cca polovinu toho, co bylo přiznáno Navalnému. Žalobce přitom poukázal na společné i rozdílné rysy s kauzou Navalny s tím, že společné rysy spatřuje v tom, že rovněž Navalny byl šikanován vedením trestního řízení, a rozdíl spočívá zejména v tom, že Navalny si svou roli opozičního předáka zvolil dobrovolně sám. Soud v tomto případě dospěl k závěru, že žalobcem uváděný případ Navalny vs. Russia nelze považovat za případ srovnatelný s trestním stíháním žalobce, a to zejm. proto, že Navalny je osobou skutečně celosvětově známou a patří k významným politickým opozičním aktivistům v Rusku a pravidelným kritikům zejm. korupce v Rusku, vč. kritiky vrcholných představitelů Ruska. Navalny je tak osobou, která si skutečně roli opozičního politika a kritika zvolila, a osobou, která byla opakovaně v rámci Ruska stíhána a odsouzena, což byl bezpochyby jeden z faktorů, jež ESPL zohlednil při stanovení výše namítaného zadostiučinění. Zásadní je však skutečnost, že žalobce k porovnání uvedl případ, v rámci kterého lze jakožto jediný srovnatelný faktor sledat samotnou výši odškodnění (k jejímu prokázání by však případ naopak měl sloužit), zcela rozdílnou je jak povaha trestné činnosti (nešlo o delikt spojený s dětskou pornografií), rozdílné je i odsouzení společnosti (minimálně část světového veřejného mínění odsouzení Navalnyho veřejně jakožto účelově kritizuje, tedy není vystaven tomu, že by jej za stíhání společnost odsuzovala), a rozdílné je i to, že došlo k odškodnění za dobu v řádech dnů (16 dnů) a především souviselo s omezením osobní svobody (zde nejde o odškodnění vazby ani jiného omezení osobní svobody) a v neposlední řadě je třeba zdůraznit i politický rozměr rozhodnutí ESLP, který u žalobce absentuje.

91. Soud proto vyšel z těch rozhodnutí, která účastníků předem k vyjádření předložil, a tyto hodnotí ve vztahu k posuzovanému případu následovně:

- Řízené vedené Obvodním soudem pro Prahu 2 pod sp. zn. 31 C 389/2014. V této věci se jednalo o odškodnění za trestní řízení vedené ve věci podezření pro spáchání trestného činu dle § 187 odst. 1, 2 t.z., tj. trestného činu pohlavního zneužití. Tedy v tomto ohledu se jednalo ještě o závažnější obvinění, které zahrnovalo nejen podezření z nakládání s pornografickými materiály, týkajícími se nezletilých, ale přímo jejich pohlavní zneužití. S tím souvisela i vyšší trestní sazba, již byl poškozený ohrožen. Délka trestního řízení byla kratší, nicméně jak uvedeno výše, délka řízení není pro toto porovnání relevantní. Pokud jde o zásahy do osobnostní sféry, poškozený zde byl vystaven rovněž zásahům do cti a důstojnosti, které soud hodnotí jako ještě zásadnější, neboť se jednalo o příslušníka letectva armády, tedy složky ozbrojených sil, kde je na hodnoty jako čest, důstojnost, oddanost, bezúhonnost apod. kladen nadstandardní význam. Rovněž u tohoto poškozeného byly sledovány zásadní zásahy do profesní sféry (došlo k odebrání bezpečnostní prověrky; zařazení na méně kvalifikované místo); tento zásah je srovnatelný, na rozdíl od žalobce však tento zásah byl u tohoto poškozeného zásadně zohledněn ve výši finančního odškodnění. Rovněž u tohoto poškozeného došlo k zásahům do rodinného života (stejný zásah v podobě, že dítě bylo vystaveno nevhodným atakům), i tento zásah byl u tohoto poškozeného však silnější, neboť došlo k vlivu trestního řízení na probíhající opatrovnícké řízení. U tohoto poškozeného došlo shodně jako u žalobce k dopadům do jeho chování a psychiky (uzavření se, obava z okolí, omezení komunikace s přáteli). Tento poškozený byl navíc vystaven ponižujícímu zatčení na pracovišti. I zde byla věc rozsáhle medializována, nicméně, zde toto v rámci odškodnění soud zohledňoval. Tomuto poškozenému bylo přiznáno odškodnění v celkové výši 400 000 Kč (130 000 Kč plnilo ministerstvo a 270 000 Kč přiznal soud) – nutno však zohlednit, že v této výši se promítly ještě vyšší míra společenského odsouzení (šlo o konání) a zásahu do cti a důstojnosti (armáda), dále právě zásahy v profesní sféře (zde žalobce ale již soud odškodnil přiznaním ušlého zisku), vyšší míra zásahu do rodinného života (vliv na opatrovnícké řízení) a medializace kauzy (u žalobce soud uzavřel, že tuto nelze přičítat k tíži žalované).
- Řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 15C 194/2012 a u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 68Co 176/2018. V této věci se rovněž jednalo o odškodnění za

trestní řízení vedené ve věci podezření pro spáchání trestného činu dle § 187 odst. 1, 2 t.z., tj. trestného činu pohlavního zneužití. Tedy v tomto ohledu se rovněž jednalo ještě o závažnější obvinění, které zahrnovalo nejen podezření z nakládání s pornografickými materiály, týkajícími se nezletilých, ale přímo jejich pohlavní zneužití. S tím souvisela i vyšší trestní sazba, již byl poškozený ohrožen. Délka trestního řízení byla kratší, nicméně jak uvedeno výše, délka řízení není pro toto porovnání relevantní. Pokud jde o zásahy do osobnostní sféry, poškozený zde byl vystaven rovněž zásahům do cti a důstojnosti, nicméně nikoli natolik intenzivně jako žalobce. Rovněž u tohoto poškozeného byly shledány zásadní zásahy do profesní sféry (ztráta zaměstnání, obtíže s hrazením závazků, riziko exekuce); tento zásah je srovnatelný, na rozdíl od žalobce však tento zásah byl u tohoto poškozeného zohledněn ve výši finančního odškodnění. Rovněž u tohoto poškozeného došlo k zásahům do rodinného života, tento zásah byl u tohoto poškozeného však silnější, neboť (v kombinaci s dalším faktorem) došlo k vlivu trestního řízení na probíhající opatrovnické řízení a v posledku až k tomu, že vztah otce a potomka již nebylo možno obnovit. U tohoto poškozeného došlo shodně jako u žalobce k dopadům do jeho chování a psychiky (podrážděnost, deprese). Řízení nebylo rozsáhle medializováno. Tomuto poškozenému bylo přiznáno odškodnění v celkové výši 90 000 Kč – nutno však zohlednit, že v této výši se promítly ještě vyšší míra společenského odsouzení (šlo o konání), dále zásahy v profesní sféře (zde žalobce již soud odškodnil přiznáním ušlého zisku), vyšší míra zásahu do rodinného života (vliv na opatrovnické řízení; vliv na neobnovitelnost kontaktu s potomkem), kauza ale nebyla medializována, poškozený byl vystaven nižší míře zásahů na cti a důstojnosti.

- Řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 18C 187/2015 a u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 29Co 285,286/2017. V této věci se jednalo o odškodnění za trestní řízení vedené ve věci podezření ze spáchání shodného trestného činu dle § 192 odst. 1, 2 t.z. Tedy v tomto ohledu se jednalo o shodné obvinění jako u žalobce. Délka trestního řízení byla kratší, nicméně jak uvedeno výše, délka řízení není pro toto porovnání relevantní. Pokud jde o zásahy do osobnostní sféry, poškozený zde byl vystaven rovněž zásahům do cti a důstojnosti, které soud hodnotí jako ještě zásadnější, neboť se jednalo o vysokoškolského pedagoga, který byl vystaven důsledkům trestního stíhání, jenž se projevil i tím, že byl vystaven odsouzení ze strany studentů a trestní stíhání komplikovalo akreditační řízení vysoké školy. Rovněž u tohoto poškozeného byly shledány zásadní zásahy do profesní sféry (byla odložena habilitace; s tím související ekonomické problémy poškozeného i VŠ, jejímž byl společníkem), tento zásah je srovnatelný, na rozdíl od žalobce však tento zásah byl u tohoto poškozeného zásadně zohledněn ve výši finančního odškodnění. Rovněž u tohoto poškozeného došlo k zásahům do rodinného života (dopad do vztahu s dětmi), i tento zásah byl u tohoto poškozeného však silnější, neboť došlo k zákazu styku s dětmi. U tohoto poškozeného došlo k podobným zásahům do zdraví (hypertenze). Shodným byl zásah do cti a důstojnosti ve vztahu k tomu, že poškozený žil rovněž na maloměstě. Tomuto poškozenému bylo přiznáno odškodnění v celkové výši 350 000 Kč (25 000 Kč plnilo ministerstvo a 325 000 Kč přiznaly soudy) – nutno však zohlednit, že v této výši se promítly vyšší míra zásahu do cti a důstojnosti (vysokoškolský pedagog), dále právě zásadní zásahy v profesní sféře (nemožnost habilitace; naopak zde žalobce již soud odškodnil přiznáním ušlého zisku), vyšší míra zásahu do rodinného života (zákaz styku s dětmi).

92. Porovnáním výše uvedených případů pak soud dospěl k závěru, že odpovídající je finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou žalobci vydáním nezákonného rozhodnutí ve výši 250 000 Kč, tj. v částce, která byla žalobci ze strany žalované uhrazena. Soud k tomuto závěru dospěl zejm. vyhodnocením výše poskytnutých odškodnění ve výši 400 000 Kč a 350 000, když zejm. v těchto případech jsou zásahy velmi podobné, nicméně výši tohoto odškodnění ovlivnilo u tamních poškozených zejm. i zohlednění zásahu do profesní sféry

poškozených (jenž je u žalobce však odškodněn přiznaným nárokem na ušlý zisk), a dále vyšším zásahem do cti a důstojnosti. Oba tyto faktory, jež u žalobce není na místě odškodnit, resp. jsou nižší intenzity, odůvodňují právě snížení odškodnění na 250 000 Kč, když by jinak bylo důvodným odškodnění rovněž v rozmezí 350 - 400 000 Kč. Třetí z porovnávaných případů, kde došlo k přiznání odškodnění ve výši 90 000 Kč a kde jsou zásahy v zásadních ohledech rovněž srovnatelné, pak potvrzuje závěr soudu, že zvolené odškodnění je dostatečně vysoké a tedy odpovídající.

93. Soud proto nárok žalobce na finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou vydáním nezákonného rozhodnutí v plném rozsahu zamítl, neboť žalovaný uhradil žalobci právě 250 000 Kč (soud řízení v tomto rozsahu zastavil) a ve zbytku neshledal soud tento nárok důvodným.

94. **Úrok z prodlení** je odůvodněn § 1968, § 1970 a § 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. a stanoviskem občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpijn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 zákona.

95. Úroky z prodlení v tomto rozsahu pak soud přiznal z částek, ohledně nichž žalobě vyhověl, když žalobce nežádal přiznání úroků z prodlení ohledně částek, které žalovaná plnila dobrovolně (ohledně těchto bylo řízení v době, kdy žalobce co do zbytku nároků vznesl požadavek za změnu žaloby i o úroky z prodlení, již zastaveno). Žalobce rozšířil žalobu o toto příslušenství podáním doručeným soudu 9. 7. 2020, žalovaná vznesla námitku promlčení. S ohledem na výše uvedené by byl nárok žalobce na úroky z prodlení důvodným již od 16. 5. 2017 (předběžně uplatněno dne 15. 11. 2016), nicméně vzhledem k námitce promlčení tyto soud s ohledem na § 629 o.z. přiznal právě od 9. 7. 2017 (ve výši k 16. 5. 2017).

96. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“); takto prodloužená pariční lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídní lhůtě zákonné může způsobit žalobci jakoukoliv újmu.

97. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2, § 146 odst. 2 a § 151 odst. 1 o.s.ř. V souzeném případě byl předmět řízení v tarifní hodnotě 7 012 849,60 Kč (523 216,60 /obhajné, cestovné, znalečné; po změně žaloby připuštěné dne 9. 4. 2018/ + 6 389 633 /původní výše ušlého zisku/ + 2x 50 000 Kč za nemajetkovou újmu /za nesprávný úřední postup a za nezákonné rozhodnutí; viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 3378/2013/). Žalobce byl z pohledu nákladů řízení tarifně úspěšný co do částky 2 004 956,94 Kč (1 904 956,94 Kč /přiznaný ušlý zisk a obhajné, cestovné, znalečné/ + 2 x 50 000 Kč (výsledek řízení projevující se tím, že poškozený dosáhne po podání žaloby a uplynutí lhůty pro předběžné projednání satisfakce částečné nebo i omluvou či konstatováním porušení práva, lze hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch, byť poškozenému nebylo přiznáno jím požadované plnění v celé jeho výši /k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2707/2013/; zde žalovaný po podání žaloby dobrovolně na oba nároky plnil a z tohoto důvodu bylo řízení zastaveno). Ve zbytku byl úspěšný žalovaný (žaloba byla zamítnuta nebo žalobce vzal nárok nikoli pro chování žalovaného zpět). Žalobce tak byl úspěšný v rozsahu 28,59% a žalovaný v rozsahu 71,41%. Převážně tak byl v řízení úspěšný žalovaný, a to v rozsahu 42,82%.

98. Žalovanému vznikly náklady řízení, které sestávají z paušální náhrady hotových výdajů za tyto úkony právní služby, a to vždy po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř. (a vyhlášky č. 254/2015 Sb.): vyjádření ze dne 15.12.2017, 21.8.2018, 17.12.2018, 31.1.2019, 25.2.2019, 20.3.2019, 25.10.2019, 29.1.2020, 28.4.2020; 10x účast na soudním jednání; 10x příprava na soudní jednání.

Tedy celkem 29 úkonů, tj. 8 700 Kč - jejich zaplacení v rozsahu 42,82 %, tj. v částce 3 725,34 Kč, uložil soud k úhradě převážně neúspěšnému žalobci ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku podle § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř., když k delší lhůtě plnění či k plnění ve splátkách neshledal soud žádný důvod.

99. Podle § 148 odst. 1 a § 151 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stát v tomto řízení přiznal svědečné svědkovi Mgr. R. K. [REDAKCE] ve výši 177 Kč a svědkyni Ing. M. I. [REDAKCE] ve výši 1 535,84 Kč. Tedy celkem činily tyto náklady řízení 1 712,84 Kč. Žalovaný byl v řízení neúspěšný v rozsahu 28,59%, tedy je povinen uhradit 489,70 Kč; žalobce byl neúspěšný v rozsahu 71,41%, tedy je povinen uhradit 1 223,14 Kč. Jelikož zároveň žádný z účastníků neprokázal existenci předpokladů pro osvobození od soudních poplatků, soud jím uložil povinnost k náhradě nákladů státu v této výši.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 21. července 2020

JUDr. Tomáš Bělohlávek v. r.
soudce